

Dziennik Urzędowy L 74

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48

19 marca 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 446/2005 z dnia 18 marca 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 447/2005 z dnia 18 marca 2005 r. wprowadzające na rok 2005 odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1445/95 w zakresie dat wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 448/2005 z dnia 15 marca 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3880/91 w sprawie przekazywania przez Państwa Członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych ⁽¹⁾	5
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 449/2005 z dnia 18 marca 2005 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 174/1999 w odniesieniu do terminu ważności pozwoleń na wywóz w sektorze mleka i przetworów mlecznych	28
★ Rozporządzenia Komisji (WE) nr 450/2005 z dnia 18 marca 2005 r. w sprawie przedstawiania dowodu dokonania formalności celnych przewidzianego w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 w odniesieniu do przywozu z państw trzecich mleka i przetworów mlecznych	30
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 451/2005 z dnia 18 marca 2005 r. w sprawie pozwoleń na przywóz produktów wołowych i cielęcych pochodzących z Botswany, Kenii, Madagaskaru, Suazi, Zimbabwe i Namibii	32
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 452/2005 z dnia 18 marca 2005 r. określające zakres, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w marca 2005 r. o pozwolenia na przywóz niektórych produktów z wieprzowiny w systemie przewidzianym w umowach zawartych przez Wspólnotę z Bułgarią i Rumunią	34
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 453/2005 z dnia 18 marca 2005 r. określające zakres, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w marcu 2005 r. o pozwolenia na przywóz niektórych produktów z wieprzowiny w systemie przewidzianym rozporządzeniem Rady (WE) nr 774/94 otwierającym i ustalającym zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na wieprzowinę i niektóre inne produkty rolne	36

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.*(Ciąg dalszy na następnej stronie)*

Cena: 18 EUR

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 454/2005 z dnia 18 marca 2005 r. określające zakres, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w marcu 2005 r. o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz niektórych produktów w sektorze wieprzowiny w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2005 r.	38
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 455/2005 z dnia 18 marca 2005 r. ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny	40

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2005/238/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie pomocy udzielonej sektorowi rybołówstwa i akwakultury na Korsyce w latach 1986–1999** (notyfikowana jako dokument nr C(2004) 2585) ⁽¹⁾ 41

2005/239/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie niektórych środków pomocy wprowadzonych przez Francję na rzecz prowadzących hodowle wodne i rybaków** (notyfikowana jako dokument nr C(2004) 2588) ⁽¹⁾ 49

2005/240/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 11 marca 2005 r. zatwierdzająca metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Polsce** (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 552) 62

2005/241/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 14 marca 2005 r. dotycząca wkładu finansowego Wspólnoty do programu kontroli organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych we francuskich departamentach zamorskich na rok 2004** (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 603) 66

2005/242/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie wkładu finansowego Komisji na rzecz Niemiec i Finlandii w celu realizacji programów wzmocnienia infrastruktury inspekcji w zakresie kontroli zdrowia roślin i produktów roślinnych pochodzących z państw trzecich** (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 674) 71

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 446/2005

z dnia 18 marca 2005 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 marca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 marca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 18 marca 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	105,7
	204	82,2
	212	127,0
	624	151,3
	999	116,6
0707 00 05	052	75,1
	068	170,0
	204	65,5
	999	103,5
0709 10 00	220	72,7
	999	72,7
0709 90 70	052	162,9
	204	48,7
	999	105,8
0805 10 20	052	61,3
	204	48,3
	212	60,2
	220	51,1
	400	56,1
	421	35,9
	624	56,3
	999	52,7
0805 50 10	052	65,5
	220	21,8
	400	74,3
	624	57,4
	999	54,8
0808 10 80	388	67,2
	400	100,9
	404	73,4
	508	58,3
	512	81,1
	524	55,3
	528	66,2
	720	70,2
	999	71,6
0808 20 50	052	157,0
	388	64,9
	400	92,6
	512	57,3
	528	55,0
	720	38,6
	999	77,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 447/2005**z dnia 18 marca 2005 r.****wprowadzające na rok 2005 odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1445/95 w zakresie dat wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2377/80⁽²⁾ przewiduje, że pozwolenia na wywóz wydaje się piątego dnia roboczego następującego po dniu, w którym wniosek został złożony, pod warunkiem że w tym okresie Komisja nie podjęła żadnych działań specjalnych;
- (2) Z uwagi na dni wolne w 2005 r. oraz nieregularne ukazywanie się *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* w tym czasie, wspomniany wyżej okres pięciu dni roboczych będzie zbyt krótki, by zapewnić właściwe administrowanie rynkiem, i z tego powodu powinien zostać przedłużony.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1445/95, w roku 2005 pozwolenia, o które złożono wnioski w okresach wskazanych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, będą wydawane w terminach podanych w tym Załączniku.

Odstępstwo stosuje się pod warunkiem, że przed upływem terminu wydawania pozwoleń nie zostały podjęte żadne działania specjalne wymienione w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1445/95.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest stosowane bezpośrednio we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, str. 10).

ZAŁĄCZNIK

Okres składania wniosków o pozwolenia	Data wystawienia
od 21 do 23 marca 2005 r.	31 marca 2005 r.
od 2 do 4 maja 2005 r.	12 maja 2005 r.
od 27 do 28 października 2005 r.	7 listopada 2005 r.
19 grudnia 2005 r.	27 grudnia 2005 r.
26 grudnia 2005 r.	3 stycznia 2006 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 448/2005

z dnia 15 marca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3880/91 w sprawie przekazywania przez Państwa Członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3880/91 z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie przekazywania przez Państwa Członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) na swoim corocznym posiedzeniu w listopadzie 2002 r. zaleciła, że w celu usprawnienia zarządzania zasobami połowowymi na wodach międzynarodowych będących w jej jurysdykcji należy zażądać od agencji międzynarodowych odpowiedzialnych za gromadzenie i zestawianie danych statystycznych dotyczących połowów wdrożenia odpowiedniego podziału obszarów statystycznych na podobszary.
- (2) Grupa Robocza ds. Rybołówstwa Głębokowodnego Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) zaleciła podział obszarów statystycznych północnego Atlantyku na podobszary w celu lepszej identyfikacji rybołówstwa głębokowodnego.

(3) Decyzja Międzynarodowej Komisji Rybołówstwa Morza Bałtyckiego w sprawie zarządzania zasobami Morza Bałtyckiego w rejonie 28 jako dwiema odrębnymi jednostkami wymaga dostępności danych statystycznych dotyczących tych jednostek.

(4) W związku z tym ICES, działając zgodnie z opinią Komitetu Doradczego ds. Zarządzania Rybołówstwem, zwróciła się do Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) przy ONZ z wnioskiem o modyfikację kwestionariusza Statlant 27A poprzez żądanie od władz krajowych przedstawienia bardziej szczegółowych danych statystycznych dotyczących połowów na niektórych wodach północno-wschodniego Atlantyku.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Statystyk Rolniczych ustanowionego decyzją Rady 72/279/EWG⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki II i III do rozporządzenia (EWG) nr 3880/91 zastępują się odpowiednio załącznikami I i II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str.1).

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 7.8.1972, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

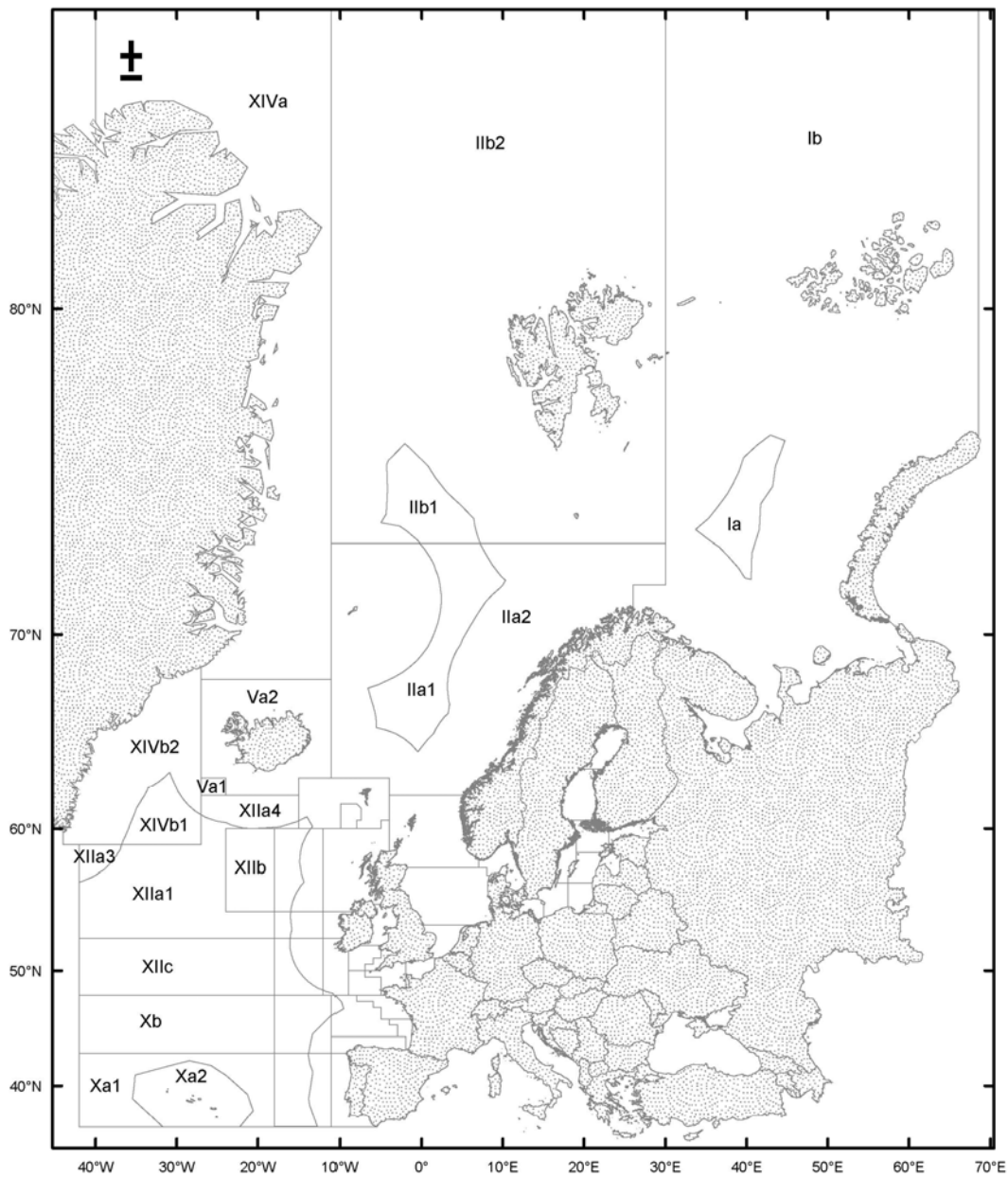
STATYSTYCZNE REGIONY POŁOWOWE NA PÓŁNOCNO-WSCHODNIM ATLANTYKU, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH MAJĄ BYĆ PRZEKAZYWANE DANE

ICES rejon I a	ICES rejon VIII c
ICES rejon I b	ICES podobszar VIII d 1
ICES podobszar II a 1	ICES podobszar VIII d 2
ICES podobszar II a 2	ICES podobszar VIII e 1
ICES podobszar II b 1	ICES podobszar VIII e 2
ICES podobszar II b 2	ICES rejon IX a
ICES rejon III a	ICES podobszar IX b 1
ICES rejon III b, c	ICES podobszar IX b 2
ICES rejon IV a	ICES podobszar X a 1
ICES rejon IV b	ICES podobszar X a 2
ICES rejon IV c	ICES rejon X b
ICES podobszar V a 1	ICES podobszar XII a 1
ICES podobszar V a 2	ICES podobszar XII a 2
ICES podobszar V b 1 a	ICES podobszar XII a 3
ICES podobszar V b 1 b	ICES podobszar XII a 4
ICES podobszar V b 2	ICES rejon XII b
ICES rejon VI a	ICES rejon XII c
ICES podobszar VI b 1	ICES rejon XIV a
ICES podobszar VI b 2	ICES podobszar XIV b 1
ICES rejon VII a	ICES podobszar XIV b 2
ICES rejon VII b	BAL 22
ICES podobszar VII c 1	BAL 23
ICES podobszar VII c 2	BAL 24
ICES rejon VII d	BAL 25
ICES rejon VII e	BAL 26
ICES rejon VII f	BAL 27
ICES rejon VII g	BAL 28-1
ICES rejon VII h	BAL 28-2
ICES podobszar VII j 1	BAL 29
ICES podobszar VII j 2	BAL 30
ICES podobszar VII k 1	BAL 31
ICES podobszar VII k 2	BAL 32
ICES rejon VIII a	
ICES rejon VIII b	

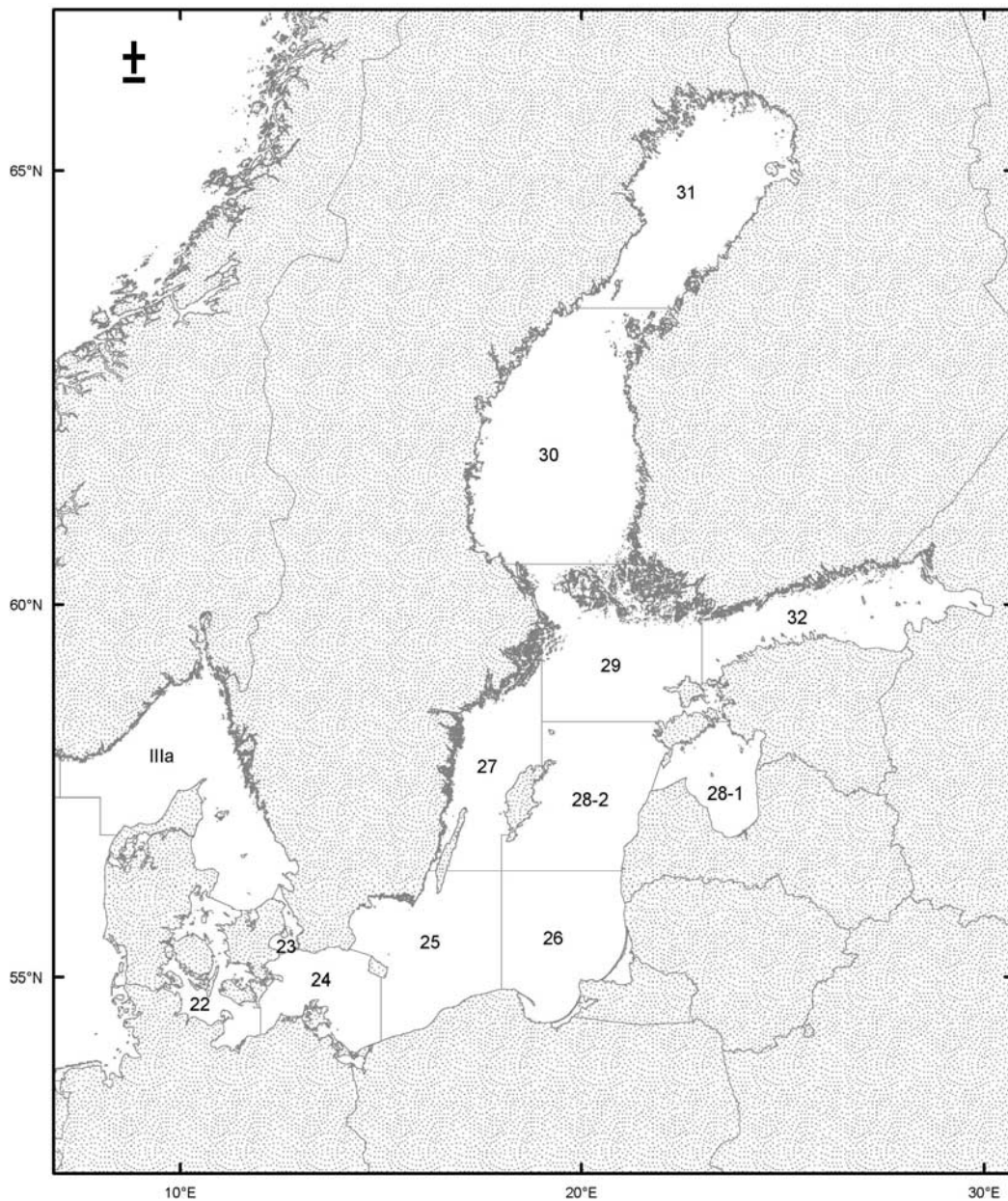
Uwagi

1. Statystyczne regiony połowowe, których nazwa zawiera skrót ICES, zostały zidentyfikowane i określone przez Międzynarodową Radę Badań Morza.
2. Statystyczne regiony połowowe, których nazwa zawiera skrót BAL, zostały zidentyfikowane i określone przez Międzynarodową Komisję Rybołówstwa Bałtyckiego.
3. Dane powinny być przekazywane w sposób możliwie najbardziej szczegółowy. Sformułowanie „nieznany” i zbiorcze regiony powinny być stosowane tylko wówczas, gdy szczegółowe informacje nie są dostępne. Jeśli przekazuje się szczegółowe informacje, nie należy posługiwać się już kategoriami zbiorczymi.

Statystyczne regiony połowowe północno-wschodniego Atlantyku

ZAŁĄCZNIK II

**OPIS PODOBSZARÓW I REJONÓW ICES STOSOWANY DO CELÓW DANYCH STATYSTYCZNYCH
DOTYCZĄCYCH RYBOŁÓWSTWA ORAZ REGULACJI DOTYCZĄCYCH PÓŁNOCNO-WSCHODNIEGO
ATLANTYKU**

STATYSTYCZNY OBSZAR ICES (PÓŁNOCNO-WSCHODNI ATLANTYK)

Wszystkie wody Oceanu Atlantyckiego i Morza Arktycznego wraz z ich wodami zależnymi ograniczone linią biegnącą od geograficznego bieguna północnego wzdłuż południka na 40°00' długości geograficznej zachodniej do północnego wybrzeża Grenlandii; potem w kierunku wschodnim i południowym wzdłuż wybrzeża Grenlandii do punktu na 44°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 59°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 42°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 36°00' szerokości geograficznej północnej; potem w kierunku północno-zachodnim i północnym wzdłuż południowo-zachodniego wybrzeża Hiszpanii, wybrzeża Portugalii, północno-zachodniego i północnego wybrzeża Hiszpanii, wybrzeża Francji, Belgii, Niderlandów i wybrzeża Niemiec, do zachodniego końca ich granicy z Danią; potem wzdłuż zachodniego wybrzeża Jutlandii do kanału Thyborøn; potem w kierunku południowym i wschodnim wzdłuż południowego wybrzeża Kanału Limfjord do Przylądka Egensekloster; potem w kierunku południowym wzdłuż wschodniego wybrzeża Jutlandii do wschodniego zakończenia granicy Danii z Niemcami; potem wzdłuż wybrzeża Niemiec, Polski, Rosji, Litwy, Łotwy, Estonii, Rosji, Finlandii, Szwecji i Norwegii oraz północnego wybrzeża Rosji do Khaborova; potem przez zachodnie wejście do cieśniny Jugorski Szar; potem w kierunku zachodnim i północnym wzdłuż wybrzeża wyspy Wajgacz; potem przez zachodnie wejście do cieśniny Karskie Wrota; potem w kierunku zachodnim i północnym wzdłuż wybrzeża południowej wyspy Nowej Ziemi; potem przez zachodnie wejście do cieśniny Matoczkin Szar; potem wzdłuż zachodniego wybrzeża północnej wyspy Nowej Ziemi do punktu na 68°30' długości geograficznej wschodniej; potem na północ aż do geograficznego bieguna północnego.

Obszar ten stanowi również statystyczny obszar 27 (statystyczny obszar północno-wschodniego Atlantyku) według Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Statystycznej Obszarów Połowowych FAO.

Statystyczny podobszar ICES I

Wody ograniczone linią biegnącą od geograficznego bieguna północnego wzdłuż południka na 30°00' długości geograficznej wschodniej do 72°00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 26°00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do wybrzeża Norwegii; potem w kierunku wschodnim wzdłuż wybrzeża Norwegii i Rosji do Khaborova, potem przez zachodnie wejście do cieśniny Jugorski Szar; potem w kierunku zachodnim i północnym wzdłuż wybrzeża wyspy Wajgacz; potem przez zachodnie wejście do cieśniny Karskie Wrota; potem w kierunku zachodnim i północnym wzdłuż wybrzeża południowej wyspy Nowej Ziemi; potem przez zachodnie wejście cieśniny Matoczkin Szar; potem wzdłuż zachodniego wybrzeża północnej wyspy Nowej Ziemi do punktu na 68°30' długości geograficznej wschodniej; potem na północ aż do geograficznego bieguna północnego.

— Statystyczny rejon ICES I a

Ta część podobszaru I jest ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
73.98 N	33.70 E	75.99 N	43.51 E
74.18 N	34.55 E	75.39 N	43.18 E
74.36 N	35.28 E	74.82 N	41.73 E
74.71 N	36.38 E	73.98 N	41.56 E
75.14 N	37.57 E	73.17 N	40.66 E
75.45 N	38.31 E	72.20 N	40.51 E
75.84 N	39.05 E	72.26 N	39.76 E
76.26 N	39.61 E	72.62 N	38.96 E
76.61 N	41.24 E	73.04 N	37.74 E
76.96 N	42.81 E	73.37 N	36.61 E
76.90 N	43.06 E	73.56 N	35.70 E
76.75 N	44.48 E	73.98 N	33.70 E

— Statystyczny rejon ICES I b

Ta część podobszaru I położona poza rejonem I a.

Statystyczny podobszar ICES II

Wody ograniczone linią biegnącą od geograficznego bieguna północnego wzdłuż południka na 30° 00' długości geograficznej wschodniej do 72° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 26° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do wybrzeża Norwegii; potem w kierunku zachodnim i południowo-zachodnim wzdłuż wybrzeża Norwegii do 62° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 4° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 63° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 11° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ aż do geograficznego bieguna północnego.

— Statystyczny rejon ICES II a

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na wybrzeżu Norwegii w punkcie na 62° 00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 4° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 63° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 11° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 72° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 30° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do 72° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 26° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do wybrzeża Norwegii; potem w kierunku zachodnim i południowo-zachodnim wzdłuż wybrzeża Norwegii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES II a 1

Ta część rejonu II a, która jest ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
73.50 N	00.20 W	64.84 N	01.31 W
73.50 N	07.21 E	64.92 N	01.56 W
73.45 N	07.28 E	65.13 N	02.17 W
73.14 N	07.83 E	65.22 N	02.54 W
72.76 N	08.65 E	65.39 N	03.19 W
72.49 N	09.33 E	65.47 N	03.73 W
72.31 N	09.83 E	65.55 N	04.19 W
72.18 N	10.29 E	65.59 N	04.56 W
71.98 N	09.94 E	65.69 N	05.58 W
71.91 N	09.70 E	65.96 N	05.60 W
71.64 N	08.75 E	66.22 N	05.67 W
71.36 N	07.93 E	66.47 N	05.78 W
71.13 N	07.42 E	67.09 N	06.25 W
70.79 N	06.73 E	67.61 N	06.62 W
70.17 N	05.64 E	67.77 N	05.33 W
69.79 N	05.01 E	67.96 N	04.19 W
69.56 N	04.74 E	68.10 N	03.42 W
69.32 N	04.32 E	68.33 N	02.39 W
69.10 N	04.00 E	68.55 N	01.56 W
68.86 N	03.73 E	68.86 N	00.61 W
68.69 N	03.57 E	69.14 N	00.08 E
68.46 N	03.40 E	69.44 N	00.68 E
68.23 N	03.27 E	69.76 N	01.18 E
67.98 N	03.19 E	69.97 N	01.46 E
67.77 N	03.16 E	70.21 N	01.72 E
67.57 N	03.15 E	70.43 N	01.94 E
67.37 N	03.18 E	70.63 N	02.09 E
67.18 N	03.24 E	70.89 N	02.25 E
67.01 N	03.31 E	71.14 N	02.35 E
66.84 N	03.42 E	71.35 N	02.39 E
66.43 N	03.27 E	71.61 N	02.38 E
66.39 N	03.18 E	71.83 N	02.31 E
66.23 N	02.79 E	72.01 N	02.22 E
65.95 N	02.24 E	72.24 N	02.06 E
65.64 N	01.79 E	72.43 N	01.89 E
65.38 N	01.44 E	72.60 N	01.68 E
65.32 N	01.26 E	72.75 N	01.48 E
65.08 N	00.72 E	72.99 N	01.08 E
64.72 N	00.04 E	73.31 N	00.34 E
64.43 N	00.49 W	73.50 N	00.20 W

— Statystyczny podrejon ICES II a 2

Ta część rejonu II a, która nie mieści się w podrejonie II a 1.

— Statystyczny rejon ICES II b

Wody ograniczone linią biegnącą od geograficznego bieguna północnego wzdłuż południka na 30° 00' długości geograficznej wschodniej do 73° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 11° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do geograficznego bieguna północnego.

— Statystyczny podrejon ICES II b 1

Ta część rejonu II b, która jest ograniczona następującymi współrzędnymi:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
73.50 N	07.21 E	76.56 N	01.60 W
73.50 N	00.20 W	76.00 N	00.80 E
73.60 N	00.48 W	75.87 N	01.12 E
73.94 N	01.88 W	75.64 N	01.71 E
74.09 N	02.70 W	75.21 N	03.06 E
74.21 N	05.00 W	74.96 N	04.07 E
74.50 N	04.38 W	74.86 N	04.55 E
75.00 N	04.29 W	74.69 N	05.19 E
75.30 N	04.19 W	74.34 N	06.39 E
76.05 N	04.30 W	74.13 N	06.51 E
76.18 N	04.09 W	73.89 N	06.74 E
76.57 N	02.52 W	73.60 N	07.06 E
76.67 N	02.10 W	73.50 N	07.21 E

— Statystyczny podrejon ICES II b 2

Ta część rejonu II b, która nie mieści się w podrejonie II b 1.

Statystyczny podobszar ICES III

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na wybrzeżu Norwegii w punkcie na 7° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do 57° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 8° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do 57° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Danii; potem wzdłuż północno-zachodniego i wschodniego wybrzeża Jutlandii do Hals; potem przez wschodnie wejście do kanału Limfjord do przylądka Egenskloster; potem w kierunku południowym wzdłuż wybrzeża Jutlandii do wschodniego zakończenia granicy Danii i Niemiec; potem wzdłuż wybrzeży Niemiec i Polski, Rosji, Litwy, Łotwy, Estonii, Rosji, Finlandii, Szwecji i Norwegii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES III a

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na wybrzeżu Norwegii w punkcie na 7° 00' długości geograficznej wschodniej; potem biegnącą na południe do 57° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 8° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do 57° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Danii; potem wzdłuż północno-zachodniego i wschodniego wybrzeża Jutlandii do Hals; potem przez wschodnie wejście do kanału Limfjord do przylądka Egenskloster; potem w kierunku południowym wzdłuż wybrzeża Jutlandii do Hasenore; potem przez Wielki Bełt do przylądka Gniben; potem wzdłuż północnego wybrzeża Zelandii do przylądka Gilbjerg; potem przez północne wejścia do cieśniny Øresund do przylądka Kullen na wybrzeżu Szwecji; potem w kierunku wschodnim i północnym wzdłuż zachodniego wybrzeża Szwecji i południowego wybrzeża Norwegii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES III b oraz c

Wody ograniczone linią biegnącą od Hasenøre na wschodnim wybrzeżu Jutlandii do przylądka Gniben na zachodnim wybrzeżu Zelandii do przylądka Gilbjerg; potem przez północne wejście do cieśniny Øresund do przylądka Kullen na wybrzeżu Szwecji; potem w kierunku południowym wzdłuż wybrzeża Szwecji do latarni morskiej w Falsterbo; potem przez południowe wejście do cieśniny Øresund do latarni morskiej w Stevns; potem wzdłuż południowo-wschodniego wybrzeża Zelandii; potem przez wschodnie wejście do cieśniny Storstrøm; potem wzdłuż wschodniego wybrzeża wyspy Falster do Gedser; potem do przylądka Darsser Ort na wybrzeżu Niemiec, potem w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż wybrzeży Niemiec i wzdłuż wschodniego wybrzeża Jutlandii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES 22 (BAL 22)

Wody ograniczone linią biegnącą od Hasenøre (56°09' szerokości geograficznej północnej i 10°44' długości geograficznej wschodniej) u wschodniego wybrzeża Jutlandii do przylądka Gniben (56°01' szerokości geograficznej północnej i 11°18' długości geograficznej wschodniej) na zachodnim wybrzeżu Zelandii; potem wzdłuż zachodniego i południowego wybrzeża Zelandii do punktu na 12°00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do wyspy Falster; potem wzdłuż wschodniego wybrzeża wyspy Falster do przylądka Gedser Odd (54°34' szerokości geograficznej północnej i 11°58' długości geograficznej wschodniej); potem na wschód do 12°00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do wybrzeży Niemiec; potem w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż wybrzeży Niemiec i wschodniego wybrzeża Jutlandii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES 23 (BAL 23)

Wody ograniczone linią biegnącą od Gilbjerg (56°08' szerokości geograficznej północnej i 12°18' długości geograficznej wschodniej) na północnym wybrzeżu Zelandii do Przylądka Kullen (56°18' szerokości geograficznej północnej i 12°28' długości geograficznej wschodniej) na wybrzeżu Szwecji; potem w kierunku południowym wzdłuż wybrzeża Szwecji do latarni morskiej Falsterbo (55°23' szerokości geograficznej północnej i 12°50' długości geograficznej wschodniej); potem przez południowe wejście do Sund do latarni morskiej w Stevns (55°19' szerokości geograficznej północnej i 12°29' długości geograficznej wschodniej) na wybrzeżu Zelandii; potem w kierunku północnym wzdłuż wschodniego wybrzeża Zelandii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES 24 (BAL 24)

Wody ograniczone linią biegnącą od latarni morskiej w Stevns (55°19' szerokości geograficznej północnej i 12°29' długości geograficznej wschodniej) na wschodnim wybrzeżu Zelandii przez południowe wejście do Sund do latarni morskiej w Falsterbo (55°23' szerokości geograficznej północnej i 12°50' długości geograficznej wschodniej) na wybrzeżu Szwecji; potem wzdłuż południowego wybrzeża Szwecji do latarni morskiej w Sandhammaren (55°24' szerokości geograficznej północnej i 14°12' długości geograficznej wschodniej); potem do latarni morskiej w Hammerodde (55°18' szerokości geograficznej północnej i 14°47' długości geograficznej wschodniej) na północnym wybrzeżu wyspy Bornholm; potem wzdłuż zachodniego i południowego wybrzeża wyspy Bornholm do punktu na 15°00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do wybrzeży Polski; potem w kierunku zachodnim wzdłuż wybrzeży Polski i Niemiec do punktu na 12°00' długości geograficznej wschodniej; potem na północ do punktu 54°34' szerokości geograficznej północnej i 12°00' długości geograficznej wschodniej; potem na zachód do Gedser Odde (54°34' szerokości geograficznej północnej i 11°58' długości geograficznej wschodniej); potem wzdłuż wschodniego i północnego wybrzeża Wyspy Falster do punktu na 12°00' długości geograficznej wschodniej; potem na północ do południowego wybrzeża Zelandii; potem w kierunku zachodnim i północnym wzdłuż zachodniego wybrzeża Zelandii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES 25 (BAL 25)

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na wschodnim wybrzeżu Szwecji w punkcie na 56°30' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na wschód do zachodniego wybrzeża wyspy Öland; potem mijając wyspę Öland od strony południowej do punktu na 56°30' szerokości geograficznej północnej na wybrzeżu wschodnim, potem na wschód do 18°00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do wybrzeża Polski; potem w kierunku zachodnim wzdłuż wybrzeża Polski do punktu na 15°00' długości geograficznej wschodniej; potem na północ do wyspy Bornholm; potem wzdłuż południowego i zachodniego wybrzeża wyspy Bornholm do latarni morskiej Hammerodde (55°18' szerokości geograficznej północnej i 14°47' długości geograficznej wschodniej); potem do latarni morskiej w Sandhammaren (55°24' szerokości geograficznej północnej i 14°12' długości geograficznej wschodniej) u południowego wybrzeża Szwecji; potem w kierunku północnym wzdłuż wschodniego wybrzeża Szwecji do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES 26 (BAL 26)

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 56°30' szerokości geograficznej północnej i 18°00' długości geograficznej wschodniej; potem biegnącą na wschód do zachodniego wybrzeża Łotwy; potem w kierunku południowym wzdłuż wybrzeża Łotwy, Litwy, Rosji i Polski do punktu na 18°00' długości geograficznej wschodniej na wybrzeżu Polski; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES 27 (BAL 27)

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na wschodnim wybrzeżu Szwecji w punkcie na 59°41' szerokości geograficznej północnej i 19°00' długości geograficznej wschodniej; potem biegnącą na południe do północnego wybrzeża wyspy Gotland; potem w kierunku południowym wzdłuż zachodniego wybrzeża wyspy Gotland do punktu na 57°00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 18°00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do 56°30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do wschodniego wybrzeża wyspy Öland; potem mijając od strony południowej wyspę Öland do punktu na 56°30' szerokości geograficznej północnej na jej zachodnim wybrzeżu; potem na zachód do wybrzeży Szwecji; potem w kierunku północnym wzdłuż wschodniego wybrzeża Szwecji do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES 28 (BAL 28)

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 58° 30' szerokości geograficznej północnej i 19° 00' długości geograficznej wschodniej; potem biegnącą na wschód do zachodniego wybrzeża wyspy Saaremaa; potem mijając wyspę Saaremaa od strony północnej do punktu na 58° 30' szerokości geograficznej północnej na jej wschodnim wybrzeżu; potem na wschód do wybrzeża Estonii; potem w kierunku południowym wzdłuż zachodniego wybrzeża Estonii i Łotwy do punktu na 56° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 18° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na północ do 57° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do zachodniego wybrzeża wyspy Gotland; potem w kierunku północnym do punktu na 19° 00' długości geograficznej wschodniej na północnym wybrzeżu wyspy Gotland; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES 28-1 (BAL 28.1)

Wody ograniczone na zachodzie linią biegnącą od latarni morskiej w Ovisi (57° 34.1234' szerokości geograficznej północnej i 21° 42.9574' długości geograficznej wschodniej) na zachodnim wybrzeżu Łotwy do Południowej Skały Przylądka Loode (57° 57.4760' szerokości geograficznej północnej i 21° 58.2789' długości geograficznej wschodniej) na wyspie Saaremaa, potem na południe do najbardziej na południe wysuniętego punktu na półwyspie Soave, potem w kierunku północno-wschodnim wzdłuż wschodniego wybrzeża wyspy Saaremaa, a od północy linią biegnącą od punktu na 58° 30.0' szerokości geograficznej północnej i 23° 13.2' długości geograficznej wschodniej do punktu na 58° 30' szerokości geograficznej północnej i 23° 41.1' długości geograficznej wschodniej.

— Statystyczny podrejon ICES 28-2 (BAL 28.2)

Ta część podrejonu 28, która położona jest poza podrejonem 28-1.

— Statystyczny podrejon ICES 29 (BAL 29)

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na wschodnim wybrzeżu Szwecji w punkcie na 60° 30' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na wschód do wybrzeża Finlandii; potem w kierunku południowym wzdłuż zachodniego i południowego wybrzeża Finlandii do punktu na południowym wybrzeżu na 23° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na południe do 59° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Estonii; potem w kierunku południowym wzdłuż zachodniego wybrzeża Estonii do punktu na 58° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do wschodniego wybrzeża wyspy Saaremaa; potem mijając wyspę Saaremaa od strony północnej do punktu na 58° 30' szerokości geograficznej północnej przy jej zachodnim wybrzeżu; potem na zachód do 19° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na północ do punktu na wschodnim wybrzeżu Szwecji na 59° 41' szerokości geograficznej północnej; potem w kierunku północnym wzdłuż wschodniego wybrzeża Szwecji do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES 30 (BAL 30)

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 63° 30' szerokości geograficznej północnej przy wschodnim wybrzeżu Szwecji; potem biegnącą na wschód do wybrzeża Finlandii; potem w kierunku południowym wzdłuż wybrzeża Finlandii do punktu na 60° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do wybrzeża Szwecji; potem w kierunku północnym wzdłuż wschodniego wybrzeża Szwecji do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES 31 (BAL 31)

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na wschodnim wybrzeżu Szwecji w punkcie na 63° 30' szerokości geograficznej północnej; potem omijając północny brzeg Zatoki Botnickiej do punktu na zachodnim wybrzeżu Finlandii na 63° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES 32 (BAL 32)

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na południowym wybrzeżu Finlandii w punkcie na 23° 00' długości geograficznej wschodniej; potem omijając wschodni brzeg Zatoki Fińskiej do punktu u zachodniego wybrzeża Estonii na 59° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 23° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

Statystyczny podobszar ICES IV

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na wybrzeżu Norwegii w punkcie na 62° 00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 4° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do wybrzeża Szkocji; potem w kierunku wschodnim i południowym wzdłuż wybrzeża Szkocji i Anglii do punktu na 51° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Francji; potem w kierunku północno-wschodnim wzdłuż wybrzeża Francji, Belgii, Niderlandów i Niemiec do zachodniego zakończenia granicy z Danią; potem wzdłuż zachodniego wybrzeża Jutlandii do kanału Thyborøn; potem w kierunku południowym i wschodnim wzdłuż południowego wybrzeża kanału Limfjord do przylądka Egensekloster; potem przez wschodnie wejście do kanału Limfjord do Hals; potem w kierunku zachodnim wzdłuż północnego brzegu kanału Limfjord do wysuniętego najbardziej na południe przylądka Agger Tange; potem w kierunku północnym wzdłuż zachodniego wybrzeża Jutlandii do punktu na 57° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 8° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na północ do 57° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 7° 00' długości geograficznej wschodniej; potem na północ do wybrzeża Norwegii; potem w kierunku północno-zachodnim wzdłuż wybrzeża Norwegii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES IV a

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie u wybrzeża Norwegii na 62°00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 3°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do wybrzeża Szkocji; potem w kierunku wschodnim i południowym wzdłuż wybrzeża Szkocji do punktu na 57°30' szerokości geograficznej północnej; potem w kierunku wschodnim do punktu na 7°00' długości geograficznej wschodniej; potem w kierunku północnym do wybrzeża Norwegii; potem w kierunku północno-zachodnim wzdłuż wybrzeża Norwegii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES IV b

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie u zachodniego wybrzeża Danii na 57°00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 8°00' długości geograficznej wschodniej; potem na północ do 57°30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do wybrzeża Szkocji; potem w kierunku południowym wzdłuż wybrzeża Szkocji i Anglii do punktu na 53°30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Niemiec; potem w kierunku północno-wschodnim wzdłuż wybrzeża Jutlandii do kanału Thyborøn; potem w kierunku południowym i wschodnim wzdłuż południowego brzegu kanału Limfjord do przylądka Egensekloster; potem przez wschodnie wejście do kanału Limfjord do Hals; potem w kierunku zachodnim wzdłuż północnego brzegu kanału Limfjord do wysuniętego najdalej na południe punktu na przylądku Agger Tange; potem w kierunku północnym wzdłuż zachodniego wybrzeża Jutlandii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES IV c

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie u zachodniego wybrzeża Niemiec na 53°30' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do wybrzeża Anglii; potem w kierunku południowym do punktu na 51°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Francji; potem w kierunku północno-wschodnim wzdłuż wybrzeży Francji, Belgii, Niderlandów i Niemiec do punktu rozpoczęcia.

Statystyczny podobszar ICES V

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 68°00' szerokości geograficznej północnej i 11°00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 27°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 62°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 15°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 60°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 5°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 60°30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 4°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 63°00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 11°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES V a

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 68°00' szerokości geograficznej północnej i 11°00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 27°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 62°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 15°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 63°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 11°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES V a 1

Obszar mieszczący się w prostokącie określonym następującymi współrzędnymi:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
63.00 N	24.00 W
62.00 N	24.00 W
62.00 N	27.00 W
63.00 N	27.00 W
63.00 N	24.00 W

— Statystyczny podrejon ICES V a 2

Ta część rejonu V a nie mieszcząca się w podrejonie V a 1.

— Statystyczny rejon ICES V b

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 63° 00' szerokości geograficznej północnej i 4° 00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 15° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 60° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 5° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 60° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 4° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES V b 1

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 63° 00' szerokości geograficznej północnej i 4° 00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 15° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 60° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 10° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 61° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 8° 00' długości geograficznej zachodniej; potem wzdłuż linii rumbu do punktu na 61° 15' szerokości geograficznej północnej i na 7° 30' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 60° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 8° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 60° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 5° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 60° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 4° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES V b 1 a

Ta część podrejonu V b 1, która ograniczona jest linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
60.49 N	15.00 W
60.71 N	13.99 W
60.15 N	13.29 W
60.00 N	13.50 W
60.00 N	15.00 W
60.49 N	15.00 W

— Statystyczny podrejon ICES V b 1 b

Ta część podrejonu V b 1, która nie mieści się w podrejonie V b 1 a.

— Statystyczny podrejon ICES V b 2

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 60° 00' szerokości geograficznej północnej i 10° 00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na północ do 61° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 8° 00' długości geograficznej zachodniej; potem wzdłuż loksodromy do punktu na 61° 15' szerokości geograficznej północnej i 7° 30' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 60° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 8° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 60° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do punktu rozpoczęcia.

Statystyczny podobszar ICES VI

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na północnym wybrzeżu Szkocji w punkcie na 4° 00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na północ do 60° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 5° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 60° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 18° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 54° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Irlandii; potem w kierunku północnym i wschodnim wzdłuż wybrzeży Irlandii i Irlandii Północnej do punktu u wschodniego wybrzeża Irlandii Północnej na 55° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Szkocji; potem w kierunku północnym wzdłuż zachodniego wybrzeża Szkocji do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VI a

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na północnym wybrzeżu Szkocji w punkcie na 4° 00' długości geograficznej zachodniej, potem biegnącą na północ do 60° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 5° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 60° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 12° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 54° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Irlandii; potem w kierunku północnym i wschodnim wzdłuż wybrzeży Irlandii i Irlandii Północnej do punktu u wschodniego wybrzeża Irlandii Północnej na 55° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeży Szkocji; potem w kierunku północnym wzdłuż zachodniego wybrzeża Szkocji do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VI b

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 60° 00' szerokości geograficznej północnej i 12° 00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 18° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 54° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 12° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES VI b 1

Ta część rejonu VI b, która ograniczona jest linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
54.50 N	18.00 W	55.80 N	15.27 W
60.00 N	18.00 W	55.73 N	15.34 W
60.00 N	13.50 W	55.65 N	15.41 W
60.15 N	13.29 W	55.57 N	15.47 W
59.65 N	13.99 W	55.50 N	15.54 W
59.01 N	14.57 W	55.42 N	15.60 W
58.51 N	14.79 W	55.34 N	15.65 W
57.87 N	14.88 W	55.26 N	15.70 W
57.01 N	14.63 W	55.18 N	15.75 W
56.57 N	14.34 W	55.09 N	15.79 W
56.50 N	14.44 W	55.01 N	15.83 W
56.44 N	14.54 W	54.93 N	15.87 W
56.37 N	14.62 W	54.84 N	15.90 W
56.31 N	14.72 W	54.76 N	15.92 W
56.24 N	14.80 W	54.68 N	15.95 W
56.17 N	14.89 W	54.59 N	15.97 W
56.09 N	14.97 W	54.51 N	15.99 W
56.02 N	15.04 W	54.50 N	15.99 W
55.95 N	15.11 W	54.50 N	15.99 W
55.88 N	15.19 W	54.50 N	18.00 W

— Statystyczny podrejon ICES VI b 2

Ta część rejonu VI b nie mieszcząca się w podrejonie VI b 1.

Statystyczny podobszar ICES VII

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na zachodnim wybrzeżu Irlandii w punkcie na 54° 30' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 18° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 48° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Francji; potem w kierunku północnym i północno-wschodnim wzdłuż wybrzeża Francji do 51° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do południowo-wschodniego wybrzeża Anglii; potem w kierunku zachodnim i północnym wzdłuż wybrzeży Anglii, Walii i Szkocji do punktu u zachodniego wybrzeża Szkocji na 55° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do wybrzeża Irlandii Północnej; potem w kierunku północnym i zachodnim wzdłuż wybrzeży Irlandii Północnej i Irlandii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VII a

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na zachodnim wybrzeżu Szkocji w punkcie na 55° 00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do wybrzeży Irlandii Północnej; potem w kierunku południowym wzdłuż wybrzeży Irlandii Północnej i Irlandii do punktu u południowo-wschodniego wybrzeża Irlandii na 52° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeży Walii; potem w kierunku północno-wschodnim i północnym wzdłuż wybrzeży Walii, Anglii i Szkocji do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VII b

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na zachodnim wybrzeżu Irlandii w punkcie na 54° 30' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 12° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 52° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Irlandii; potem w kierunku północnym wzdłuż zachodniego wybrzeża Irlandii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VII c

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 54° 30' szerokości geograficznej północnej i 12° 00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 18° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 52° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 12° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES VII c 1

Ta część rejonu VII c ograniczona następującymi współrzędnymi:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
54.50 N	15.99 W	53.26 N	15.86 W
54.42 N	15.99 W	53.18 N	15.84 W
54.34 N	16.00 W	53.10 N	15.88 W
54.25 N	16.01 W	53.02 N	15.92 W
54.17 N	16.01 W	52.94 N	15.95 W
54.08 N	16.01 W	52.86 N	15.98 W
53.99 N	16.00 W	52.77 N	16.00 W
53.91 N	15.99 W	52.69 N	16.02 W
53.82 N	15.97 W	52.61 N	16.04 W
53.74 N	15.96 W	52.52 N	16.06 W
53.66 N	15.94 W	52.50 N	16.06 W
53.57 N	15.91 W	52.50 N	18.00 W
53.49 N	15.90 W	54.50 N	18.00 W
53.42 N	15.89 W	54.50 N	15.99 W
53.34 N	15.88 W		

— Statystyczny podrejon ICES VII c 2

Ta część rejonu VII c, która nie mieści się w podrejonie VII c 1.

— Statystyczny rejon ICES VII d

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na zachodnim wybrzeżu Francji w punkcie na 51° 00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do wybrzeża Anglii; potem w kierunku zachodnim wzdłuż południowego wybrzeża Anglii do 2° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do wybrzeża Francji przy Cap de la Hague (Przylądka Haskim); potem w kierunku północno-wschodnim wzdłuż wybrzeża Francji do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VII e

Wody ograniczone linią rozpoczynającą na południowym wybrzeżu Anglii w punkcie na 2° 00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą w kierunku południowym i zachodnim wzdłuż wybrzeża Anglii do punktu u południowo-zachodniego wybrzeża na 50° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 7° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 49° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 5° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 48° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Francji; potem w kierunku północnym i północno-wschodnim wzdłuż wybrzeża Francji do Cap de la Hague; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VII f

Wody ograniczone linią rozpoczynającą na południowym wybrzeżu Walii w punkcie na 5° 00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na południe do 51° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 6° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 50° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 7° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 50° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Anglii; potem wzdłuż południowo-zachodniego wybrzeża Anglii i południowego wybrzeża Walii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VII g

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na zachodnim wybrzeżu Walii w punkcie na 52°00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do południowo-wschodniego wybrzeża Irlandii; potem w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż wybrzeża Irlandii do punktu na 9°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 50°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 7°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 50°30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 6°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 51°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 5°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do południowego wybrzeża Walii; potem w kierunku północno-zachodnim wzdłuż wybrzeża Walii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VII h

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 50°00' szerokości geograficznej północnej i 7°00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 9°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 48°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 5°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 49°30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 7°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VII j

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na zachodnim wybrzeżu Irlandii w punkcie na 52°30' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 12°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 48°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 9°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do południowego wybrzeża Irlandii; potem w kierunku północnym wzdłuż wybrzeża Irlandii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES VII j 1

Ta część rejonu VII j, która ograniczona jest linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
48.43 N	12.00 W
48.42 N	11.99 W
48.39 N	11.87 W
48.36 N	11.75 W
48.33 N	11.64 W
48.30 N	11.52 W
48.27 N	11.39 W
48.25 N	11.27 W
48.23 N	11.14 W
48.21 N	11.02 W
48.19 N	10.89 W
48.17 N	10.77 W
48.03 N	10.68 W
48.00 N	10.64 W
48.00 N	12.00 W
48.43 N	12.00 W

— Statystyczny podrejon ICES VII j 2

Ta część rejonu VII j, która nie mieści się w podrejonie VII j 1.

— Statystyczny rejon ICES VII k

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 52°30' szerokości geograficznej północnej i 12°00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 18°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 48°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 12°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES VII k 1

Ta część rejonu VII k ograniczona liniami łączącymi następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
48.00 N	18.00 W	49.96 N	14.97 W
52.50 N	18.00 W	49.89 N	14.89 W
52.50 N	16.06 W	49.82 N	14.82 W
52.44 N	16.07 W	49.75 N	14.74 W
52.36 N	16.08 W	49.69 N	14.65 W
52.27 N	16.09 W	49.62 N	14.57 W
52.19 N	16.09 W	49.56 N	14.48 W
52.11 N	16.09 W	49.50 N	14.39 W
52.02 N	16.08 W	49.44 N	14.30 W
51.94 N	16.07 W	49.38 N	14.22 W
51.85 N	16.07 W	49.32 N	14.13 W
51.77 N	16.05 W	49.27 N	14.04 W
51.68 N	16.04 W	49.21 N	13.95 W
51.60 N	16.02 W	49.15 N	13.86 W
51.52 N	15.99 W	49.10 N	13.77 W
51.43 N	15.96 W	49.05 N	13.67 W
51.34 N	15.93 W	49.00 N	13.57 W
51.27 N	15.90 W	48.95 N	13.47 W
51.18 N	15.86 W	48.90 N	13.37 W
51.10 N	15.82 W	48.86 N	13.27 W
51.02 N	15.77 W	48.81 N	13.17 W
50.94 N	15.73 W	48.77 N	13.07 W
50.86 N	15.68 W	48.73 N	12.96 W
50.78 N	15.63 W	48.69 N	12.85 W
50.70 N	15.57 W	48.65 N	12.74 W
50.62 N	15.52 W	48.62 N	12.64 W
50.54 N	15.47 W	48.58 N	12.54 W
50.47 N	15.42 W	48.55 N	12.43 W
50.39 N	15.36 W	48.52 N	12.32 W
50.32 N	15.30 W	48.49 N	12.22 W
50.24 N	15.24 W	48.46 N	12.11 W
50.17 N	15.17 W	48.43 N	12.00 W
50.10 N	15.11 W	48.00 N	18.00 W
50.03 N	15.04 W		

— Statystyczny podrejon ICES VII k 2

Ta część rejonu VII k, która nie mieści się w podrejonie VII k 1.

Statystyczny podobszar ICES VIII

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na zachodnim wybrzeżu Francji w punkcie na 48° 00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 18° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 43° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do zachodnim wybrzeża Hiszpanii; potem w kierunku północnym wzdłuż wybrzeża Hiszpanii i Francji do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VIII a

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na zachodnim wybrzeżu Francji w punkcie na 48° 00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 8° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 47° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 6° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 47° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 5° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 46° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do wybrzeża Francji; potem w kierunku północno-zachodnim wzdłuż wybrzeża Francji do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VIII b

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na zachodnim wybrzeżu Francji w punkcie na 46° 00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 4° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 45° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 3° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 44° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 2° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do północnego wybrzeża Hiszpanii; potem wzdłuż północnego wybrzeża Hiszpanii i zachodniego wybrzeża Francji do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VIII c

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na północnym wybrzeżu Hiszpanii w punkcie na 2° 00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na północ do 44° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 11° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 43° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do zachodniego wybrzeża Hiszpanii; potem w kierunku północnym i wschodnim wzdłuż wybrzeża Hiszpanii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES VIII d

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 48° 00' szerokości geograficznej północnej i 8° 00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 11° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 44° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 3° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 45° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 4° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 46° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 5° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 47° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 6° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 47° 30' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 8° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES VIII d 1

Ta część rejonu VIII d ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
48.00 N	11.00 W
48.00 N	10.64 W
47.77 N	10.37 W
47.45 N	09.89 W
46.88 N	09.62 W
46.34 N	10.95 W
46.32 N	11.00 W
48.00 N	11.00 W

— Statystyczny podrejon ICES VIII d 2

Ta część rejonu VIII d położona poza podrejonem VIII d 1.

— Statystyczny rejon ICES VIII e

Wody ograniczone linią biegnącą rozpoczynającą się od punktu na 48° 00' szerokości geograficznej północnej i 11° 00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 18° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 43° 00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 11° 00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES VIII e 1

Ta część rejonu VIII e ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
43.00 N	18.00 W
48.00 N	18.00 W
48.00 N	11.00 W
46.32 N	11.00 W
44.72 N	13.31 W
44.07 N	13.49 W
43.00 N	13.80 W

— Statystyczny podrejon ICES VIII e 2

Ta część rejonu VIII e nie mieszcząca się w podrejonie VIII e 1.

Statystyczny podobszar ICES IX

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na północno-zachodnim wybrzeżu Hiszpanii w punkcie na 43°00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 18°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 36°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do punktu na południowym wybrzeżu Hiszpanii (przesmyk Punta Marroqui) na 5°36' długości geograficznej zachodniej; potem w kierunku północno-zachodnim wzdłuż południowo-zachodniego wybrzeża Hiszpanii, wybrzeża Portugalii i północno-zachodniego wybrzeża Hiszpanii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES IX a

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się od północno-zachodniego wybrzeża Hiszpanii w punkcie na 43°00' szerokości geograficznej północnej; potem biegnącą na zachód do 11°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 36°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do punktu na południowym wybrzeżu Hiszpanii (przesmyk Punta Marroqui) na 5°36' długości geograficznej zachodniej; potem w kierunku północno-zachodnim wzdłuż południowo-zachodniego wybrzeża Hiszpanii, wybrzeża Portugalii i północno-zachodniego wybrzeża Hiszpanii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES IX b

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 43°00' szerokości geograficznej północnej i 11°00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 18°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 36°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 11°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES IX b 1

Ta część rejonu IX b ograniczona liniami łączącymi następujące punkty:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
43.00 N	18.00 W
43.00 N	13.80 W
42.88 N	13.84 W
42.04 N	13.64 W
41.38 N	13.27 W
41.13 N	13.27 W
40.06 N	13.49 W
38.75 N	13.78 W
38.17 N	13.69 W
36.03 N	12.73 W
36.04 N	15.30 W
36.02 N	17.90 W
36.00 N	18.00 W
43.00 N	18.00 W

— Statystyczny podrejon ICES IX b 2

Ta część rejonu IX b nie mieszcząca się w podrejonie IX b 1.

Statystyczny podobszar ICES X

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 48°00' szerokości geograficznej północnej i 18°00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 42°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 36°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 18°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES X a

Ta część podobszaru X, która leży na południe od 43°00' szerokości geograficznej północnej.

— Statystyczny podrejon ICES X a 1

Ta część rejonu X a ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
36.00 N	18.00 W
36.00 N	22.25 W
37.58 N	20.62 W
39.16 N	21.32 W
40.97 N	23.91 W
41.35 N	24.65 W
41.91 N	25.79 W
42.34 N	28.45 W
42.05 N	29.95 W
41.02 N	35.11 W
40.04 N	35.26 W
38.74 N	35.48 W
36.03 N	31.76 W
36.00 N	32.03 W
36.00 N	42.00 W
43.00 N	42.00 W
43.00 N	18.00 W
36.00 N	18.00 W

— Statystyczny podrejon ICES X a 2

Ta część rejonu X a nie objęta podrejonem X a 1.

— Statystyczny rejon ICES X b

Ta część podobszaru X, która leży na północ od 43°00' szerokości geograficznej północnej.

Statystyczny podobszar ICES XII

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się w punkcie na 62°00' szerokości geograficznej północnej i 15°00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na zachód do 27°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 59°00' szerokości geograficznej północnej; potem na zachód do 42°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 48°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 18°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 60°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 15°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny rejon ICES XII a

Ta część podobszaru XII, która jest ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
62.00 N	15.00 W
62.00 N	27.00 W
59.00 N	27.00 W
59.00 N	42.00 W
52.50 N	42.00 W
52.50 N	18.00 W
54.50 N	18.00 W
54.50 N	24.00 W
60.00 N	24.00 W
60.00 N	18.00 W
60.00 N	15.00 W
62.00 N	15.00 W

— Statystyczny podrejon ICES XII a 1

Ta część rejonu XII a, która jest ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
52.50 N	42.00 W	59.00 N	27.00 W
56.55 N	42.00 W	60.85 N	27.00 W
56.64 N	41.50 W	60.69 N	26.46 W
56.75 N	41.00 W	60.45 N	25.09 W
56.88 N	40.50 W	60.37 N	23.96 W
57.03 N	40.00 W	60.22 N	23.27 W
57.20 N	39.50 W	60.02 N	21.76 W
57.37 N	39.00 W	60.00 N	20.55 W
57.62 N	38.50 W	60.05 N	18.65 W
57.78 N	38.25 W	60.08 N	18.00 W
57.97 N	38.00 W	60.00 N	18.00 W
58.26 N	37.50 W	60.00 N	24.00 W
58.50 N	37.20 W	54.50 N	24.00 W
58.63 N	37.00 W	54.50 N	18.00 W
59.00 N	36.77 W	52.50 N	18.00 W
		52.50 N	42.00 W

— Statystyczny podrejon ICES XII a 2

Ta część rejonu XII a, która jest ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
60.00 N	20.55 W
60.00 N	15.00 W
60.49 N	15.00 W
60.44 N	15.22 W
60.11 N	17.32 W
60.05 N	18.65 W
60.00 N	20.55 W

— Statystyczny podrejon ICES XII a 3

Ta część rejonu XII a, która jest ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
59.00 N	42.00 W
56.55 N	42.00 W
56.64 N	41.50 W
56.75 N	41.00 W
56.88 N	40.50 W
57.03 N	40.00 W
57.20 N	39.50 W
57.37 N	39.00 W
57.62 N	38.50 W
57.78 N	38.25 W
57.97 N	38.00 W
58.26 N	37.50 W
58.63 N	37.00 W
59.00 N	36.77 W
59.00 N	42.00 W

— Statystyczny podrejon ICES XII a 4

Ta część rejonu XII a, która jest ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
62.00 N	27.00 W
60.85 N	27.00 W
60.69 N	26.46 W
60.45 N	25.09 W
60.37 N	23.96 W
60.22 N	23.27 W
60.02 N	21.76 W
60.00 N	20.55 W
60.05 N	18.65 W
60.11 N	17.32 W
60.44 N	15.22 W
60.49 N	15.00 W
62.00 N	15.00 W
62.00 N	27.00 W

— Statystyczny rejon ICES XII b

Ta część podobszaru XII, która jest ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
60.00 N	18.00 W
54.50 N	18.00 W
54.50 N	24.00 W
60.00 N	24.00 W
60.00 N	18.00 W

— Statystyczny rejon ICES XII c

Ta część podobszaru XII, która jest ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
52.50 N	42.00 W
48.00 N	42.00 W
48.00 N	18.00 W
52.50 N	18.00 W
52.50 N	42.00 W

Statystyczny podobszar ICES XIV

Wody ograniczone linią biegnącą od geograficznego bieguna północnego wzdłuż południka 40°00' długości geograficznej zachodniej do północnego wybrzeża Grenlandii; potem w kierunku wschodnim i południowym wzdłuż wybrzeża Grenlandii do punktu na 44°00' długości geograficznej zachodniej; potem na południe do 59°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 27°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do 68°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 11°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ aż do geograficznego bieguna północnego.

— Statystyczny rejon ICES XIV a

Wody ograniczone linią biegnącą od geograficznego bieguna północnego wzdłuż południka 40°00' długości geograficznej zachodniej do północnego wybrzeża Grenlandii; potem w kierunku wschodnim i południowym wzdłuż wybrzeża Grenlandii do punktu przy przylądku Savary na 68°30' szerokości geograficznej północnej; potem na południe wzdłuż południka 27°00' długości geograficznej zachodniej do 68°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 11°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ aż do geograficznego bieguna północnego.

— Statystyczny rejon ICES XIV b

Wody ograniczone linią rozpoczynającą się na południowym wybrzeżu Grenlandii w punkcie na 44°00' długości geograficznej zachodniej; potem biegnącą na południe do 59°00' szerokości geograficznej północnej; potem na wschód do 27°00' długości geograficznej zachodniej; potem na północ do punktu przy przylądku Savary na 68°30' szerokości geograficznej północnej; potem w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż wybrzeża Grenlandii do punktu rozpoczęcia.

— Statystyczny podrejon ICES XIV b 1

Ta część rejonu XIV b, która jest ograniczona linią łączącą następujące współrzędne:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
59.00 N	27.00 W	62.45 N	33.53 W
59.00 N	36.77 W	62.50 N	33.27 W
59.35 N	36.50 W	62.56 N	33.00 W
59.50 N	36.35 W	62.69 N	32.50 W
59.75 N	36.16 W	62.75 N	32.30 W
60.00 N	35.96 W	62.87 N	32.00 W
60.25 N	35.76 W	63.03 N	31.50 W
60.55 N	35.50 W	63.25 N	31.00 W
60.75 N	35.37 W	63.31 N	30.86 W
61.00 N	35.15 W	63.00 N	30.61 W
61.25 N	34.97 W	62.23 N	29.87 W
61.50 N	34.65 W	61.79 N	29.25 W
61.60 N	34.50 W	61.44 N	28.61 W
61.75 N	34.31 W	61.06 N	27.69 W
61.98 N	34.00 W	60.85 N	27.00 W
62.25 N	33.70 W	59.00 N	27.00 W

— Statystyczny podrejon ICES XIV b 2

Ta część rejonu XIV b, która nie jest objęta podrejonem XIV b 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 449/2005**z dnia 18 marca 2005 r.****wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 174/1999 w odniesieniu do terminu ważności pozwoleń na wywóz w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

lowej wobec Rosji. Jednakże zakłady te nie będą w stanie korzystać z tych pozwoleń przed upływem terminu ich ważności.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 14,

- (5) Nowe rosyjskie warunki dotyczące świadectw narzucają eksporterom wspólnotowym obowiązek posiadania najpóźniej od dnia 1 stycznia 2005 r. wstępnych pozwoleń na wywóz w celu udowodnienia weterynaryjnej i sanitarnej zgodności zwierząt i produktów zwierzęcych pochodzących z Państw Członkowskich innych niż wywożące Państwa Członkowskie, zawartych w produkcie końcowym.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 174/1999 z dnia 26 stycznia 1999 r. ustanawiającego specjalne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 w odniesieniu do pozwoleń na wywóz i refundacji wywozowych do mleka i przetworów mlecznych⁽²⁾ ustala się termin ważności pozwoleń na wywóz.

- (6) Ponieważ utworzenie nowego systemu administracyjnego i ustalenie właściwych procedur między Państwami Członkowskimi odnośnie do wydawania i wymiany takich wstępnych pozwoleń na wywóz wymaga czasu, a system nie jest w pełni operacyjny we wszystkich Państwach Członkowskich, niektórzy eksporterzy nie będą w stanie korzystać z pozwoleń, których ważność wygasa dnia 31 stycznia 2005 r., ponieważ nie posiadają oni tych wstępnych pozwoleń na wywóz.

- (2) Federacja Rosyjska nałożyła nowe wymogi w sprawie zatwierdzenia wywożących do Rosji zakładów przetwórstwa mlecznego w Republice Czeskiej, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, w Polsce, Słowenii i Słowacji (zwanymi dalej „nowymi Państwami Członkowskimi”).

- (7) Zważywszy na zaistniałe okoliczności należy przedłużyć termin ważności pozwoleń na wywóz wydanych w lipcu, sierpniu, wrześniu, październiku i listopadzie 2004 r.

- (3) Mimo kontroli zakładów mleczarskich przeprowadzonych przez rosyjskie władze weterynaryjne w ciągu ostatnich miesięcy, władze Rosji nie dostarczyły jeszcze właściwym władzom nowych Państw Członkowskich wykazu zatwierdzonych zakładów.

- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

- (4) Liczne podmioty, spodziewając się, że po spełnieniu wymagań dyrektywy Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiającej przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania do obrotu surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka⁽³⁾ zakłady mleczarskie zostaną zatwierdzone, nadal składają wnioski o pozwolenia na wywóz w celu zachowania normalnej struktury wymiany hand-

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 6 rozporządzenia (WE) nr 174/1999 pozwolenia na wywóz z wcześniej ustalonymi refundacjami przeznaczonymi dla Rosji, wydane w lipcu, sierpniu, wrześniu, październiku i listopadzie 2004 r. odnośnie do produktów określonych w lit. a)–d) wymienionego artykułu są ważne do dnia 30 kwietnia 2005 r.

Artykuł 2

Na wniosek posiadacza pozwolenia, termin ważności pozwolenia jest dostosowany przez właściwe władze Państw Członkowskich zgodnie z art. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 20 z 27.1.1999, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

⁽³⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przepisy art. 1 stosuje się od dnia 1 lipca 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (WE) NR 450/2005

z dnia 18 marca 2005 r.

w sprawie przedstawiania dowodu dokonania formalności celnych przewidzianego w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 w odniesieniu do przywozu z państw trzecich mleka i przetworów mlecznych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 10 tiret trzecie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 31 ust. 10 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 stanowi, że w przypadku zróżnicowanych refundacji refundacje są wypłacane pod warunkiem, że produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego refundacja została ustalona. Mogą zaistnieć wyjątki od tej zasady, zgodnie z procedurą określoną w art. 42 tego rozporządzenia, zakładając, że są określone warunki, które oferują równoważne gwarancje.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 351/2004 z dnia 26 lutego 2004 r. ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych⁽²⁾ wprowadziło refundacje zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia od dnia 27 lutego 2004 r.
- (3) Artykuł 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽³⁾ wskazuje, które dokumenty mogą służyć jako dowód zakończenia formalności celnych w państwach trzecich, w przypadku gdy wysokość stawki refundacji jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia. Na podstawie tego artykułu Komisja może postanowić w niektórych szczególnych przypadkach, że dowód przywozu, o którym mowa w powyższym artykule, może być przedstawiony w postaci szczególnego dokumentu lub w jakikolwiek inny sposób.

(4) Ze względu na to, że poddanie wypłat refundacji wymogom art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 wiąże się ze znaczną zmianą w procedurach administracyjnych zarówno władz krajowych jak i eksporterów, pociąga to za sobą administracyjne konsekwencje i stanowi znaczące obciążenie finansowe. Uzyskanie dowodu, o którym mowa w art. 16 wyżej wymienionego rozporządzenia, może wiązać się z poważnymi trudnościami administracyjnymi w niektórych państwach.

(5) Aby zmniejszyć niektóre z administracyjnych i finansowych ograniczeń narzucanych eksporterom oraz aby umożliwić władzom i eksporterom stworzenie nowych ustaleń dotyczących przedmiotowych produktów, a także wprowadzić procedury gwarantujące sprawne dokonywanie formalności, rozporządzenie Komisji (WE) nr 519/2004 z dnia 19 marca 2004 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 800/1999 w zakresie wywozu mleka i przetworów mlecznych⁽⁴⁾ przewiduje okres przejściowy, w którym przedstawianie dowodu dokonania formalności przywozowych zostaje ułatwione. Przepisy te wygasają z dniem 31 grudnia 2004 r.

(6) W wielu państwach przeznaczenia brakuje jednak nadal odpowiednich procedur i właściwych środków gwarantujących wystawianie niezbędnych dokumentów. W celu zabezpieczenia podmiotów gospodarczych przed utratą refundacji wywozowych z powodu braku procedur administracyjnych w państwach trzecich należy nadal utrzymywać system przejściowy w 2005 r. Na podstawie doświadczenia uzyskanego w trakcie stosowania rozporządzenia (WE) nr 519/2004, w celu złożenia dodatkowych dokumentów powinno się przyjąć system przejściowy przewidziany w tym rozporządzeniu.

(7) Należy przypomnieć o przepisach art. 20 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, dających właściwym władzom Państw Członkowskich, w przypadku kiedy istnieją wątpliwości dotyczące miejsca przeznaczenia wywożonego produktu, prawo do wymagania okazania dodatkowych dowodów, dotyczących wszystkich refundacji, potwierdzających, że produkt został faktycznie wprowadzony do obrotu w państwie trzecim przywozu.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

⁽¹⁾ Dz.U.L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U.L 60 z 27.2.2004, str. 46.

⁽³⁾ Dz.U.L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 671/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 5).

⁽⁴⁾ Dz.U.L 83 z 20.3.2004, str. 4.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W przypadku wywozu produktów oznaczonych kodami CN od 0401 do 0405, dokonywanego zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, dla którego eksporter nie jest w stanie dostarczyć dowodu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, w drodze odstępstwa od powyższego art. 16, produkty są uważane za przywiezione do państw trzecich za okazaniem następujących trzech dokumentów:

- a) kopii dokumentu transportu;
- b) oświadczenia, że produkt został rozładowany, wydanego przez władze państwa trzeciego lub przez władze jednego z Państw Członkowskich mające siedzibę w kraju przeznaczenia, lub przez międzynarodową agencję kontrolującą zgodnie z art. 16a–16f rozporządzenia (WE) nr 800/1999, potwierdzającego, że produkt opuścił miejsce rozładowania lub że, zgodnie z wiedzą władz lub agencji wystawiających

oświadczenie, produkt nie był następnie ponownie załadowany w celu ponownego wywozu;

- c) dokument bankowy, wystawiony przez zatwierdzonych pośredników mających siedzibę we Wspólnocie, potwierdzający, że wpłata odpowiadająca danemu wywozowi została dokonana na konto eksportera otwarte u tego pośrednika, lub dowód takiej wpłaty.

2. Do celów stosowania art. 20 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 Państwa Członkowskie biorą pod uwagę przepisy zawarte w ust. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do zgłoszeń wywozowych przyjętych od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest stosowane bezpośrednio we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 451/2005

z dnia 18 marca 2005 r.

w sprawie pozwoleń na przywóz produktów wołowych i cielęcych pochodzących z Botswany, Kenii, Madagaskaru, Suazi, Zimbabwe i Namibii

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2286/2002 z dnia 10 grudnia 2002 r. ustalające procedurę mającą zastosowanie do produktów rolnych i towarów uzyskanych dzięki przetworzeniu produktów rolnych pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1706/98⁽²⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2247/2003 z dnia 19 grudnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania w sektorze wołowiny i cielęciny rozporządzenia Rady (WE) nr 2286/2002 ustalającego procedurę mającą zastosowanie do produktów rolnych oraz towarów uzyskanych dzięki przetworzeniu produktów rolnych pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP)⁽³⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 2247/2003 przewiduje możliwość wydawania pozwoleń na przywóz produktów wołowych i cielęcych pochodzących z Botswany, Kenii, Madagaskaru, Suazi, Zimbabwe i Namibii. Przywóz jednak musi się zamykać w granicach ilościowych przewidzianych dla każdego z tych eksportujących krajów trzecich.

(2) Złożone między 1 a 10 marca 2005 r. wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz produktów pochodzących z Botswany, Kenii, Madagaskaru, Suazi, Zimbabwe i Namibii, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2247/2003, wyrażone w ilościach mięsa bez kości, nie przewyższają ilości dostępnych dla tych państw. Jest zatem możliwe wydanie pozwoleń na przywóz wnioskowanych ilości.

(3) Ilości, na jakie mogą być składane wnioski o wydanie pozwoleń po dniu 1 kwietnia 2005 r., należy ustalić w ramach ogólnej ilości 52 100 t.

(4) Niniejsze rozporządzenie nie narusza zastosowania dyrektywy Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnych podczas przywozu z państw trzecich bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz oraz świeżego mięsa i produktów mięsnych⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Z dniem 21 marca 2005 r. niżej wymienione Państwa Członkowskie wydają pozwolenia, wyrażone w ilościach mięsa bez kości, na przywóz produktów z wołowiny i cielęciny, pochodzących z niektórych państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, w następującej ilości:

Zjednoczone Królestwo:

— 300 t pochodzących z Botswany,

— 10 t pochodzących z Suazi,

— 550 t pochodzących z Namibii.

Artykuł 2

Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2247/2003, wnioski o wydanie pozwoleń mogą być składane w ciągu dziesięciu pierwszych dni kwietnia 2005 r. na następujące ilości wołowiny i cielęciny bez kości:

Botswana:	17 236 t,
Kenia:	142 t,
Madagaskar:	7 579 t,
Suazi:	3 337 t,
Zimbabwe:	9 100 t,
Namibia:	11 350 t.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 marca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1899/2004 (Dz.U. L 328 z 30.10.2004, str. 67).

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 21.12.2002, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 37. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, str. 10).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 marca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 452/2005**z dnia 18 marca 2005 r.****określające zakres, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w marcu 2005 r. o pozwolenia na przywóz niektórych produktów z wieprzowiny w systemie przewidzianym w umowach zawartych przez Wspólnotę z Bułgarią i Rumunią**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1898/97 z dnia 29 września 1997 r. ustanawiające zasady stosowania w sektorze wieprzowiny systemu przewidzianego w Układach Europejskich z Bułgarią, Republiką Czeską, Słowacją, Rumunią, Polską i Węgrami⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 5,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz złożonymi na okres od 1 kwietnia do 30 czerwca 2005 r. są mniejsze lub równe dostępnym ilościom i mogą w związku z tym zostać w całości uwzględnione.
- (2) Należy zwrócić uwagę podmiotów gospodarczych na to, że pozwolenia mogą być wykorzystane tylko dla

produktów spełniających wszystkie wymagania przepisów weterynaryjnych aktualnie obowiązujących we Wspólnocie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uwzględnia się wnioski o pozwolenie na przywóz złożone na okres od 1 kwietnia do 30 czerwca 2005 r. na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/97 w stopniu określonym w załączniku.

2. Pozwolenia mogą być wykorzystane tylko dla produktów spełniających wszystkie wymagania przepisów weterynaryjnych aktualnie obowiązujących we Wspólnocie.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 marca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 267 z 30.9.1997, str. 58. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 333/2004 (Dz.U. L 60 z 27.2.2004, str. 12).

ZAŁĄCZNIK

Grupa	Procent przyjęcia wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych na okres od 1 kwietnia do 30 czerwca 2005 r.
B1	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 453/2005**z dnia 18 marca 2005 r.****określające zakres, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w marcu 2005 r. o pozwolenia na przywóz niektórych produktów z wieprzowiny w systemie przewidzianym rozporządzeniem Rady (WE) nr 774/94 otwierającym i ustalającym zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na wieprzowinę i niektóre inne produkty rolne**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1432/94 z dnia 22 czerwca 1994 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania w sektorze wieprzowiny uzgodnień dotyczących przywozu przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 774/94, otwierającym i ustalającym zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na wieprzowinę i inne produkty rolne⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz złożonymi na drugi kwartał 2005 r. są mniejsze od dostępnych ilości i mogą w związku z tym zostać w całości uwzględnione.
- (2) Należy określić ilość dostępną w następnym okresie.

- (3) Należy zwrócić uwagę podmiotów gospodarczych na to, że pozwolenia mogą być wykorzystane tylko dla produktów spełniających wszystkie wymagania przepisów weterynaryjnych aktualnie obowiązujących we Wspólnocie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uwzględnia się wnioski o pozwolenie na przywóz złożone na okres od 1 kwietnia do 30 czerwca 2005 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 1432/94 w stopniu określonym w załączniku I.
2. Na okres od 1 lipca do 30 września 2005 r. można składać wnioski o pozwolenie na przywóz odnośnie do ilości określonej w załączniku II, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1432/94.
3. Pozwolenia mogą być wykorzystane tylko dla produktów spełniających wszystkie wymagania przepisów weterynaryjnych aktualnie obowiązujących we Wspólnocie.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 marca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 156 z 23.6.1994, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 332/2004 (Dz.U. L 60 z 27.2.2004, str. 10).

ZAŁĄCZNIK I

Grupa	Procent przyjęcia wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych na okres od 1 kwietnia do 30 czerwca 2005 r.
1	100,00

ZAŁĄCZNIK II

Grupa	Całkowita ilość dostępna w okresie od 1 lipca do 30 września 2005 r.
1	5 250,0

(t)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 454/2005**z dnia 18 marca 2005 r.****określające zakres, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w marcu 2005 r. o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz niektórych produktów w sektorze wieprzowiny w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2005 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1458/2003 z dnia 18 sierpnia 2003 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz w sektorze wieprzowiny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz złożonymi na okres od 1 kwietnia do 30 czerwca 2005 r. są mniejsze od dostępnych ilości i mogą w związku z tym zostać w całości uwzględnione,

Artykuł 1

Uwzględnia się wnioski o pozwolenie na przywóz złożone na okres od 1 kwietnia do 30 czerwca 2005 r. na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1458/2003 w stopniu określonym w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 marca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 z 19.8.2003, str. 3.

ZAŁĄCZNIK

Grupa	Procent przyjęcia wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych na okres od 1 kwietnia do 30 czerwca 2005 r.
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 455/2005**z dnia 18 marca 2005 r.****ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Protokół 4 w sprawie bawełny, załączony do Aktu Przystąpienia Grecji, ostatnio zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1050/2001⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1051/2001 z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie pomocy produkcyjnej dla bawełny⁽²⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana okresowo na podstawie ceny rynku światowego bawełny odziarnionej przy uwzględnieniu historycznych związków między ceną bawełny odziarnionej a wyliczoną ceną bawełny nieodziarnionej. Te historyczne związki zostały ustanowione w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1591/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny⁽³⁾. W przypadku gdy cena rynku światowego nie może być ustalona w powyższy sposób, zostaje ona określona na podstawie ostatniej ustalonej ceny.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana dla produktu odpowiadającego pewnym cechom charakterystycznym i uwzględniając najkorzystniejsze oferty i notowania na rynku światowym pomiędzy

tymi, które są uważane za reprezentatywne dla rzeczywistych tendencji rynkowych. Do celów takiego ustalenia ceny uwzględnia się średnią z ofert i notowań otrzymaną na jednej lub więcej giełdach europejskich reprezentatywnych dla produktu dostarczonego na bazie cif do portu wspólnotowego i pochodzącego z różnych krajów dostarczających, uważanych za reprezentatywne dla handlu międzynarodowego. Jednakże aby uwzględnić różnice wynikające z jakości dostarczonego produktu lub z charakteru wspomnianych ofert i notowań, przewidziano dostosowania kryteriów do celów ustalenia ceny rynku światowego bawełny odziarnionej. Dostosowania te są określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1591/2001.

- (3) Stosowanie wyżej wymienionych kryteriów prowadzi do ustalenia ceny rynku światowego bawełny nieodziarnionej na poziomie wskazanym poniżej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej określona w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 jest ustalona na 19,011 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 marca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 marca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 3.8.2001, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1486/2002 (Dz.U. L 223 z 20.8.2002, str. 3).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 lipca 2004 r.

w sprawie pomocy udzielonej sektorowi rybołówstwa i akwakultury na Korsyce w latach 1986–1999

(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 2585)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/238/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po poproszeniu zainteresowanych stron o przedstawienie uwag zgodnie z wymienionym artykułem,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Dnia 21 maja 1996 r. odbyło się w Brukseli spotkanie Francji z Komisją na temat sytuacji niektórych sektorów działalności na Korsyce, między innymi rybołówstwa. Na tym spotkaniu Komisja dowiedziała się, że sektorowi temu została udzielona pomoc publiczna bez zgłoszenia umożliwiającego zbadanie jej zgodnie z art. 93 (obecnie art. 88) Traktatu.
- (2) Pismem z dnia 14 czerwca 1996 r. Komisja zażądała więc od Francji dostarczenia informacji dotyczących tej pomocy.
- (3) Pismem z dnia 7 lipca 1996 r. Francja powiadomiła Komisję, że nawiązała konieczny kontakt ze wspólnotą terytorialną Korsyki w celu przekazania żądanych informacji. Jako że nie dotarły one do Komisji, dnia 12 września 1996 r. wysłane zostało pierwsze upomnienie.

- (4) W związku z powyższym pismem z dnia 17 grudnia 1996 r. Francja przekazała niektóre informacje dotyczące przedmiotowej pomocy. Zostały one zarejestrowane w rejestrze pomocy niezgłoszonej dnia 6 stycznia 1997 r. pod numerem NN 11/97.
- (5) Pismem z dnia 24 kwietnia 1997 r. Komisja, po stwierdzeniu, że nie posiada wszystkich informacji niezbędnych do zbadania tego systemu pomocy, zażądała informacji uzupełniających. Niektóre dokumenty dotarły do niej w pismach z dnia 3 grudnia 1997 r. i z dnia 11 sierpnia 1998 r.
- (6) Następnie pismem z dnia 11 lutego 1999 r. Komisja przesłała następny wniosek o udzielenie informacji uzupełniających. W dalszej kolejności dnia 22 lutego 2000 r., w Komisji odbyło się spotkanie z przedstawicielami wspólnoty terytorialnej Korsyki. W wyniku tego spotkania Komisja ponownie przekazała Francji listę informacji niezbędnych do przeprowadzenia analizy tych środków pomocy. Po dwóch kolejnych upomnieniach znaczna część żądanych informacji dotarła w piśmie z dnia 11 kwietnia 2001 r.
- (7) Ponadto Komisja zapoznała się z raportem francuskiego Zgromadzenia Narodowego nr 1077 sporządzonym w imieniu komisji śledczej ds. wykorzystania funduszy publicznych i zarządzania służbami publicznymi na Korsyce⁽¹⁾ (zwanym dalej „raportem Zgromadzenia Narodowego”). W raporcie tym, opublikowanym w 1998 r., opisano pomoc udzieloną sektorowi rybołówstwa i akwakultury w 1997 r. (patrz: pkt I.C.1.b wymienionego raportu).

⁽¹⁾ Raport dostępny na stronie internetowej Zgromadzenia Narodowego: <http://www.assemblee-nationale.fr/dossiers/corse.asp>

- (8) Pismem z dnia 30 października 2001 r. Komisja powiadomiła Francję o swojej decyzji o wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do następujących środków pomocy, które zostały wprowadzone w życie na Korsyce:
- środków dotyczących zakupu nowych statków oraz zakupu statków używanych w okresie 1986–1999,
 - środków dotyczących modernizacji i wyposażenia istniejących statków w okresie od dnia 1 stycznia 1987 r. do dnia 28 października 1998 r., jeżeli w wyniku prac zwiększona została moc statku.
- (9) Tą samą decyzją Komisja powiadomiła Francję o tym, że podjęła decyzję o uznaniu pomocy na przebudowę i wyposażenie statków nieskutkującej zwiększeniem mocy statku, jak również pomocy na instalacje lądowe wykorzystywane przez rybaków, za zgodną ze wspólnym rynkiem.
- (10) Decyzją tą Komisja nakazała również Francji dostarczyć informacji niezbędnych do zbadania pomocy dla akwakultury.
- (11) Pismem z dnia 21 grudnia 2001 r. Francja przekazała swoje uwagi na temat pomocy, w stosunku do której została wszczęta formalna procedura dochodzeniowa, i dostarczyła informacji na temat pomocy dla akwakultury.
- (12) Decyzja w sprawie wszczęcia procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ⁽¹⁾. Komisja poprosiła zainteresowane strony o przedstawienie uwag dotyczących przedmiotowej pomocy. Komisja nie otrzymała uwag w następstwie tej publikacji.
- II. OPIS**
- (13) Środki pomocy, które są przedmiotem niniejszej decyzji, są środkami, w stosunku do których wszczęto formalną procedurę dochodzeniową oraz środkami, na których temat Komisja nakazała Francji dostarczyć informacji. Decyzja ta dotyczy więc następujących czterech typów pomocy:
- pomocy odnoszącej się do zakupu nowych statków w okresie 1986–1999,
 - pomocy odnoszącej się do przebudowy i wyposażenia istniejących statków, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r., jeżeli w wyniku prac zwiększona została moc statku,
 - pomocy odnoszącej się do zakupu używanych statków w okresie 1986–1999,
 - pomocy odnoszącej się do akwakultury w okresie 1994–1999.
- (14) Pomoc dla floty rybackiej ustanowiona została przez Zgromadzenie Korsyki, które dnia 29 marca 1985 r. przyjęło, w swojej uchwale nr 85/10 bis, „regulamin pomocy na modernizację flotylli”. Uchwała ta była wielokrotnie zmieniana uchwałami z dnia 30 listopada 1990 r. (nr 90/99), 19 grudnia 1991 r. (nr 91/1032), 23 lutego 1993 r. (nr 93/25), 9 marca 1995 r. (nr 95/16), 11 września 1995 r. (nr 95/79) i 11 kwietnia 1997 r. (nr 97/36). Francja zaznaczyła, że ostatnia cytowana uchwała (nr 97/36) nie była zmieniana do końca okresu planowania jednolitego dokumentu programowego (DOCUP) dotyczącego realizowanych w tym okresie działań funduszy strukturalnych, to znaczy do dnia 31 grudnia 1999 r. Jeśli chodzi o pomoc dla akwakultury, Francja zaznaczyła, że władze regionalne Korsyki bezpośrednio zastosowały przepisy prawa wspólnotowego, zgodnie z „Przewodnikiem pomocy” wydanym przez Agencję ds. Rozwoju Gospodarczego Korsyki (ADEC). Część tego przewodnika dotycząca rybołówstwa i akwakultury oraz opisująca pomoc, jaka może być udzielona, została przekazana Komisji.
- (15) Pomoc udzielana jest od roku 1985. Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie zasad stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽²⁾ nie określa terminu przedawnienia dla badania niezgodnej z prawem pomocy w rozumieniu swojego art. 1 lit. f), to znaczy wprowadzonej w życie bez możliwości wypowiedzenia się przez Komisję na temat jej zgodności ze wspólnym rynkiem. Jednakże art. 15 wymienionego rozporządzenia stanowi, że uprawnienia Komisji w zakresie odbierania pomocy podlegają dziesięcioletniemu okresowi przedawnienia, że termin przedawnienia zaczyna swój bieg w dniu, w którym pomoc zostaje udzielona beneficjentowi i że każdy środek przyjęty przez Komisję przerywa bieg tego terminu. W związku z powyższym Komisja uważa, że nie ma potrzeby badania pomocy korzystającej z takiego przedawnienia, to znaczy pomocy udzielonej wcześniej niż dziesięć lat przed każdym przyjętym przez Komisję i odnoszącym się do tej pomocy środkiem.
- (16) Komisja uważa, że bieg tego terminu został przerwany wnioskiem skierowanym przez Komisję do Francji dnia 14 czerwca 1996 r. W wyniku tego przedawnienie ma zastosowanie do pomocy udzielonej beneficjentom przed dniem 14 czerwca 1986 r. Przedawnienie ma więc zastosowanie w szczególności do pomocy udzielonej przez region Korsyki przed dniem 14 czerwca 1986 r., ale wypłaconej beneficjentom dopiero w kolejnych latach, po rzeczywistym zrealizowaniu dopuszczalnych inwestycji. W związku z powyższym Komisja uwzględniła w poniższej analizie pomoc, w sprawie udzielenia której decyzje podjęte zostały w okresie od dnia 14 czerwca 1986 r. do dnia 31 grudnia 1999 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 29.1.2002, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

Pomoc na zakup nowych statków

- (17) Uchwała nr 85/10 bis z 1985 r. przewidywała, że zakup statków poniżej 18 metrów przeznaczonych do połowów na Korsyke mógł być przedmiotem dotacji pod warunkiem, że statki te zostały, z wyjątkiem przypadków wyjątkowych odstępstw, zbudowane we Francji. Dotacja wynosiła 20 % ceny zakupu i mogła zostać powiększona o dodatkową subwencję w wysokości 10 % w przypadku, gdy chodziło o pierwsze podjęcie działalności (pierwszy zakup nowego statku) i drugą dotację, również w wysokości 10 %, w przypadku, gdy statek był zbudowany na Korsyke. Ponadto, w celu wspierania tradycyjnego budownictwa z drewna występującego w niektórych regionach wyspiarskich, dotacja mogła być zwiększona o dodatkowe 20 % kosztów zakupu na jeden wniosek o udzielenie pomocy mającej wesprzeć sektor drzewny. Wkład własny armatora powinien wynosić co najmniej 10 %.
- (18) Uchwała nr 90/99 zmieniła poziom pomocy, podwyższając poziom podstawowy z 20 % na 30 %. Dodatkowa pomoc w wysokości 20 % na budownictwo z drewna została zmniejszona do 5 %.
- (19) Uchwała nr 95/16 w następujący sposób zmieniła poziom pomocy: poziom podstawowy wynoszący 30 % pozostaje bez zmian i sprecyzowano, że kwalifikująca się inwestycja może obejmować zakup kadłuba, wyposażenia i 80 sztuk sieci (6 400 m); pomoc w przypadku pierwszego podjęcia działalności w wysokości 10 % pozostaje bez zmian, a pomoc szczególna w przypadku budowy statku na Korsyke zostaje zmniejszona z 10 % do 5 %, przy czym zawsze zostaje podwyższona w przypadku statku z drewna. Obowiązek budowy statku we Francji zostaje zniesiony.
- (20) Celem uchwały nr 95/79 było ograniczenie pomocy na zakup sieci w przypadku, gdy chodzi o pierwsze podjęcie działalności przez wnioskodawcę. Dodatkowo, dotacja w wysokości 5 % w przypadku, gdy statek został zbudowany z drewna w korsykańskiej stoczni również została zniesiona.
- (21) Uchwała nr 97/36 nie wniosła istotnych zmian do opisanych przepisów. Bez zmian pozostaje zapis, że wkład własny armatora musi wynosić co najmniej 10 %.

Pomoc na modernizację i wyposażenie statków

- (22) Uchwała nr 85/10 bis z 1985 r. przewidywała, że przebudowa statków poniżej 18 metrów, której koszt wynosi co najmniej 25 000 franków francuskich (FRF) kwalifikuje się do pomocy, jeżeli jej celem jest znacząca poprawa możliwości połowowych (wciągarka, wyciąg sieci, sonda, rama, urządzenie nawigacyjne, nawijarka...), i umożliwienie konserwacji ryb w stanie zamrożenia bądź poprawa sprawności jednostek napędowych (silnik Diesla o mocy dostosowanej do rozmiaru statku, śruba nastawna, dysza).

- (23) Dotacja, jakiej można było udzielić, wynosiła 15 % kosztów wyposażenia. Uchwała nr 93/25 podniosła ten próg do 30 % kosztów inwestycji.
- (24) Uchwała nr 95/79, nie zmieniając poziomu pomocy, określiła, że, w przypadku gdy armator wnioskuje o przyznanie wspólnotowej pomocy, udział Korsyki obliczany jest zgodnie z poziomem pomocy przewidzianym w odnośnym rozporządzeniu wspólnotowym. Minimalny koszt kwalifikujący do udzielenia pomocy został obniżony do 20 000 FRF. Uchwała nr 95/79 przewidywała również, że jeżeli wniosek o udzielenie pomocy na przebudowę lub na wyposażenie statku przedstawiany jest w ramach pierwszego podjęcia działalności (pierwszy zakup przez rybaka nowego lub używanego statku), 80 pierwszych sieci może być dofinansowanych w wysokości 30 %.

Pomoc na zakup statków używanych

- (25) Uchwała nr 85/10 bis z 1985 r. przewidywała, że zakup używanego statku po cenie nie mniejszej niż 50 000 FRF może być przedmiotem dotacji w wysokości 10 % tej ceny. Mogła do tego dochodzić subwencja w wysokości 5 % w przypadku pierwszego podjęcia działalności. Udział własny nabywcy powinien wynosić co najmniej 15 % kosztów statku.
- (26) Uchwała nr 91/1032 podwyższyła poziom tych dotacji z 10 % do 15 %. Uchwała nr 95/16 podwyższyła ten poziom do 20 % dla statków co najmniej dwudziestoletnich.

Pomoc dla akwakultury

- (27) Pomoc dla akwakultury zdefiniowana została w umowie planowej Państwo-Region z 1994 r. oraz w jednolitym dokumencie programowym wspólnotowej pomocy zgodnie z celem 1. Zastosowano przepisy dotyczące Finansowego Instrumentu Wspierania Rybołówstwa (IFOP) dla wdrożenia projektów współfinansowanych przez Wspólnotę.
- (28) Pomoc dotyczy inwestycji zbiorowych lub prywatnych. Inwestycje zbiorowe obejmują promocję produktów morskich i badań rynku oraz wsparcie techniczne dla przedsiębiorstw akwakultury. Inwestycje w przedsiębiorstwach są przeznaczone na podniesienie konkurencyjności przedsiębiorstw akwakultury w celu podniesienia jakości produktów na rynku; inwestycje te są związane z dostosowaniem do norm sanitarnych i polepszeniem warunków sprzedaży produktów: urządzeń do konfekcjonowania, urządzeń do składowania, statków obsługi technicznej, sprzętu komputerowego, urządzeń do wytwarzania lodu, samochodów-chłodzi itd.

- (29) Aby można było brać pod uwagę możliwość finansowania przez IFOP, kwota pomocy musiała wynosić nie więcej niż 25 % kwoty inwestycji.

III. POWODY WSZCZĘCIA FORMALNEJ PROCEDURY DOCHODZENIOWEJ

- (30) Aby podjąć decyzję o wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej, Komisja odniosła się w swojej analizie do różnych wersji wytycznych stosowanych do badania pomocy państwa w sektorze rybołówstwa i akwakultury (zwanymi dalej „wytycznymi”). Zgodnie z pkt. 3.4 obecnie obowiązujących wytycznych z 2001 r.⁽¹⁾, niezgodna z prawem pomoc musi w chwili jej udzielania zostać zbadana w odniesieniu do obowiązujących wytycznych. W 1986 i 1987 r. obowiązywały wytyczne opublikowane w 1985 r.⁽²⁾. W związku z powyższym obowiązującymi wytycznymi były: wytyczne opublikowane w 1988 r.⁽³⁾ dla pomocy udzielanej od dnia 1 stycznia 1989 r., wytyczne opublikowane w 1992 r.⁽⁴⁾ dla pomocy udzielanej od dnia 1 lipca 1992 r., wytyczne opublikowane w 1994 r.⁽⁵⁾ dla pomocy udzielanej od dnia 1 stycznia 1995 r. i wytyczne opublikowane w 1997 r.⁽⁶⁾ dla pomocy udzielanej od dnia 1 stycznia 1997 r.
- (31) Ponadto Komisja odniosła się do kolejnych rozporządzeń Rady dotyczących działań strukturalnych Wspólnoty w sektorze rybołówstwa i akwakultury, do których wytyczne odnoszą się w sposób nieprzerwany, w szczególności dotyczących kwalifikujących się inwestycji i dopuszczalnego poziomu pomocy. Są to następujące rozporządzenia: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2908/83 z dnia 4 października 1983 r. w sprawie wspólnego działania restrukturyzacji, modernizacji i rozwoju sektora rybołówstwa oraz rozwoju sektora akwakultury⁽⁷⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 4028/86 z dnia 18 grudnia 1986 r. dotyczące wspólnotowych działań na rzecz poprawy i dostosowania struktur sektora rybołówstwa i akwakultury⁽⁸⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 3699/93 z dnia 21 grudnia 1993 r. określające kryteria i warunki pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz przetwórstwa i sprzedaży ich produktów⁽⁹⁾ oraz rozporządzenie Rady

(WE) nr 2468/98 z dnia 3 listopada 1998 r. określające kryteria i warunki pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz przetwórstwa i sprzedaży ich produktów⁽¹⁰⁾.

Pomoc na zakup nowych statków

- (32) Komisja wyraziła wątpliwości co do zgodności tych środków pomocy z dwóch powodów.
- (33) Po pierwsze, na podstawie wytycznych, Komisja przypomniała, że pomoc na zakup nowych statków jest zgodna ze wspólnym rynkiem w przypadku, gdy jest udzielana na inwestycje, które wpisują się w cele wieloletniego programu orientacji floty rybackiej (POP), programu zawierającego obowiązki wraz ze spisem środków potrzebnych do ich realizacji, w szczególności dostosowanie możliwości floty rybackiej każdego Państwa Członkowskiego do zasobów rybołówstwa, do których mają dostęp. Otóż Francja nie zrealizowała celów określonych w POP III⁽¹¹⁾, obowiązujących w latach 1992–1996. W związku z tym od dnia 1 stycznia 1997 r. powinna ona zakończyć udzielanie pomocy na budowę i modernizację statków rybackich. W związku z powyższym pismem z dnia 28 października 1998 r. Komisja wskazała Francji, że pomoc na inwestycje może, pod pewnymi warunkami, zostać uwzględniona. W piśmie z dnia 30 października 2001 r. Komisja, informując Francję o swojej decyzji wszczęcia formalnej procedury dochodzeniowej, wyraziła domniemanie, że pomoc udzielona od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r. była sprzeczna z obowiązującymi w tym okresie wytycznymi.
- (34) Po drugie Komisja stwierdziła, że, w zależności od poziomu pomocy i możliwości kumulacji z innymi systemami pomocy, pomoc została udzielona niezgodnie z maksymalnym dopuszczalnym poziomem pomocy.

Pomoc na modernizację i wyposażenie statków

- (35) Komisja wyraziła wątpliwości co do zgodności pomocy udzielonej od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r. na przebudowę i wyposażenie statków w przypadku, gdy w wyniku przeprowadzonych prac zwiększona została moc statku, gdyż, tak jak w przypadku pomocy na zakup statków, tego rodzaju pomoc nie wpisuje się w cele POP.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 20.1.2001, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. C 268 z 19.10.1985, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 313 z 8.12.1988, str. 21.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 152 z 17.6.1992, str. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 260 z 17.9.1994, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 100 z 17.3.1997, str. 12.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 290 z 22.10.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3733/85 (Dz.U. L 361 z 31.12.1985, str. 78).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 376 z 31.12.1986, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3946/92 (Dz.U. L 401 z 31.12.1992, str. 1).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 25/97 (Dz.U. L 6 z 10.1.1997, str. 7).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 312 z 20.11.1998, str. 19.

⁽¹¹⁾ Decyzja Komisji 92/588/EWG z dnia 21 grudnia 1992 r. dotycząca wieloletniego programu orientacji floty rybackiej Francji na okres 1993–1996 zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 4028/86 (Dz.U. L 401 z 31.12.1992, str. 3. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 95/238/WE (Dz.U. L 166 z 15.7.1995, str. 1)).

Pomoc na zakup statków używanych

- (36) Komisja wyraziła wątpliwości co do zgodności niektórych dotacji udzielonych na zakup używanych statków od dnia 1 stycznia 1989 r., gdyż uchwała Zgromadzenia Korsyki przewidywała możliwość udzielania tego rodzaju pomocy na zakup statku bez wyznaczania górnej granicy wieku statku, podczas gdy obowiązujące wtedy wytyczne z 1988 r. wykluczały możliwość udzielania pomocy na zakup statków starszych niż piętnastoletnie, obowiązujące od dnia 1 lipca 1992 r. wytyczne z 1992 r. oraz późniejsze wytyczne obniżyły maksymalny wiek do 10 lat.
- (37) Z drugiej strony, Komisja zwróciła uwagę Francji na to, że wytyczne z 1988 r. i późniejsze przewidywały, że pomoc na zakup używanych statków jest możliwa jedynie w przypadku pierwszego podjęcia działalności rybackiej przez młodych rybaków lub ewentualnie w przypadku przystąpienia do działalności w formie współwłasności bądź jeszcze w przypadku zastąpienia statku na skutek jego całkowitej utraty. Komisja zwróciła również uwagę na to, że w zależności od poziomu możliwej pomocy i możliwości kumulacji z innymi systemami pomocy, pomoc może przekroczyć maksymalny dopuszczalny poziom.

IV. UWAGI FRANCJI

- (38) W swojej odpowiedzi Francja obszernie wyjaśnia powody, dla których faktycznie nie przekroczyła dopuszczalnego poziomu, włącznie z przypadkiem kumulacji z innego rodzaju pomocą, w szczególności pomocą opracowaną przez ADEC *Przewodnik pomocy*.
- (39) Francja wyjaśnia również, że warunki wieku statków dla uzyskania pomocy na zakup używanych statków, które zostały określone w wytycznych, zostały zawarte w tym przewodniku i były przestrzegane.
- (40) W tym samym czasie co uwagi wniesione po wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej Francja przekazała Komisji również, wymagane „nakazem dostarczenia informacji” zawartym w piśmie Komisji z dnia 30 października 2001 r., informacje na temat pomocy udzielonej sektorowi akwakultury.

V. OCENA

- (41) Środki przedmiotowej pomocy przyniosły korzyści finansowe dla kategorii przedsiębiorstw zajmujących się szczególnie działalnością, rybołówstwem lub akwakulturą. Środki potrzebne na realizację tych środków są środkami publicznymi. Przyjmując, że produkty przedsiębiorstw będących beneficjentami są sprzedawane na rynku wspólnotowym, środki te umacniają pozycję tych przedsiębiorstw, zarówno na rynku francuskim w stosunku do przedsiębiorstw innych Państw Członkowskich, które

chcą wprowadzić swoje własne produkty na ten rynek, jak i na rynku innych Państw Członkowskich w stosunku do przedsiębiorstw sprzedających swoje produkty na tych rynkach. W konsekwencji środki te fałszują lub grożą zafałszowaniem konkurencji. Stanowią one pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.

- (42) Środki te mogą być uważane za zgodne ze wspólnym rynkiem tylko w przypadku, gdy mogą korzystać z jednego z odstępstw przewidzianych Traktatem. Przyjmując, że beneficjentami tej pomocy są przedsiębiorstwa sektora rybołówstwa i akwakultury, to – aby móc korzystać z przewidzianego odstępstwa – muszą odpowiadać jednemu z wyjątków, jakie są przewidziane w wytycznych (których poszczególne wersje obowiązujące od 1986 r. zostały wymienione w motywie 30).

Pomoc na zakup nowych statków (okres 1986–1999)

- (43) W swoich uwagach Francja wyjaśniła, że maksymalny poziom pomocy był przestrzegany. W istocie Komisja twierdzi, że opracowany przez ADEC *Przewodnik pomocy* przewiduje, że maksymalny poziom nie może być wyższy od poziomu przewidzianego w rozporządzeniu dotyczącym działań strukturalnych IFOP. Z zastrzeżeniem tego, co przedstawiono poniżej, pomoc ta jest więc z tego punktu widzenia zgodna ze wspólnym rynkiem.
- (44) W rzeczywistości pozostaje szczególny problem pomocy udzielanej w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r. po zobowiązaniu Francji do zakończenia udzielania wszelkiej pomocy na budowę lub modernizację z zastosowaniem reguł wspólnej polityki rybołówstwa, zobowiązania zniesionego pismem z dnia 28 października 1998 r.⁽¹⁾ W piśmie z dnia 30 października 2001 r., informując Francję o wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej, Komisja wyraziła przypuszczenie, że w tym okresie udzielana była pomoc. Ta hipoteza opierała się na dwóch elementach: z jednej strony, na fakcie, że zgodnie z pismem Francji z dnia 11 kwietnia 2001 r., uchwała nr 97/36 Zgromadzenia Korsyki nie była później zmieniana, z czego można domniemywać, że uchwała ta była stosowana bez przerwy od daty przyjęcia do końca 1999 r. i, z drugiej strony, na fakcie, że w raporcie Zgromadzenia Narodowego wyraźnie wspomniano, że w 1997 r. była faktycznie udzielana pomoc na budowę statków (pkt I.C.1.b wymienionego raportu).

- (45) Właściwe byłoby zacytowanie fragmentu raportu Zgromadzenia Narodowego:

„[...] — pomoc dla rybołówstwa i hodowli morskiej:

⁽¹⁾ Patrz: motyw 33.

[...] W 1997 r. służby ADEC rozpatrzyły w ten sposób 114 wniosków złożonych zarówno przez przedsiębiorstwa prywatne, w ramach modernizacji flotylli i akwakultury [...] Na 114 rozpatrzonych wniosków tylko 16 zostało odrzuconych.

Ze wszystkich zgromadzonych dokumentów wynika, że całkowita kwota dotacji przyznanych przez wspólnotę terytorialną Korsyki wyniosła ponad 13 milionów franków, z czego 11,5 miliona pomocy udzielono na inwestycje, a 1,6 miliona stanowiła pomoc operacyjna. Blisko połowa pomocy udzielonej na inwestycje przeznaczona była na modernizację flotylli.

W 1997 r. zostało zbudowanych 10 statków rybackich [...].”

- (46) Francja nie zgłosiła żadnej uwagi odnośnie do domniemania zawartego w piśmie Komisji z dnia 30 października 2001 r., aby zauważyć na przykład, że w danym okresie stosowanie przedmiotowej uchwały nr 97/36 było zawieszane lub że pomoc nie była w ogóle udzielana. Tak więc należy uznać, że w okresie tym pomoc była rzeczywiście udzielana.
- (47) W sposób nieprzerwany kolejne wersje wytycznych przewidywały, że pomoc na zakup nowych statków jest zgodna ze wspólnym rynkiem, w przypadku gdy jest udzielana na inwestycje wpisujące się w cele POP⁽¹⁾. Dokładniej dla pomocy udzielanej od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1988 r., dla której obowiązywały wytyczne z 1997 r., pkt 2.2.3.1 tych wytycznych wskazywał, że „pomoc na budowę nowych statków rybackich może być uważana za zgodną ze wspólnym rynkiem, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 7 i 10 oraz załączniku III (pkt 1.3) rozporządzenia (WE) nr 3699/93 [...]”
- (48) Artykuł 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3699/93 przewidywał, że: „Państwa Członkowskie mogą podejmować środki na rzecz budowy statków rybackich, o ile przestrzegają, w przewidzianych terminach, pośrednie cele globalne i cele końcowe dla segmentów wieloletnich programów orientacyjnych. Państwa Członkowskie przekazują Komisji w tym samym czasie co każdy dotyczący tego projektu pomocy przepisy przyjęte w celu zapewnienia przestrzegania tego warunku”. To właśnie zgodnie z tym przepisem w piśmie z dnia 4 lipca 1997 r. Komisja przypomniała Francji, że „od dnia 1 stycznia 1997 r. jest ona zobowiązana do zakończenia udzielania wszelkiej pomocy na budowę i modernizację”.
- (49) W piśmie z dnia 8 sierpnia 1997 r. Francja udzieliła odpowiedzi, zaznaczając w szczególności: „W związku z tym, że do dnia 31.12.1995 r. nie zostały osiągnięte cele pośrednie POP II, na początku 1996 r. władze francuskie już przyjęły środki konieczne do zamrożenia projektów inwestycyjnych wiążących się ze zwiększeniem potencjału floty. Ponadto w lipcu 1996 r., w celu przyspieszenia zmniejszania floty rybackiej, wdrożony został plan redukcji floty. [...] przewidziano, że flota zostanie zredukowana o 10 000 do 15 000 kW. Również na początku 1997 r. Francja miała nadzieję na realizowanie celów wynikających z POP III. W konsekwencji pozwolenia na inwestycje oraz na pomoc krajową udzielane były w ograniczonym zakresie, na niewymagające zwłoki operacje zastąpienia statków lub remonty polegające na wymianie silników statków. [...] Pełne skutki środków redukcji floty stwierdzono dopiero pod koniec pierwszego półrocza 1997 r. [...]”.
- (50) W rzeczywistości cele POP Francja mogła osiągnąć dopiero w drugiej połowie 1998 r. W piśmie z dnia 28 października 1998 r. Komisja wskazała Francji, że: „nawiązując do naszej rozmowy z dnia 21 października 1998 r., naszych wcześniejszych spotkań i wyjaśnień udzielonych w Państwa pismach z dnia 5 i 22 października 1998 r., mam przyjemność oznajmić, że Dyrekcja Generalna ds. Rybołówstwa może zgodzić się na przewidywane przez Państwa wznowienie inwestycji, to znaczy, w sposób bardzo wyważony dając priorytet operacjom przynoszącym korzyści w szczególności młodym rybakom, i nieprowadzącym do wzrostu potencjału oraz w poszanowaniu celów POP”.
- (51) Z tej wymiany korespondencji można wywnioskować, że Francja doskonale zdawała sobie sprawę z tego, że nie osiągnęła pośrednich celów POP III i że mimo to pomoc na zakup nowych statków była dozwolona. Tak więc warunek art. 10 rozporządzenia (WE) nr 3699/93 nie był przestrzegany. Wynika z tego, że z zastosowaniem pkt. 2.2.3.1 wytycznych z 1997 r. udzielana w tym okresie pomoc na zakup nowych statków była niezgodna ze wspólnym rynkiem.

**Pomoc na modernizację i wyposażenie statków
(okres od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia
28 października 1998 r.)**

- (52) Wszczęcie formalnej procedury dochodzeniowej dotyczyło pomocy na przebudowę i wyposażenie statków udzielanej w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r. w przypadku, gdy w wyniku przeprowadzonych prac zwiększona została moc statku gdyż, tak jak w przypadku pomocy na zakup statków, tego rodzaju pomoc nie wpisuje się w cele POP.

⁽¹⁾ Ibidem.

(53) W raporcie Zgromadzenia Narodowego (pkt I.C.1.b) przedstawiona została pomoc na modernizację statków. W ten sam sposób jak zaznaczono, że zbudowano 10 statków rybackich, określono w nim również, że „[...] 38 statków zostało poddanych modernizacji oraz zostało w różny sposób wyposażonych [...]”. Jest więc oczywiste, że w tym okresie udzielana była pomoc na modernizację.

(54) Kolejne uchwały regionu Korsyki przewidywały wyraźnie, że celem pomocy może być wyposażenie w „silnik o mocy dostosowanej do wielkości statku”. Takie sformułowanie wyraźnie wskazuje na to, że pomoc na modernizację mogła dotyczyć zakupu mocniejszego silnika. Ponadto, tak samo jak w przypadku pomocy na zakup statków, Francja nie zgłosiła żadnej uwagi odnośnie do domniemania zawartego w piśmie Komisji z dnia 30 października 2001 r., zgodnie z którym pomoc przeznaczona na zakup silnika o większej mocy od poprzedniego mogła zostać w tym okresie udzielona. Należy więc uznać, że w niektórych szczególnych przypadkach w istocie udzielona została pomoc na modernizację, której skutkiem było zwiększenie mocy.

(55) W ten sam sposób jak w przypadku pomocy na budowę, wytyczne z 1997 r. w pkt. 2.2.3.2. określały, że „pomoc na modernizację statków rybackich może być uważana za zgodną ze wspólnym rynkiem z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 7 i 10 oraz załączniku III (pkt 1.4) rozporządzenia (WE) nr 3699/93 [...]”. Artykuł 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3699/93 przewidywał, że „Państwa Członkowskie mogą podjąć środki na rzecz modernizacji statków rybackich; środki te podlegają warunkom określonym w ust. 1 [budowa statków], w przypadku gdy inwestycje mogą prowadzić do zwiększenia nakładu połowowego.”

(56) Tak więc warunek art. 10 rozporządzenia (WE) nr 3699/93 nie był przestrzegany. Wynika z tego, że z zastosowaniem pkt. 2.2.3.2 wytycznych z 1997 r. udzielona w tym okresie pomoc na modernizację, w przypadku gdy ta modernizacja prowadziła do zwiększenia mocy, była niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Pomoc na zakup używanych statków (okres 1986–1999)

(57) Jak to już zaznaczono w motywie 39, Francja dostarczyła informacje wskazujące na to, że kryterium wieku było w istocie przestrzegane. Tak więc nie istnieją już wątpliwości, jakie wyraziła w tej kwestii Komisja, wszczynając formalną procedurę dochodzeniową. To samo odnosi się do maksymalnego możliwego poziomu pomocy.

(58) Ponadto, jeśli chodzi o obowiązek ograniczania tego rodzaju pomocy do przypadku pierwszego podjęcia działalności przez młodych rybaków lub zastąpienia statku w wyniku całkowitej jego utraty, w swojej odpowiedzi z dnia 21 grudnia 2001 r. Francja zaznaczyła również, że udzielanie tego rodzaju pomocy następowało, w tym względzie, w poszanowaniu obowiązujących przepisów wspólnotowych. W konsekwencji ta kategoria pomocy może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem.

Pomoc dla akwakultury (okres 1994–1999)

(59) Zgodnie z kolejnymi wersjami wytycznych, pomoc dla akwakultury jest zgodna ze wspólnym rynkiem w przypadku, gdy przestrzegane są warunki rozporządzenia dotyczącego działań strukturalnych Wspólnoty w sektorze rybołówstwa.

(60) Jak zaznaczyła Francja w swoim piśmie z dnia 21 grudnia 2001 r., *Przewodnik pomocy* uwzględniła te warunki, określając w szczególności, że maksymalny dopuszczalny poziom pomocy powinien uwzględniać pomoc innego pochodzenia.

(61) W konsekwencji pomoc udzielana na rzecz akwakultury może być uważana za zgodną ze wspólnym rynkiem.

VI. WNIOSKI

(62) Pomoc państwa ustanowiona we Francji w regionie Korsyki uchwałą Zgromadzenia Korsyki nr 85/10 bis z dnia 29 marca 1985 r., zmienioną kolejno uchwałami z dnia 30 listopada 1990 r. (nr 90/99), 19 grudnia 1991 r. (nr 91/1032), 23 lutego 1993 r. (nr 93/25), 9 marca 1995 r. (nr 95/16), 11 września 1995 r. (nr 95/79) i 11 kwietnia 1997 r. (nr 97/36) jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie:

— pomocy na zakup nowych statków udzielonej w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r.,

— pomocy na przebudowę i wyposażenie istniejących statków udzielonej w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r. w przypadku, gdy w wyniku przeprowadzonych prac zwiększona została moc.

(63) Zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 Francja musi doprowadzić do zwrotu tej pomocy.

(64) Następująca pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem:

- pomoc na zakup nowych statków udzielona poza okresem od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r.,
- pomoc na przebudowę i wyposażenie istniejących statków udzielona poza okresem od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r. lub udzielona w tym okresie w przypadku, gdy nie doprowadziła do zwiększenia mocy,
- pomoc na zakup używanych statków,
- pomoc udzielona sektorowi akwakultury.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środki pomocy wprowadzone w życie przez Francję w regionie Korsyki i ustanowione uchwałą Zgromadzenia Korsyki nr 85/10 bis z dnia 29 marca 1985 r., zmienioną kolejno uchwałami z dnia 30 listopada 1990 r. (nr 90/99), 19 grudnia 1991 r. (nr 91/1032), 23 lutego 1993 r. (nr 93/25), 9 marca 1995 r. (nr 95/16), 11 września 1995 r. (nr 95/79) i 11 kwietnia 1997 r. (nr 97/36) są niezgodne ze wspólnym rynkiem w zakresie:

- a) pomocy na zakup nowych statków udzielonej w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r.,
- b) pomocy na przebudowę i wyposażenie istniejących statków udzielonej w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r. w przypadku, gdy w wyniku przeprowadzonych prac zwiększona została moc.

Artykuł 2

Następujące środki pomocy wprowadzone w życie przez Francję w regionie Korsyki i ustanowione uchwałą Zgromadzenia Korsyki, o której mowa w art. 1, są zgodne ze wspólnym rynkiem:

- a) pomoc na zakup nowych statków udzielona poza okresem od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r.,
- b) pomoc na przebudowę i wyposażenie istniejących statków udzielona poza okresem od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 28 października 1998 r. lub udzielona w tym okresie w przypadku, gdy nie doprowadziła do zwiększenia mocy,
- c) pomoc na zakup używanych statków,
- d) pomoc udzielona sektorowi akwakultury w okresie 1994–1999.

Artykuł 3

1. Francja podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby odebrać od beneficjentów pomoc, o której mowa w art. 1 i która już została przekazana do ich dyspozycji niezgodnie z prawem.

2. Odebranie to następuje bezzwłocznie, zgodnie z procedurami prawa krajowego, o ile pozwalają one na natychmiastowe i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji. Pomoc, którą należy odebrać, obejmuje odsetki od dnia, w którym została przekazana do dyspozycji beneficjentów do dnia jej odebrania. Wysokość odsetek należy obliczyć i zastosować zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004⁽¹⁾.

Artykuł 4

Francja poinformuje Komisję w terminie dwóch miesięcy od dnia opublikowania niniejszej decyzji o środkach podjętych w celu jej wykonania.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 2004 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 14 lipca 2004 r.****w sprawie niektórych środków pomocy wprowadzonych przez Francję na rzecz prowadzących hodowle wodne i rybaków**

(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 2588)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/239/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po poproszeniu zainteresowanych stron o przedstawienie uwag zgodnie z wymienionym artykułem,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 21 czerwca 2000 r. Francja poinformowała Komisję o środkach odszkodowawczych, jakie przyjęła na rzecz rybaków i prowadzących hodowle wodne, którzy ponieśli szkody w następstwie, po pierwsze, zanieczyszczenia węglowodorami spowodowanego zatonięciem tankowca *Erika* w Zatoce Biskajskiej w dniu 12 grudnia 1999 r., a po drugie w wyniku gwałtownego sztormu o niespotykanej sile, który miał miejsce w dniach 27 i 28 grudnia 1999 r. Na wniosek Komisji dodatkowe informacje przekazano w pismach z dnia 28 listopada 2000 r., 6 kwietnia i 13 sierpnia 2001 r. Wspomniane środki wprowadzono zanim Komisja wypowiedziała się co do ich zgodności ze wspólnym rynkiem, sprawa została zarejestrowana jako niezgłoszony system pomocy pod numerem NN 80/2000.
- (2) Pismem z dnia 11 grudnia 2001 r. Komisja poinformowała Francję, że podjęła decyzję, po pierwsze, o uznaniu niektórych spośród planowanych środków za zgodne ze wspólnym rynkiem, a po drugie o wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu, w celu sprawdzenia pozostałych środków. Francja przedstawiła swoje uwagi w pisemnej odpowiedzi z dnia 5 marca 2002 r.
- (3) Decyzja Komisji o wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ⁽¹⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag w sprawie omawianych środków. Komisja nie otrzymała żadnych uwag.

II. OPIS

- (4) Środki będące przedmiotem niniejszej sprawy, w odniesieniu do których wszczęto formalną procedurę dochodzeniową, to:

- 1) środki na rzecz prowadzących hodowle wodne z departamentów Finistère, Morbihan, Loire-Atlantique, Vendée, Charente-Maritime i Gironde (zwanych dalej „departamentami wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde”):

- zwolnienie z obciążeń socjalnych za pierwszy kwartał 2000 r. (lub za kwartał uśredniony),

- zmniejszenie obciążeń finansowych;

- 2) środki uzupełniające na rzecz prowadzących hodowle wodne i rybaków z całej Francji:

- środek uzupełniający polegający na zmniejszeniu obciążeń socjalnych dla wszystkich prowadzących hodowle wodne (okres dnia od 15 kwietnia do dnia 15 lipca 2000 r.) i rybaków z Francji metropolitalnej i departamentów zamorskich (okres od dnia 15 kwietnia do dnia 15 października 2000 r.),

- zwolnienie z opłat koncesyjnych za rok 2000 dla wszystkich prowadzących hodowle wodne; Komisja uznała w swojej decyzji o wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej, że zwolnienie to ma zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw zajmujących się akwakulturą, zlokalizowanych w departamentach wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde, później jednak okazało się, że był to powszechny środek uzupełniający mający zastosowanie do wszystkich producentów we Francji metropolitalnej i departamentach zamorskich.

- (5) Komisja przypomina dla porządku, że za zgodne ze wspólnym rynkiem – o czym Francja została poinformowana pismem z dnia 11 grudnia 2001 r. – uznano następujące środki, dotyczące przedsiębiorstw zlokalizowanych w departamentach wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde:

(¹) Dz.U. C 39 z 13.2.2002, str. 6.

- środki na rzecz prowadzących hodowle wodne: ogłoszenie stanu klęski rolniczej, pomoc w odtworzeniu sprzętu i zapasów, zaliczki na poczet odszkodowań z funduszu IOPC (Międzynarodowy Fundusz Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami),
- środki na rzecz rybaków: pomoc w odtworzeniu utraconych lub uszkodzonych w czasie sztormu statków i sprzętu do połowów, zaliczki na poczet odszkodowań z funduszu IOPC, ryczałtowa pomoc w związku z utratą dochodów w wyniku szkód poniesionych w czasie sztormu.

A. Środki na rzecz prowadzących hodowle wodne z departamentów wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde

1. Zwolnienie z obciążeń socjalnych za pierwszy kwartał 2000 r. (lub za kwartał uśredniony)

- (6) Środek ten skierowany był do dwóch kategorii prowadzących hodowle wodne: po pierwsze tych, którzy ponieśli straty w zapasach i sprzęcie produkcyjnym w wyniku sztormu z grudnia 1999 r. i skorzystali z pomocy w odtworzeniu zapasów, a po drugie tych, którzy ponieśli szkody spowodowane zanieczyszczeniem węglowodorami pochodzącymi z tankowca *Erika* i skorzystali z zaliczki na poczet odszkodowań wypłaconych z funduszu IOPC.
- (7) Był to środek ukierunkowany, wprowadzany zależnie od sytuacji przedsiębiorstwa. Obejmował jeden, dwa lub trzy miesiące w zależności od wysokości szkody poniesionej przez przedsiębiorstwo. W przyjętym okresie stosowano całkowite zwolnienie z obciążeń socjalnych.
- (8) Wnioski rozpatrywane były przez „departamentalne komórki ds. odszkodowań”, utworzone w każdym z departamentów objętych środkiem, pod nadzorem prefekta, z udziałem odpowiednich jednostek administracji, organizacji branżowych, banków i towarzystw ubezpieczeniowych. Dyrekcja ds. rybołówstwa morskiego i hodowli morskich sporządziła listę beneficjentów na podstawie propozycji prefektów departamentów. Lista liczyła 1 476 przedsiębiorstw. Wysokość zwolnień wyniosła 0,87 miliona euro.

2. Zmniejszenie obciążeń finansowych

- (9) Środek ten skierowany był do tych samych przedsiębiorstw, o których mowa w motywach 6 do 8. Polegał on na przejęciu, w ramach indywidualnych planów oddłużania, części odsetek należnych lub narastających w latach 2000, 2001 i 2002 od pożyczek średnio- i długoterminowych oraz od skonsolidowanych pożyczek obrotowych. Celem tych środków było, zgodnie z uwagami przedstawionymi przez Francję w piśmie z dnia 13 sierpnia 2001 r., zmniejszenie kosztów finan-

sowych przedsiębiorstw dotkniętych omawianymi wydarzeniami (sztorm i wyciek z tankowca).

- (10) Wnioski należało złożyć najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2000 r. Były one rozpatrywane przez departamentalne dyrekcje ds. morskich i przedstawiane komórce ds. odszkodowań. Wysokość pomocy była zmienna, a określano ją na podstawie lokalnie definiowanych kryteriów. Komórki ds. odszkodowań musiały uwzględnić w szczególności wysokość strat w działalności faktycznie stwierdzonych w zimie 1999–2000, zadłużenie i podatność przedsiębiorstwa, wysokość przychodów operacyjnych z dwóch ostatnich okresów obrachunkowych, ewentualne przychody zewnętrzne osiągnięte przez zainteresowane strony w tym samym okresie, a także zdolność danego przedsiębiorstwa do prowadzenia działalności. O szczególny wysiłek zwrócono się do wierzycieli danych przedsiębiorstw (banków i dostawców). Wysokość pomocy nie mogła przekraczać 48 000 franków francuskich (FRF) (7 317 EUR), chyba że wyjątkowo krytyczna – w ocenie komórki ds. odszkodowań – sytuacja uzasadniała podniesienie tej granicy do 62 000 FRF (9 451 EUR).
- (11) Indywidualne plany oddłużenia opracowywane w ramach przedstawionej procedury stanowiły podstawę do sporządzenia porozumienia zatwierdzanego przez wszystkie strony i pozwalającego na określenie wkładu każdej z nich w jego realizację. Decyzję o przyznaniu pomocy podejmował prefekt departamentu. Łączna kwota pomocy dla 1 083 przedsiębiorstw wyniosła około 8 milionów FRF (1,2 miliona EUR).

B. Środki uzupełniające

- (12) Uzupełniając środki opisane powyżej, zarówno te, w odniesieniu do których wszczęto formalną procedurę dochodzeniową, jak i te, co do których Komisja już wypowiedziała się pozytywnie, i w celu – według Francji – stawienia czoła trudnościom, z jakimi borykał się sektor rybołówstwa i akwakultury w związku z połączonymi skutkami sztormu i wycieku z tankowca, oraz uwzględnienia szkód poniesionych przez przedsiębiorstwa tego sektora z powodu załamania się rynku, minister rolnictwa i rybołówstwa podjął decyzję o przyznaniu tym przedsiębiorstwom środków uzupełniających.

1. Zwolnienie wszystkich prowadzących hodowle wodne z opłat koncesyjnych za rok 2000

- (13) Zgodnie z informacjami dostarczonymi przez Francję w piśmie z dnia 21 czerwca 2000 r., a zatem przed decyzją o wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej, zwolnienie z opłaty koncesyjnej za rok 2000 przyznano posiadaczom koncesji na akwakulturę w publicznym obszarze morskim oraz zezwoleń na pobór wody zasilającej parcele stanowiące własność prywatną.

- (14) W piśmie z dnia 5 marca 2002 r. Francja przedstawiła swoje komentarze w sprawie wszczęcia procedury i wskazała, że omawiany środek należy do środków uzupełniających polegających na przyznaniu ulgi wszystkim prowadzącym hodowle wodne z Francji metropolitalnej i departamentów zamorskich.
- (15) W odpowiedzi na zapytanie Komisji Francja potwierdziła w piśmie z dnia 24 września 2002 r., że zwolnienie to rozszerzono decyzją z dnia 12 września 2000 r. na wszystkie osoby prowadzące hodowle organizmów morskich.
- (16) Kwota zwolnień wyniosła 3,81 miliona EUR.
2. *Zmniejszenie obciążeń socjalnych dla prowadzących hodowle wodne i rybaków*
- (17) W dwóch okólnikach, z dnia 15 kwietnia 2000 r. i z dnia 13 lipca 2000 r., minister rolnictwa i rybołówstwa podjął decyzję o przyznaniu wszystkim przedsiębiorstwom omawianego sektora 50 % zmniejszenia obciążeń socjalnych, dotyczącego okresu od dnia 15 kwietnia 2000 r. do dnia 15 lipca 2000 r. dla prowadzących hodowle wodne oraz od dnia 15 kwietnia 2000 r. do dnia 15 października 2000 r. dla rybaków.
- (18) Ulga ta dotyczyła składek opłacanych przez pracodawców i pracowników, i objęła wszystkich rybaków i prowadzących hodowle wodne z Francji metropolitalnej i departamentów zamorskich.
- (19) Zasady przyznawania ulgi różniły się w zależności od tego, czy składki wpłacane były do ENIM (Krajowy Zakład Inwalidów Marynarki, *Etablissement national des invalides de la marine*), czy do MSA (Rolnicze Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń Społecznych, *Mutualité sociale agricole*).
- (20) W przypadku składek na ENIM obniżka wynosiła 50 % zarówno w odniesieniu do składek opłacanych przez pracodawców, jak i do składek opłacanych przez pracowników. Jednakże w szczególnych przypadkach statków, do których nie ma zastosowania system wynagrodzeń proporcjonalnych do udziału, wysokość ulgi dotyczącej składek opłacanych przez pracodawców podniesiono do 75 %. Według Francji, różnicę tę należy tłumaczyć faktem, że w przypadku wynagrodzeń proporcjonalnych do udziału występuje ścisła solidarność finansowa między armatorem i załogą wobec trudności napotykaných w wykonywaniu działalności rybackiej, w szczególności jeśli chodzi o spadek obrotów, podczas gdy w przypadku dużych armatorów, u których tego rodzaju wynagrodzenia nie istnieją, faktycznie skutki trudności gospodarczych najpoważniej obciążają samych armatorów.
- (21) W przypadku składek należnych MSA i objętych nimi prowadzących hodowle wodne zasady ulgi zostały określone w okólniku ministerstwa rolnictwa i rybołówstwa z dnia 25 kwietnia 2000 r. Ulga oznaczała przejście w 50 % składek osobistych należnych od producentów i kierowników przedsiębiorstw (trzy dwunaste składek należnych za rok 1999) oraz opłacanych przez nich składek pracowniczych za płace z trzech ostatnich miesięcy 1999 r.
- (22) Zwolnienia te stanowiły kwotę 119 milionów FRF (18,2 milionów EUR).
- C. Uzasadnienie wszczęcia formalnej procedury dochodzeniowej**
- (23) Środki opisane w sekcjach A i B zostały przyjęte w następstwie zanieczyszczenia spowodowanego zatonięciem tankowca *Erika* w dniu 12 grudnia 1999 r. oraz na gwałtowny sztorm w dniach 26 i 27 grudnia 1999 r.
- (24) Zostały one przeanalizowane z punktu widzenia art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu, który wskazuje, że zgodna ze wspólnym rynkiem jest „pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi.” Zanieczyszczenie, jakie wystąpiło po zatonięciu tankowca *Erika*, można istotnie uznać za zdarzenie nadzwyczajne w rozumieniu tegoż artykułu. Z kolei sztorm z dnia 26 i 27 grudnia 1999 r. można uznać – ze względu na jego skrajną i niespotykaną gwałtowność – za klęskę żywiołową.
- (25) W tym kontekście rolą Komisji jest sprawdzenie, czy nie wystąpiła nadmierna rekompensata szkód poniesionych w wyniku tych zdarzeń.
1. *Środki na rzecz prowadzących hodowle wodne z departamentów wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde*
- (26) Środki, w odniesieniu do których wszczęto formalną procedurę dochodzeniową, to zwolnienie z obciążeń socjalnych za pierwszy kwartał 2000 r. (lub za kwartał uśredniony), zmniejszenie obciążeń finansowych i zwolnienie z opłat koncesyjnych.

- (27) Środek polegający na zwolnieniu z obciążeń socjalnych był stosowany po zbadaniu przez komórkę ds. odszkodowań sytuacji przedsiębiorstw będących potencjalnymi beneficjentami. Okres zwolnienia wynosił od jednego do trzech miesięcy w zależności od poniesionych szkód. Środek ten stanowił uzupełnienie pozostałych przyjętych środków (ogłoszenie stanu klęski rolniczej, pomoc w odtworzeniu sprzętu i zapasów oraz zaliczki na poczet odszkodowań z funduszu OIPC). Na podstawie dostarczonych informacji Komisja uznała, że nie jest w stanie sprawdzić, czy w przypadku tego zwolnienia z obciążeń socjalnych w ogólnym rozrachunku nie nastąpiła rekompensata przekraczająca poniesione szkody.
- (28) Środek polegający na zmniejszeniu obciążeń finansowych również stanowił uzupełnienie pozostałych przyjętych środków. I również w tym przypadku Komisja nie była w stanie upewnić się, czy w przypadku tego zmniejszenia obciążeń finansowych w ogólnym rozrachunku nie nastąpiła rekompensata przekraczająca poniesione szkody.
- (29) Środek polegający na zwolnieniu z opłat koncesyjnych również stanowił uzupełnienie pozostałych środków. Ponadto, zgodnie z informacjami, jakimi dysponowała Komisja, wydaje się, że ze środka tego skorzystali wszyscy prowadzący hodowle z sześciu objętych nim departamentów. Francja nie wskazała powodów, dla których środek ten został rozszerzony na wszystkich przedstawicieli branży z omawianych departamentów. Komisja nie mogła więc również w tym przypadku sprawdzić, czy w przypadku tego zwolnienia z opłat koncesyjnych w ogólnym rozrachunku nie nastąpiła rekompensata przekraczająca poniesione szkody.
- (30) Zważywszy że Komisja nie mogła sprawdzić, czy nie nastąpiła rekompensata przekraczająca poniesione szkody, poszczególnych środków nie można było uznać ze zgodne ze wspólnym rynkiem w oparciu o art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu.
- (31) W odniesieniu do pomocy niezgłoszonej odpowiednie środki zostały przeanalizowane w świetle wytycznych dla celów analizy pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury⁽¹⁾, przyjętych w 1997 r. i obowiązujących w momencie zaistnienia analizowanych faktów (zwanych dalej „wytycznymi z 1997 r.”). Zważywszy że omawiana pomoc posiada charakter pomocy operacyjnej, Komisja zastosowała pkt 1.2 czwarty akapit trzeciej tiret wytycznych z 1997 r., zawierający ogólną zasadę niezgodności pomocy w prowadzeniu działalności ze wspólnym rynkiem. Komisja uznała na podstawie informacji, jakimi dysponowała, że nadal istnieją wątpliwości co do zgodności omawianych środków ze wspólnym rynkiem.
2. Środki uzupełniające polegające na zmniejszeniu obciążeń socjalnych dla wszystkich prowadzących hodowle wodne i rybaków
- (32) Zdaniem Francji uzupełniające środki polegające na zmniejszeniu obciążeń dla wszystkich rybaków i prowadzących hodowle wodne z Francji metropolitalnej i departamentów zamorskich przyjęto w celu wyrównania szkód gospodarczych poniesionych przez przedsiębiorstwa tego sektora w wyniku załamania rynku spowodowanego niekorzystnym wizerunkiem produktów morskich po zanieczyszczeniu spowodowanym przez zatonięcie tankowca *Erika*.
- Prowadzący hodowle wodne
- (33) Zmniejszenie obciążeń socjalnych objęło okres od dnia 15 kwietnia do dnia 15 lipca 2000 r.
- (34) Zdaniem Francji załamanie rynku pociągnęło za sobą spadek sprzedaży detalicznej mięczaków w pierwszym półroczu 2000 r., o 9 % jeśli chodzi o ilość i o 5 % jeśli chodzi o wartość. Ponadto sztorm przyniósł negatywne konsekwencje dla sytuacji gospodarczej całej branży hodowli mięczaków, gdyż region Charente-Maritime odgrywa centralną rolę w sprzedaży ostryg we Francji.
- (35) Francja nie dostarczyła jednakże żadnej informacji o związku między wysokością szkód gospodarczych, jakie jej zdaniem wyciek z tankowca przyniósł wszystkim producentom mięczaków morskich, a wysokością kwoty zwolnień z obciążeń socjalnych w omawianym okresie. Komisja nie była zatem w stanie sprawdzić, czy środek ten odpowiadał wartości poniesionej szkody i czy nie wystąpiła nadmierna rekompensata.
- (36) Zważywszy że środek ten posiadał charakter pomocy operacyjnej, Komisja uznała w oparciu o pkt 1.2 czwarty akapit trzeciej tiret wytycznych z 1997 r., że w świetle informacji, jakimi dysponuje, nadal istnieją wątpliwości co do zgodności tego środka ze wspólnym rynkiem.
- Rybakcy
- (37) Zmniejszenie obciążeń socjalnych objęło okres od 15 kwietnia do 15 października 2000 r.
- (38) Zdaniem Francji stwierdzono powszechne załamanie rynku produktów morskich i trwały spadek popytu z powodu zaniepokojenia konsumentów sanitarnym wpływem wycieku z tankowca.

(1) Dz.U. C 100 z 27.3.1997, str. 12.

- (39) Francja dostarczyła różnego rodzaju informacji o charakterze statystycznym, dotyczących sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i uzasadniających wprowadzenie omawianego środka. Komisja przyjęła te informacje do wiadomości. Jednakże w piśmie do Francji informującym ją o wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej, Komisja zwróciła w szczególności uwagę na fakt, że według innych informacji w pierwszym kwartale 2000 r. wartość sprzedaży na licytacjach wzrosła o 3% w porównaniu z rokiem poprzednim, a ilość towarów wycofanych z rynku utrzymała się na poziomie poniżej 1,5% ilości towarów wyładowanych dla wszystkich najważniejszych gatunków, co odpowiada wartościom odnotowanym w analogicznym okresie 1999 r. Ponadto środek ten objął wszystkie francuskie przedsiębiorstwa rybackie, również te, które posiadają siedzibę w departamentach zamorskich.
- (40) Prócz tego do Komisji dotarły informacje upowszechniane przez Agencję France-Presse lub figurujące w prasie, zgodnie z którymi wspomniane zmniejszenia obciążeń socjalnych miały w istocie na celu zrekompensowanie wzrostu cen paliwa obserwowanego już od kilku miesięcy.
- (41) Biorąc pod uwagę wszystkie te informacje, Komisja uznała, że Francja nie dostarczyła dowodów pozwalających na stwierdzenie, że przywołana sytuacja stanowiła naprawę szkody gospodarczej poniesionej przez przedsiębiorstwa w wyniku załamania się rynku produktów morskich. Zważywszy że omawiany środek posiada charakter pomocy operacyjnej, Komisja uznała w oparciu o pkt 1.2 czwarty akapit trzeciego tiret wytycznych z 1997 r., że w świetle informacji, jakimi dysponowała, istnieją poważne wątpliwości co do zgodności omawianego środka ze wspólnym rynkiem.

III. KOMENTARZ FRANCJI

A. Środki na rzecz prowadzących hodowle wodne z departamentów wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde

- (42) Francja wskazuje, że celem zmniejszenia obciążeń finansowych przyznanych w ramach planów oddłużenia była pomoc najbardziej podatnym przedsiębiorstwom w przewyciężeniu wyjątkowej sytuacji związanej z zaistniałymi klęskami, a nie zrekompensowanie strat. Do skorzystania z omawianego środka uprawnione były tylko najbardziej podatne przedsiębiorstwa.
- (43) Jeśli chodzi o możliwość nadmiernej rekompensaty za doznaną szkodę, Francja wskazuje, że rolą procedury ustanowionej w odniesieniu do zmniejszenia obciążeń socjalnych i finansowych było właśnie jej uniknięcie.
- Departamentalne komórki ds. odszkodowań utworzone w departamentach dotkniętych omawianymi zdarzeniami oceniały ogólną sytuację gospodarczą każdego przedsiębiorstwa i zatwierdzały przyznawane kwoty w zależności od doznanej szkody.
- #### B. Środki uzupełniające dla wszystkich prowadzących hodowle wodne i rybaków
- ##### 1. Dla prowadzących hodowle wodne
- (44) Francja stwierdziła, że ulgi ograniczone wyłącznie do prowadzących hodowle wodne dotkniętych sztormem i wyciekami z tankowca okazały się niewystarczające. Ogólna sytuacja branży okazała się na tyle niepokojąca, by uzasadnić interwencję całościową. Mediatyzacja wycieku z tankowca, oddziałując na opinię publiczną, doprowadziła do pogorszenia w oczach konsumentów wizerunku produktów morskich, w szczególności mięczaków hodowlanych, bez względu na ich pochodzenie. Według badań przeprowadzonych dla Krajowego Międzyzawodowego Urzędu Produktów Rybołówstwa i Akwakultury [Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture (Ofimer)], spadek obrotów w sektorze hodowli mięczaków ocenia się na 51 milionów FRF (7,77 milionów EUR) w ciągu czterech miesięcy, od dnia 17 grudnia 1999 r. do dnia 16 kwietnia 2000 r.
- (45) Aby stawić czoła tej sytuacji przyjęto środki ogólne: ogólne zmniejszenie składek socjalnych i zwolnienie z opłat koncesyjnych. Zmniejszenie składek socjalnych stanowiło pomoc w wysokości 3,35 milionów EUR. Zwolnienie z opłat koncesyjnych stanowiło kwotę 3,81 milionów EUR. Łączna kwota jest zatem niższa od spadku obrotów ocenianego na 7,77 milionów EUR w badaniach przeprowadzonych dla Ofimer.
- ##### 2. Dla rybaków
- (46) Francja zaprzecza argumentom przyjętym przez Komisję w celu wszczęcia formalnej procedury dochodzeniowej. Wskazuje, że szok spowodowany wyciekami z tankowca i mediatyzacja jego stwierdzonych lub spodziewanych konsekwencji pociągnęły za sobą znaczne pogorszenie wizerunku produktów morskich, które nie oszczędziło żadnego sektora ani żadnej strefy.
- (47) Francja wskazuje, że przyjęty okres zastosowania ulg (od dnia 15 kwietnia do dnia 15 października 2000 r.) odpowiada de facto działalności statków w pierwszych sześciu miesiącach roku, ponieważ wpłacane obciążenia socjalne dotyczą w rzeczywistości działalności przedsiębiorstw w ciągu poprzednich trzech miesięcy. Przesunięcie to pozwoliło na zapewnienie ścisłego uwzględnienia działalności rybaków w momencie, kiedy odczuwali największe trudności, czyli w ciągu sześciu miesięcy po obu katastrofach z grudnia 1999 r. Z tych powodów Francja uważa, że Komisja nie powinna w swojej analizie odwoływać się do noty koniunkturalnej Ofimer Flash Eco z dnia 16 lutego 2001 r.

- (48) Francja uważa, że Komisja nie powinna również odwoływać się do noty koniunkturalnej Ofimer za styczeń-kwiecień 2000 r., ponieważ opierała się ona na szacunkach, przez co dane dotyczące marca i kwietnia są w znacznej mierze orientacyjne. Rozbieżności, jakie stwierdziła Komisja, wynikały nie z różnicy w ocenach, lecz z normalnego odchylenia statystycznego między danymi nieprzetworzonymi i chwilowymi a ich ostatecznym zatwierdzeniem. Należy zatem pozostać przy danych przekazanych w nocie z dnia 6 kwietnia 2001 r., skierowanej przez Francję do Komisji w ramach badania niniejszej sprawy; są to ostateczne dane dotyczące omawianego okresu.
- (49) Francja wskazuje skądinąd, w oparciu o comiesięczne syntezy Ofimer, że ilość towarów wyładowywanych w ciągu pierwszych sześciu miesięcy nie zmieniła się w porównaniu z analogicznym okresem 1999 r., chociaż w krótkich okresach obserwowano spadki, niejednokrotnie wysokie, związane jak się wydaje z okresami najwyższej mobilizacji mediów. W okresie tym wzrosła natomiast o 28% w porównaniu z 1999 r. ilość towarów wycofywanych, w szczególności w pierwszych miesiącach roku (styczeń: +92%, luty: +66%, marzec: +35%). W przypadku niektórych gatunków ilość towarów wycofywanych była skrajnie wysoka (homarzec: +175%, żabnica: +161%, jeżokrab: × 5), co świadczy o psychologicznym wpływie wycieku z tankowca na zachowania konsumentów.
- (50) W pierwszym półroczu 2000 r., zważywszy że ilość towarów wyładowywanych była stosunkowo stabilna, ale nastąpił bardzo wyraźny wzrost ilości towarów wycofywanych, spadła ilość sprzedaży. Spożycie świeżych produktów morskich spadło o 7% (6% w przypadku ryb, 9% w przypadku mięczaków i 6,5% w przypadku skorupiaków, szczególnie krewetek).
- (51) Ceny natomiast spadły o 6% w porównaniu ze styczniem 1999 r., a spadek ten utrzymał się w odniesieniu do gatunków decydujących o równowadze przedsiębiorstw. Na 49 kluczowych gatunków objętych monitorowaniem Ofimer, spadek stwierdzono w odniesieniu do 34 w styczniu 2000 r., 26 w lutym 2000 r., 21 w marcu 2000 r. Odnotowano również stały w całym okresie spadek dla najważniejszych odławianych gatunków.
- (52) Francja dodaje, że konsumenci nie mieli możliwości łatwego dyskryminowania produktów morskich w zależności od ich pochodzenia i że odwrót od zakupów produktów morskich wystąpił niezależnie od strefy ich produkcji. Stąd też nieufność spowodowana konsekwencjami wycieku wyrażała się jednakowo zarówno w odniesieniu do produktów metropolitalnych,

jak i w odniesieniu do produktów z departamentów zamorskich. Zdaniem Francji dane celne odzwierciedlają zjawisko dekonunktury, jakie nastąpiło w tych departamentach po wycieku z tankowca, i nie było żadnego powodu, by wykluczyć rybaków z tych departamentów z wprowadzonego przez rząd systemu wsparcia.

- (53) Francja zauważa wreszcie, że Komisja przywiązała niewiele uwagi do artykułów prasowych przekazanych w charakterze ilustracji, natomiast duże znaczenie przypisała komentarzom czynionym przez niektórych dziennikarzy w kularach imprez branżowych. Francja załącza do niniejszych komentarzy różnego rodzaju artykuły i dokumenty uzupełniające, które ilustrują mediatyzację, jaka towarzyszyła omawianemu zdarzeniu, i świadczą o klimacie podejrzliwości, którego konsekwencją jest odwrót konsumentów od produktów morskich. Francja odrzuca ponadto założenie sformułowane przez Komisję w piśmie informującym o wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej, zgodnie z którym zmniejszenie obciążeń socjalnych miało w istocie na celu zrekompensovanie wzrostu kosztów paliwa obserwowanego już od kilku miesięcy.

IV. OCENA

A. Pomoc państwa

- (54) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu, „pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.
- (55) Poszczególne środki stanowiące przedmiot niniejszej decyzji (zmniejszenie obciążeń socjalnych i finansowych, zwolnienie z opłat koncesyjnych) to środki przynoszące korzyść przedsiębiorstwom prowadzącym szczególną działalność, a mianowicie przedsiębiorstwom zajmującym się akwakulturą lub rybołówstwem. To one bowiem są zwolnione z określonych obciążeń, jakie w normalnych warunkach powinny ponosić.
- (56) Środki te prowadzą do utraty części zasobów państwowych, bezpośrednio (zmniejszenie obciążeń socjalnych i finansowych, zwolnienie z opłat koncesyjnych) bądź pośrednio, ponieważ Państwo musi zrekompensovować straty poniesione przez instytucję pobierającą składki socjalne. Występuje zatem pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.

- (57) Ponadto, zważywszy że produkty przedsiębiorstw korzystających [z pomocy] sprzedawane są na rynku wspólnotowym, środki przyjęte przez Francję wzmacniają pozycję tych przedsiębiorstw zarówno na rynku francuskim w porównaniu z przedsiębiorstwami z pozostałych Państw Członkowskich, chcącymi wprowadzić na ten rynek własne produkty (produkty akwakultury i rybołówstwa lub inne konkurencyjne produkty spożywcze), jak i na rynkach pozostałych Państw Członkowskich w porównaniu z przedsiębiorstwami działającymi na tych rynkach (w odniesieniu do tych samych produktów). W związku z tym omawiane środki zakłócają lub grożą zakłóceniem konkurencji i mogą wpływać na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.
- (58) Środki tego rodzaju są zakazane co do zasady na mocy tegoż art. 87 ust. 1 Traktatu. Mogą one być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem tylko wtedy, gdy odpowiadają jednemu z odstępstw przewidzianych w Traktacie. Z kolei pomoc przynoszącą korzyść przedsiębiorstwom zajmującym się akwakulturą i rybołówstwem należy przeanalizować w świetle wytycznych z 1997 r., jak miało to miejsce w ramach oceny wstępnej.

B. Środki na rzecz prowadzących hodowle wodne z departamentów wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde

- (59) Komisja wszczęła formalną procedurę dochodzeniową w sprawie niektórych środków przyjętych na rzecz prowadzących hodowle wodne po zdarzeniach z grudnia 1999 r., ponieważ nie miała możliwości upewnienia się, czy w ogólnym rozrachunku nie nastąpiła rekompensata przewyższająca poniesione szkody, poprzez kumulację poszczególnych rodzajów pomocy, w tym również pomocy, w odniesieniu do której Komisja wydała już pozytywną ocenę.
- (60) Komisja przypomina, że formalna procedura dochodzeniowa dotyczyła następujących środków pomocy:
- zwolnienie z obciążeń socjalnych w pierwszym kwartale 2000 r. (obejmujące jeden, dwa lub trzy miesiące w zależności od wysokości doznanej szkody),
 - zmniejszenie obciążeń finansowych dla prowadzących hodowle wodne bezpośrednio dotkniętych sztormem lub wyciekami z tankowca,
 - zwolnienie z opłat koncesyjnych za rok 2000 dla posiadaczy koncesji zlokalizowanych w sześciu departamentach dotkniętych omawianymi zdarzeniami (departamenty wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde).
- (61) Jeśli chodzi o zwolnienie z obciążeń socjalnych i zmniejszenie obciążeń finansowych, to zgodnie z dostarczonymi informacjami uzupełniającymi, procedura wprowadzona przez Francję, obejmująca utworzenie w każdym z omawianych departamentów departamentalnej komórki ds. odszkodowań, w której skład weszli przedstawiciele poszczególnych zainteresowanych służb państwowych, instytucji bankowych i branżowych, ma na celu właśnie uniknięcie ryzyka nadmiernej rekompensaty. Francja przypomina, że wnioski były analizowane indywidualnie przez departamentalne komórki ds. odszkodowań oraz że analiza ta pozwoliła na zróżnicowanie przyznawanej pomocy w zależności od sytuacji przedsiębiorstw i na uniknięcie nadmiernej rekompensaty.
- (62) W oparciu o te informacje Komisja stwierdza, że Francja wprowadziła odpowiednią procedurę pozwalającą na uniknięcie rekompensaty przekraczającej doznane szkody. W związku z tym Komisja uznaje, że jedynym celem omawianej pomocy jest istotnie wyrównanie strat poniesionych w wyniku dwu nadzwyczajnych zdarzeń, jakimi były sztorm z grudnia 1999 r. i zatonięcie tankowca *Erika*.
- (63) Zwolnienie z obciążeń socjalnych i zmniejszenie obciążeń finansowych należy zatem uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem w oparciu o art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu.
- (64) Zwolnienie z opłat koncesyjnych zostanie przeanalizowane poniżej, w sekcji C.1, zważywszy że środek ten objął wszystkich prowadzących hodowle wodne we Francji, wbrew informacjom, jakie Komisja posiadała przed wszczęciem formalnej procedury dochodzeniowej. Francja poinformowała bowiem Komisję w piśmie z dnia 21 czerwca 2000 r., że z wniosku o opłatę koncesyjną za rok 2000 zwolnieni byli posiadacze koncesji na hodowle morskie i zezwoleń na pobór wody w omawianych departamentach. Jako że Francja nie wspominała już o tym zwolnieniu w kolejnych pismach kierowanych do Komisji, w których opisywała szczegółowo zakres wprowadzonych środków, Komisja zwróciła się do Francji w piśmie z dnia 21 czerwca 2001 r. o wskazanie, czy zwolnienie to zostało rzeczywiście zastosowane, a jeśli tak, to o podanie informacji na ten temat. W odpowiedzi z dnia 13 sierpnia 2001 r. Francja wskazała, że „prowadzący hodowle wodne z departamentów Finistère, Morbihan, Loire-Atlantique, Vendée, Charente-Maritime i Gironde zostali istotnie zwolnieni z opłaty koncesyjnej należnej w 2000 r.”, nie wspominając, że zakres zastosowania tego zwolnienia obejmował nie tylko wspomniane sześć departamentów. Dopiero w odpowiedzi na wszczęcie formalnej procedury dochodzeniowej Francja wskazała, że był to środek ogólny, a zatem obejmujący wszystkich prowadzących hodowle wodne we Francji, podobnie jak środek polegający na zmniejszeniu obciążeń socjalnych.

C. Powszechne środki uzupełniające na rzecz wszystkich prowadzących hodowle wodne i wszystkich rybaków

1. Prowadzący hodowle wodne

- (65) Zwolnienie z opłat koncesyjnych za rok 2000 i zmniejszenie obciążeń socjalnych za okres od dnia 15 kwietnia do dnia 15 lipca 2000 r. objęło wszystkich prowadzących hodowle wodne z Francji metropolitalnej i departamentów zamorskich.
- (66) Zdaniem Francji środki te wprowadzono w celu zrekomensowania utraty obrotów, jaka dotknęła wszystkich przedstawicieli tego sektora na całym terytorium w następstwie pogorszenia wizerunku mięczaków hodowlanych w oczach konsumentów po zatonięciu tankowca *Erika*. Według badań przeprowadzonych dla Ofimer spadek obrotów w następstwie tego zdarzenia wyniósł 7,7 milionów EUR w porównaniu z rokiem poprzednim.
- (67) Zwolnienie z opłat koncesyjnych, w kwocie 3,81 milionów EUR, i zmniejszenie obciążeń socjalnych, w kwocie 3,35 milionów EUR, pozwoliłyby zatem zrekomensować częściowo utracone przychody. Łączna pomoc w całej Francji stanowi zatem 7,16 milionów EUR, co jest kwotą niższą od szacowanej szkody (7,7 milionów EUR).
- (68) W oparciu o dostarczone informacje Komisja nie zaprzecza, że wystąpiło chwilowe załamanie rynku mięczaków hodowlanych. Jednakże, jak już zaznaczyła w decyzji o wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej, załamania tego nie należy postrzegać jako zjawiska bezwzględnego, nie nastąpiło bowiem nagłe i radykalne odejście klienteli.
- (69) Komisja zauważa, że roczna wartość przychodów z akwakultury (hodowli mięczaków i ryb) wyniosła w 1999 r. dla całej Francji 502 miliony EUR (raport Ofimer za rok 2000). Tabela, w której figuruje ta wartość, nie wskazuje, jaka część tej kwoty odpowiada hodowli ryb. Jeśli odnieść się do innego źródła (rubryka „akwakultura” na stronie internetowej ministerstwa rolnictwa⁽¹⁾), to wartość ta (hodowla ryb morskich i słodkowodnych) wynosi 221 milionów EUR. Wartość produkcji hodowli mięczaków można zatem szacować na 281 milionów EUR.
- (70) Utratę obrotów w wyniku pogorszenia wizerunku mięczaków można zatem oszacować procentowo na 7,7/281, czyli 2,7% wartości produkcji z roku poprzedniego. Odszkodowania przyznane w ramach rekompensaty, w kwocie 7,16 milionów EUR, stanowią zatem 7,16/281, czyli 2,5% obrotów.
- (71) Komisja uważa, że drobne szkody powinny mieścić się w kategorii kosztów, jakie przedsiębiorstwa muszą ponosić w ramach normalnego wykonywania swojej działalności. Każda działalność gospodarcza oznacza bowiem ponoszenie mniejszego lub większego ryzyka różnego rodzaju (wahania cen środków produkcji, wahania cen sprzedaży produktów, ewentualny wzrost niektórych kosztów itd.), wynikającego z najrozmaitszych nieprzewidzianych zdarzeń. Komisja uznaje, że ryzyko to, jeśli pociąga za sobą drobne szkody, nie może dawać prawa do rekompensaty, ponieważ musiałyby to prowadzić *a contrario* do uznania, że podmioty gospodarcze mogą domagać się takiej rekompensaty za każdym razem, gdy ponoszą konsekwencje dowolnego nieprzewidzianego zdarzenia. Dla przykładu, zgodnie z tą ogólną wytyczną, Komisja uznaje, że w sektorze rolnym wymagany próg strat wynosi 30% (20% na obszarach mniej uprzywilejowanych), aby pomoc mogła być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem w oparciu o art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu.
- (72) W związku z tym środki polegające na zmniejszeniu obciążeń socjalnych i zwolnieniu z opłat koncesyjnych, mające na celu przyznanie rekompensaty za utracone obroty w wysokości zaledwie 2,7%, nie mogą co do zasady być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem w oparciu o art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu. Ponadto omawiane środki pomocy nie odpowiadają żadnemu odstępstwu przewidzianemu w wytycznych z 1997 r. Należy zatem zasadniczo uznać je za niezgodne ze wspólnym rynkiem.
- (73) Jednakże jeśli chodzi o środki, które objęły prowadzących hodowle wodne z departamentów wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde, Komisja odnotowuje, że mają one na celu zrekomensowanie szkody związanej bezpośrednio z jednym z dwóch zdarzeń z grudnia 1999 r., a mianowicie zatonięciem tankowca *Erika*. Te środki pomocy można zatem oceniać łącznie z pozostałą pomocą przyznaną w następstwie tych zdarzeń. Jest to pomoc, w odniesieniu do której Komisja wyraziła już pozytywną opinię w sprawie zgodności ze wspólnym rynkiem w piśmie z dnia 11 grudnia 2001 r. (ogłoszenie stanu klęski rolniczej, pomoc w odtworzeniu sprzętu i zapasów, zaliczka na poczet odszkodowań z funduszu OIPC) bądź też wyraża pozytywną opinię w niniejszej decyzji (zmniejszenie obciążeń socjalnych za pierwszy kwartał 2000 r. i zmniejszenie obciążeń finansowych – patrz: sekcja B).

⁽¹⁾ www.agriculture.gouv.fr/pech/aqua/

- (74) Zważywszy że pomoc ta została już uznana lub zostaje niniejszym uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem w oparciu o art. 87 ust. 2 lit. b), kwotę uzupełniającego odszkodowania w wysokości 2,5% obrotów należy włączyć do łącznej pomocy otrzymanej przez prowadzących hodowlę wodne (wartość 2,5%, czyli 7,16 milionów EUR/281 milionów EUR, została wyliczona w skali kraju; tę samą wartość można przyjąć jako średnią dla poszczególnych gospodarstw). Ponadto zważywszy że ta wartość względna jest niewielka oraz z uwagi na fakt, że pozostała pomoc nie rekompensowała w pełni doznanych szkód, uniknięto ryzyka nadmiernej rekompensaty.
- (75) Ocena strat i przyznawanie pomocy mającej na celu ich zrekompensowanie powinny odbywać się indywidualnie dla każdego gospodarstwa, aby możliwe było sprawdzenie, czy łączne straty poniesione przez poszczególne przedsiębiorstwa, po dodaniu utraty obrotów związanej z pogorszeniem wizerunku mięczaków i szacowanej na 2,7%, stanowiły znaczną kwotę. Metoda przyjęta przez Francję nie odpowiada temu schematowi, ponieważ obejmuje wszystkich producentów danego obszaru (departamenty wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde). Jednakże Komisja może uznać w tym przypadku, że można zaakceptować przyjętą metodę i że została ona zastosowana w sposób racjonalny w celu ułatwienia czynności administracyjnych ze względu na wielkość obszaru, na którym odczuwalne są skutki omawianych zdarzeń oraz ze względu na dużą liczbę dotkniętych nimi przedsiębiorstw.
- (76) Z tego wynika, że omawianych środków polegających na zwolnieniu z opłaty koncesyjnej i zmniejszeniu obciążeń socjalnych nie można uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem w oparciu o art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu, jeżeli przyznano je przedsiębiorstwom zajmującym się akwakulturą, zlokalizowanym poza departamentami dotkniętymi przez omawiane zdarzenia. Natomiast te same środki można uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem, jeżeli przyznano je przedsiębiorstwom z departamentów wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde.
- ## 2. Rybacy
- (77) Powszechne zmniejszenie obciążeń socjalnych wprowadzone na rzecz rybaków z całej Francji ma na celu, zdaniem Francji, zrekompensowanie marazmu na rynku produktów rybołówstwa. Zmniejszenie to obejmuje okres od dnia 15 kwietnia do dnia 15 października 2000 r.
- Dane wykorzystane przez Komisję
- (78) Komisji nie przekonały dane przedstawione przez Francję, zwłaszcza przy uwzględnieniu innych informacji pochodzących z Ofimer (informacje dostępne na stronie internetowej tej instytucji publicznej⁽¹⁾), dlatego też podjęła ona decyzję o wszczęciu formalnej procedury dochodzeniowej.
- (79) W nocy z dnia 5 marca 2002 r., w odpowiedzi na wszczęcie formalnej procedury dochodzeniowej, Francja wskazuje, że informacje przekazane w nocy z dnia 5 kwietnia 2001 r. to ostateczne dane dotyczące omawianego okresu; zdaniem Francji Komisja nie powinna opierać się na informacjach znalezionych na stronie internetowej Ofimer.
- (80) Komisja odrzuca ten argument. Ofimer jest bowiem instytucją publiczną działającą pod nadzorem ministerstwa rolnictwa i rybołówstwa, a jedną z jej funkcji – jak wskazuje informacja wprowadzająca figurująca na jej stronie internetowej – jest codzienne monitorowanie zmian zachodzących na rynku produktów morskich i pochodzących z akwakultury. W tym celu posiada ona obserwatorium gospodarcze. Sieć zbierania danych o sprzedaży ze wszystkich francuskich licytacji pozwala na przedstawienie ich w formie syntetycznej podmiotom działającym w omawianej branży. Komisja interesowała się właśnie danymi syntetycznymi tego rodzaju, ponieważ pozwoliły jej one odtworzyć ogólny kontekst dla danych cząstkowych dostarczonych przez Francję do analizy omawianego systemu pomocy.
- (81) Komisja nie może się zgodzić, że dane Ofimer wykazują znaczne różnice względem ostatecznych danych statystycznych opracowanych niedługo później. Metodologia stosowana przez obserwatorium gospodarcze Ofimer do zbierania informacji została opisana w sprawozdaniach rocznych tej instytucji⁽²⁾. Dzięki sieci krajowej Ofimer wysyła do podmiotów lokalnych (licytacje, organizacje producentów, hurtownie rybackie) codzienne i cotygodniowe noty podające dane o ilościach i cenach z głównych licytacji i za gatunki najbardziej reprezentatywne dla podaży we Francji. Ponadto na początku każdego miesiąca nota „zaawansowana” przedstawia dane o sprzedaży narastającej od początku roku dla najbardziej reprezentatywnych licytacji i najważniejszych gatunków, a na początku każdego kwartału opracowywana jest i udostępniana na stronie internetowej tej instytucji nota syntetyczna o sprzedaży. Sposób zbierania informacji wykazuje, że dane Ofimer są wiarygodne. Żaden konkretny czynnik nie wykazuje, by dane te mogły być mylące. Ponadto Komisja nie znalazła w pozostałych dokumentach, z jakimi mogła się zapoznać na wspomnianej stronie internetowej, danych korygujących bądź sprzecznych z tymi, które wykorzystwała; gdyby tak było, dane takie zostałyby oczywiście uwzględnione. Ponadto fakt, że są one podawane do publicznej wiadomości za pośrednictwem strony internetowej instytucji publicznej, jaką jest Ofimer, nadaje im charakter oficjalny. Nie ma żadnego powodu, aby kwestionować ich wiarygodność.

⁽¹⁾ www.ofimer.fr

⁽²⁾ Sprawozdanie roczne 2000, str. 39; sprawozdanie roczne 2001, str. 42.

(82) Nieliczne informacje przekazane oficjalnie przez Francję, czy to przed wszczęciem procedury, czy też w nocie z dnia 5 marca 2002 r. w odpowiedzi na wszczęcie tejże procedury, były zbyt cząstkowe i niekompletne, by pozwolić Komisji na prawidłową ocenę sytuacji na rynku produktów rybołówstwa w omawianym okresie. Komisja musiała odszukać inne informacje, by móc dokonać takiej oceny. Komisja wyraża żal, że Francja nie przekazała jej bezpośrednio tych danych lub innych oficjalnych danych tego rodzaju.

(83) W związku z tym należy przeanalizować poszczególne znane dane, aby ustalić, jaka dokładnie była sytuacja na rynku produktów rybołówstwa w pierwszym półroczu 2000 r.

Połowy

(84) Przekazana przez Francję nota z dnia 6 kwietnia 2001 r. nie zawierała informacji liczbowych dotyczących połowów. Stwierdzono w niej jedynie, że „ilości towarów faktycznie sprzedanych i ich wartość są w rzeczywistości niższe niż dane przyjęte przez Komisję i niższe niż w 1999 r.” W tym czasie Komisja zapoznała się już z danymi figurującymi w notach koniunkturalnych za styczeń–kwiecień 2000 r. przeanalizowanych przez radę zarządzającą Ofimer na posiedzeniu w dniu 24 maja 2000 r. i uwzględniła je zwracając się w dniu 15 stycznia 2001 r. do Francji o informacje uzupełniające (Komisja przytoczyła fragment, zgodnie z którym „ilości towarów wyładowywanych w ciągu 4 pierwszych miesięcy 2000 r. nie zmieniły się w porównaniu z analogicznym okresem 1999 r., a wartość sprzedaży na licytacjach wzrosła o 3 % w porównaniu z rokiem ubiegłym”).

(85) W przekazanej przez Francję nodzie z dnia 5 marca 2002 r. stwierdzono natomiast, że „na wszystkich najważniejszych licytacjach we Francji [...] ilości towarów wyładowywanych w ciągu pierwszych sześciu miesięcy 2000 r. nie zmieniły się w porównaniu z analogicznym okresem 1999 r., chociaż w krótkich okresach obserwowano spadki, niejednokrotnie wysokie, związane, jak się wydaje, z okresami najwyższej mobilizacji mediów”. Odpowiada to treści wcześniej wspomnianych not koniunkturalnych, a także treści *Flash Eco* Ofimer z datą 16 lutego 2001 r., do którego to dokumentu Komisja odniosła się w decyzji o wszczęciu procedury (dokument ten dostarczał danych porównawczych nt. produkcji z lat 2000 i 1999, i podawał, że „wyniki roku 2000 wskazują na niezmienny poziom sprzedaży w porównaniu z 1999 r.”).

(86) Komisja stwierdza zatem, że połowy w roku 2000 utrzymały się na niezmiennym poziomie, zwłaszcza w pierwszym półroczu. Żadna informacja nie pozwala na stwierdzenie, że nastąpił spadek połowów w czasie, gdy mediatyzacja była najsilniejsza. Jest zresztą bardziej prawdopodobne, że spadek połowów wynikał z innych przyczyn, głównie ze złej pogody. Nierzadko zdarza się, że duża część statków rybackich nie może wyjść w morze przez dość długi okres (1 do 2 tygodni, a nawet dłużej) ze względu na utrzymującą się złą pogodę. Wspominana mediatyzacja nie ma bezpośredniego znaczenia dla wysokości połowów; media nie umożliwiają rybakom wyjścia w morze. Jej wpływ jest odczuwalny natomiast na następnym etapie łańcucha branżowego, odbijając się na cenach i ilości towarów wycofanych z rynku.

Ilość towarów wycofanych

(87) Według przekazanej przez Francję noty z dnia 6 kwietnia 2001 r. „odsetek wycofanych towarów był znacznie wyższy w pierwszych miesiącach 2000 r. niż w analogicznym okresie 1999 r.; wzrost ten wyniósł 25 % w okresie od stycznia do kwietnia 1999 r. i w okresie od stycznia do kwietnia 2000 r., 35 % w okresie od stycznia do marca 1999 r. i w okresie od stycznia do marca 2000 r., 92 % w styczniu 1999 r. i w styczniu 2000 r., i 57 % w lutym 1999 r. i w lutym 2000 r.”. Nota z dnia 5 marca 2002 r. przypomina te liczby i wskazuje również, że dla okresu od stycznia do maja wzrost ilości towarów wycofanych wyniósł 32 %, a dla okresu od stycznia do czerwca 28 %. Nota ta uściśla ponadto, że „odnotowano wręcz skrajnie krytyczne wahania poziomu towarów wycofanych w przypadku niektórych gatunków, jak homarzec (+175 %), żabnica (+161 %) i jeżokrab (× 5), których wrażliwość na długotrwałe skutki zanieczyszczenia węglowodorami⁽¹⁾ była najintensywniej nagłaśniana przez media”.

(¹) W tej kwestii władze francuskie przekazały 14 kopii wyników analiz, których przedmiotem było określenie stężenia węglowodorów w analizowanych produktach (ryby różnych gatunków). Komisja wyraża zdziwienie, że wyniki analiz odnoszą się w trzech przypadkach do ryb złowionych dnia 22 lutego 2000 r. i odebranych przez laboratorium analityczne dnia 23 lutego 2000 r., w dwóch innych do ryb złowionych dnia 7 marca 2000 r. i odebranych przez laboratorium dnia 10 marca, a w dziewięciu pozostałych do ryb złowionych i zbadanych we wrześniu i październiku 2000 r. Analizy te, wykazujące obecność węglowodorów w tkankach, nie pozwalają w żadnej mierze na wyciągnięcie wniosku, że węglowodory te pochodziły z tankowca *Erika*, zważywszy na czas, jaki upłynął od jego zatonięcia. By móc wykazać związek przyczynowo-skutkowy między ropą pochodzącą z tankowca *Erika* a skażeniem węglowodorami, należałoby przeprowadzić serię badań wystarczająco szybko po zatonięciu. Brak takich badań wskazywałby raczej, że bezpośrednio po zdarzeniu nie nastąpiło faktyczne skażenie organoleptyczne ryb. Obecność węglowodorów trzy czy też dziewięć miesięcy później mogła być w niektórych przypadkach (na przykład w lutym lub marcu) związana z zatonięciem tankowca *Erika*, ale mogła też być związana z odpadami pochodzącymi z czyszczenia zbiorników, które statki często wykonują na pełnym morzu, lekceważąc przepisy obowiązujące w tym zakresie. Ta druga hipoteza jest jeszcze bardziej prawdopodobna w przypadku badań przeprowadzonych we wrześniu i październiku.

- (88) Dane te są cząstkowe i nie pozwalają na uzyskanie konkretnego obrazu ilości towarów wycofanych. Nie wskazano bowiem, jakie ilości towarów zostały faktycznie wycofane; dwukrotny lub trzykrotny wzrost może nie mieć żadnego znaczenia, jeśli wielkość odniesienia, tzn. ilość wycofana w pierwszym roku, była bardzo niewielka. Ponadto nie określono, jaki odsetek towarów wyładowanych stanowią towary wycofane z rynku. Nie wskazano również, czy wzrost ilości towarów wycofanych w styczniu dotyczył gatunków, których wrażliwość na węglowodory była najbardziej nagłaśniana przez media. Komisja analizuje poniżej przypadki trzech gatunków przywołanych przez Francję: homarzec, żabnica, jeżokrąb.
- (89) W przypadku homarza, jeśli odwołać się do badań nad tym skorupiakiem przeprowadzonych przez Ofimer⁽¹⁾, sezon maksymalnej produkcji przypada od połowy kwietnia do sierpnia. Mogą występować duże ilości towarów wycofywanych w związku z koniunkturą. Wspomniane badania przytaczają przypadek anormalnie wysokich ilości wycofanych towarów, jakie zaobserwowano w maju i czerwcu 2001 r. w następstwie znacznych połowów żywych homarców w okresie niesprzyjającym dla zbytu tego produktu. Ponadto, zgodnie z danymi przekazanymi Komisji w ramach stosowania zasad regulujących wspólną organizację rynku produktów rybołówstwa [rozporządzenie Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury wraz z rozporządzeniami wykonawczymi⁽²⁾, obowiązujące w momencie zaistnienia omawianych faktów], ilość wycofanych produktów wyniosła w pierwszych sześciu miesiącach roku 2000: 21 kg w styczniu, 5 kg w lutym, 2 kg w marcu, 103 kg w kwietniu, 1 364 kg w maju, 2 007 kg w czerwcu. Nie ma zatem w przypadku tego skorupiaka żadnych jasnych i precyzyjnych danych pozwalających na stwierdzenie, że mediatyzacja wywołana wyciekami z tankowca, która, jak przypuszczamy, była najintensywniejsza w tygodniach następujących bezpośrednio po zdarzeniu, pociągnęła za sobą istotny wzrost ilości homarców wycofanych z rynku.
- (90) W przypadku żabnicy, zgodnie z danymi, jakie otrzymała Komisja, ze sprzedaży wycofano 454 kg w styczniu 2000 r. w porównaniu z 84 kg wycofanymi w styczniu 1999 r., co oznacza istotny wzrost. Jednakże
- w lutym 2000 r. wycofano zaledwie 59 kg w porównaniu z 221 kg wycofanymi w lutym 1999 r., a w marcu 2000 r. – 39 kg w porównaniu z 148 kg w marcu 1999 r.; ilość towarów wycofanych w ciągu trzech kolejnych miesięcy również była wyższa w 1999 r. (278 kg) w porównaniu z rokiem 2000 (241 kg). Sytuacja jest zatem bardzo zróżnicowana; Komisja nie może na tej podstawie wyciągnąć wniosku, że wzrost ilości towarów wycofywanych był związany ze skutkami wycieku z tankowca.
- (91) Jeśli chodzi o jeżokrąba, trzeci gatunek przywołany przez Francję, to Komisja nie dysponuje danymi na temat ilości towarów wycofanych z rynku⁽³⁾. Można jednak odwołać się do danych ilościowych przekazanych Komisji w odniesieniu do kraba kieszeńca, o zbliżonych cechach komercyjnych i rynkowych. Ilość towarów wycofanych w pierwszych miesiącach 2000 roku wzrosła w porównaniu z rokiem 1999, ale wyrażona w wartościach bezwzględnych jest niewielka: wzrosła z 19 kg do 47 kg w styczniu, z 3 do 35 kg w lutym, z 7 kg do 31 kg w marcu, nie wystąpiła w ogóle w kwietniu, wzrosła z 31 do 164 kg w maju, z 501 do 521 kg w czerwcu. Nie wystąpił zatem odwrót konsumentów od zakupów kraba kieszeńca, zwłaszcza w pierwszych miesiącach 2000 r., a żadne dane nie wskazują na to, aby odwrót taki wystąpił w analogicznym okresie w przypadku jeżokrąba.
- (92) Stąd też, chociaż wystąpił wzrost ilości towarów wycofanych: o 92% w styczniu 2000 r. w porównaniu ze styczniem 1999 r. i o 28% w pierwszych sześciu miesiącach roku, to ilość ta, wyrażona w wartościach bezwzględnych, pozostaje niewielka. Ponadto nie istnieją dane pozwalające na powiązanie tego wzrostu z mediatyzacją wycieku z tankowca. W dodatku, jeśli odwołać się ponownie do danych przekazanych Komisji, można zauważyć, że towary wycofywane w dużych ilościach w styczniu 2000 r. to gatunki takie jak kolen (z 11 423 kg do 16 362 kg), czarniak (z 120 kg do 3 727 kg) czy gładzica (z 51 kg do 1 789 kg), w odniesieniu do których, zważywszy ich cechy rynkowe, związek między wzrostem ilości wycofywanych a mediatyzacją wycieku z tankowca jest niewielki lub wręcz żaden. Z drugiej strony, według notowań koniunktury Ofimer za styczeń–kwiecień 2000 r., ilość towarów wycofywanych nadal była mniejsza niż 1,5% ilości towarów wyładowywanych dla najważniejszych gatunków, a sporadyczne przypadki wycofywania zgłoszono w odniesieniu do labraksa, sardeli i jeżokrąba.

(1) Rynek homarza, badanie przedstawione radzie zarządzającej Ofimer w dniu 6 marca 2002 r.

(2) Dz.U. L 388 z 31.12.1992, str. 1. Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2210/93 z dnia 26 lipca 1993 r. w sprawie przekazywania informacji dla celów wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 197 z 6.8.1993, str. 8), Państwa Członkowskie powinny informować Komisję co pół roku o ilościach wycofanych lub niesprzedanych produktów rybołówstwa figurujących w załączniku I pkt A, D i E rozporządzenia (WE) nr 3759/92. Homarzec i żabnica figurują na tej liście.

(93) Podsumowując kwestię towarów wycofywanych, Komisja stwierdza, że nie istnieją dane pozwalające na powiązanie wzrostu ich ilości z mediatyzacją wycieku z tankowca.

(3) Jeżokrąb należy do gatunków, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 3759/92, ale nie figurujących w załączniku I pkt A, D lub E tegoż rozporządzenia. W przypadku tych gatunków, nawet jeśli zrzeczenie producentów ustala cenę wycofania, nie ma obowiązku przekazywania Komisji danych o wycofanych ilościach.

Ilości towarów sprzedanych i ceny

- (94) W nocy z dnia 6 kwietnia 2001 r. Francja wskazuje, że wielkość sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa spadła o 2% w ciągu pierwszego półrocza w porównaniu z rokiem poprzednim, zwłaszcza w odniesieniu do produktów świeżych, dla których wielkość sprzedaży spadła o 7%, a jej wartość o 1%, z czego o 6% spadła wielkość sprzedaży skorupiaków i o 6% – ryb (5% dla ryb krojonych i 7% dla ryb całych). Nota z dnia 5 marca 2002 r. przypomina te liczby (z niewielką korektą w przypadku skorupiaków, dla których podaje spadek o 6,5%) i wskazuje, że dane te wyrażają faktyczny odwrót konsumentów od produktów morskich. Nota ta wskazuje również, że na 49 istotnych gatunków będących przedmiotem monitorowania Ofimer, w styczniu stwierdzono spadek średnich cen w porównaniu z rokiem poprzednim w przypadku 34 gatunków, 26 gatunków w okresie styczeń–luty, 21 w okresie styczeń–marzec, 19 w okresie styczeń–kwiecień, 21 w okresie styczeń–maj i 18 w okresie styczeń–czerwiec. Spadek średnich cen dla niektórych spośród nich wyniósł: sola (–5%), labraks (–6%), morszczuk (–6%), sardela (–6%), kalmary (–11%), czarniak (–8%), sardynka (–6%), piotrosz (–11%), makreła (–18%), gładzica (–28%), pałasz czarny (–20%), kantar (–11%), kurek czerwony (–4%), ośmiornica (–23%), jeżokrab (–16%), krewetka pospolita (–20%). Zdaniem Francji „wszystkie te dane naświetlają w wymierny sposób załamanie na pierwszym z tych rynków w okresie od stycznia do czerwca 2000 r. i ilustrują, jeśli zachodzi taka potrzeba, reakcję wywołaną przez zatonięcie tankowca *Erika* w zachowaniach francuskich konsumentów”.
- (95) Komisja stwierdza, że dane te nie naświetlają w rzeczywistości w sposób wymierny zaistniałej sytuacji. Dla uzyskania faktycznego obrazu sytuacji, Francja powinna przekazać Komisji równocześnie ilości wprowadzone do obrotu dla każdego z omawianych gatunków, czego nie zrobiła.
- (96) Komisja zauważa natomiast, że zgodnie z notą koniunkturalną Ofimer za styczeń–kwiecień 2000 r., ceny zmieniły się w sposób bardzo zróżnicowany. Niektóre ceny spadły w związku z wysoką podażą: labraks (–11%), czarniak (–8%), morszczuk (–9%). Z kolei niska podaż umożliwiła wzrost cen innych gatunków: barwena (+31%), dorsz (+27%), żabnica (+13%). Wspomniana nota koniunkturalna wskazuje również, że w wyniku zmian w strukturze podaży udział gatunków drogich (morszczuk, żabnica, sola, labraks, barwena, homarzec) wzrósł, ze szkodą dla gatunków tanich (makreła, czarniak, witlenek, mątwą, sardela), z czego wynika fakt, że wartość sprzedaży na licytacjach wzrosła o 3% w porównaniu z rokiem poprzednim.
- (97) Wartość sprzedaży na licytacjach odpowiada, po odjęciu kosztów związanych ze sprzedażą, obrotom statków. Komisja stwierdza zatem, że łączne obroty przedsię-

biorstw rybackich nieco wzrosły. W związku z tym, nawet jeśli wystąpił spadek cen dużej liczby gatunków, nie oznacza to powszechnego spadku cen, lecz odpowiada zróżnicowanej sytuacji przedstawionej przez Ofimer w nocy koniunkturalnej. Wyciek z tankowca wpłynął prawdopodobnie na rynek produktów rybołówstwa, na przykład w odniesieniu do pewnych określonych gatunków, ale poszczególne przedstawione dane prowadzą do wniosku, że wpływ ten pozostał marginalny. Skądinąd, gdyby był on znaczny, Ofimer bez wątplenia nie omieszczałby powołać się na niego w poszczególnych opracowywanych i publikowanych przez siebie dokumentach.

Wniosek

- (98) Na podstawie poszczególnych przedstawionych wyżej danych Komisja ocenia, że powszechnego zmniejszenia obciążeń socjalnych przyznanego rybakom w okresie od dnia 15 kwietnia do dnia 15 października nie można uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem w oparciu o art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu.
- (99) Jako pomoc operacyjna przyznana wszystkim przedsiębiorstwom rybackim bez narzucania im żadnych wymogów, omawiany środek pomocy jest niezgodny ze wspólnym rynkiem na podstawie pkt 1.2 czwarty akapit trzeciej tiret wytycznych z 1997 r.

V. WNIOSKI

- (100) Komisja stwierdza, że Francja niezgodnie z prawem wprowadziła, z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu, różnego rodzaju środki pomocy będące przedmiotem niniejszej decyzji.
- (101) W oparciu o analizę rozwiniętą w częściach IV.B i IV.C.1 niniejszej decyzji, Komisja ocenia, że środki pomocy wprowadzone na rzecz prowadzących hodowle wodne z departamentów wybrzeża Atlantyku od Finistère do Gironde (zmniejszenia obciążeń socjalnych, zmniejszenie obciążeń finansowych, zwolnienie z opłat koncesyjnych) są zgodne ze wspólnym rynkiem na mocy art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu.
- (102) W oparciu o analizę przeprowadzoną w części IV.C.1 niniejszej decyzji, Komisja ocenia, że zmniejszenia obciążeń socjalnych za okres od dnia 15 kwietnia do dnia 15 lipca 2000 r. i zwolnienia z opłaty koncesyjnej za rok 2000 przyznane prowadzącym hodowle wodne z pozostałych departamentów nie mogą zostać objęte odstępstwem przewidzianym w art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu.

(103) W oparciu o analizę przeprowadzoną w części IV.C.2 niniejszej decyzji, Komisja ocenia, że zmniejszenia obciążeń socjalnych przyznanych rybakom za okres od dnia 15 kwietnia do dnia 15 października 2000 r. nie mogą zostać objęte odstępstwem przewidzianym w art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmniejszenia obciążeń socjalnych, zmniejszenia obciążeń finansowych i zwolnienie z opłat koncesyjnych wprowadzone przez Francję na rzecz prowadzących hodowle wodne z departamentów Finistère, Morbihan, Loire-Atlantique, Vendée, Charente-Maritime i Gironde są zgodne ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

Środki pomocy wprowadzone przez Francję na rzecz prowadzących hodowle wodne z departamentów innych niż Finistère, Morbihan, Loire-Atlantique, Vendée, Charente-Maritime i Gironde, w formie zmniejszenia obciążeń socjalnych za okres od dnia 15 kwietnia do dnia 15 lipca 2000 r. i w formie zwolnienia z opłat koncesyjnych za rok 2000, są niezgodne ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 3

Środek pomocy wprowadzony przez Francję na rzecz rybaków w formie zmniejszenia obciążeń socjalnych za okres od dnia 15 kwietnia do dnia 15 października 2000 r. jest niezgodny ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 4

1. Francja podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby odebrać od beneficjentów pomoc, o której mowa w art. 2 i 3, i która już została przekazana do ich dyspozycji niezgodnie z prawem.

2. Odebranie to następuje bezzwłocznie zgodnie z procedurami prawa krajowego, o ile pozwalają one na natychmiastowe i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji. Pomoc, którą należy odebrać, obejmuje odsetki od dnia, w którym została przekazana do dyspozycji beneficjentów, do dnia jej odebrania. Wysokość odsetek należy obliczyć i zastosować zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji nr 794/2004⁽¹⁾.

Artykuł 5

Francja informuje Komisję w terminie dwóch miesięcy od dnia opublikowania niniejszej decyzji o środkach podjętych w celu jej wykonania.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 11 marca 2005 r.

zatwierdzająca metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Polsce

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 552)

(Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)

(2005/240/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 2 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3220/84 stanowi, że klasyfikacja tusz wieprzowych musi być dokonywana poprzez szacowanie zawartości chudego mięsa zgodnie ze statystycznie sprawdzonymi metodami oceny opartymi na fizycznym pomiarze jednej lub więcej anatomicznych części tuszy wieprzowej. Zatwierdzenie metod klasyfikacji zależy od zgodności z maksymalną tolerancją statystycznego błędu przy dokonywaniu oceny. Tolerancja ta została określona w art. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2967/85 z dnia 24 października 1985 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych⁽²⁾.

(2) Rząd Polski skierował do Komisji wnioski o zatwierdzenie trzech metod klasyfikacji tusz wieprzowych i przedłożył wyniki dyssekcji dokonanej przed przystąpieniem do Unii Europejskiej, przedkładając drugą część protokołu przewidzianego w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2967/85.

(3) Ocena tego wniosku wykazała, że zostały spełnione warunki dla zatwierdzenia tych metod klasyfikacji.

(4) Artykuł 2 rozporządzenia (EWG) nr 3220/84 ustanawia, że Państwa Członkowskie mogą uzyskać zatwierdzenie stosowania innej postaci tusz wieprzowych niż postać standardowa określona w tym samym artykule, który przewiduje powyższe, jeżeli uzasadnia to praktyka handlowa lub wymogi techniczne.

(5) W Polsce tradycja w zakresie obróbki poubojowej tusz i wynikająca z niej praktyka handlowa wymaga pozostawienia w tuszy tłuszczu okołonerkowego, nerek i/lub przepony. Należy wziąć to pod uwagę przy określaniu masy tuszy o postaci standardowej.

(6) Żadna modyfikacja przyrządów lub metod klasyfikacji nie może być zatwierdzona inaczej niż na mocy nowej decyzji Komisji przyjętej w świetle uzyskanych doświadczeń; z tego względu niniejsze zatwierdzenie może zostać cofnięte.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3220/84 niniejszym zatwierdza się następujące metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Polsce:

- a) przyrząd określany jako „Capteur gras/maigre – Sydel (CGM)” oraz związane z nim metody oceny, których szczegóły podano w części 1 Załącznika;
- b) przyrząd określany jako „Ultra FOM 300” oraz związane z nim metody oceny, których szczegóły podano w części 2 Załącznika;
- c) przyrząd określany jako „W pełni zautomatyzowana klasyfikacja ultradźwiękowa (Autofom)” oraz związane z nim metody oceny, których szczegóły podano w części 3 Załącznika.

W odniesieniu do wspomnianego w ust. 1 lit. b) przyrządu „Ultra FOM 300” ustalono, że po zakończeniu procedury pomiaru powinna istnieć możliwość sprawdzenia na tuszy, czy przyrząd zmierzył wartości pomiaru T_1 i T_2 w miejscu przewidzianym w Załączniku część 2 pkt 3. Oznaczenie miejsca pomiaru musi nastąpić w chwili dokonywania pomiaru.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 20.11.1984, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3513/93 (Dz.U. L 320 z 22.12.1993, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 285 z 25.10.1985, str. 39. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3127/94 (Dz.U. L 330 z 21.12.1994, str. 43).

Artykuł 2

Nie naruszając przepisów dotyczących postaci standardowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3220/84, tłuszcz okołonerkowy, nerki i przeponę można pozostawić w tuszach wieprzowych przed ich zważeniem i klasyfikacją. W celu ustalenia ceny dla tusz wieprzowych na porównywalnej podstawie, zarejestrowaną masę ciepłą tuszy pomniejsza się wtedy o następujące wartości:

- a) przepona o 0,23 %;
- b) tłuszcz okołonerkowy i nerki o:
 - 1,90 % w przypadku tusz klasy S i E,
 - 2,11 % w przypadku tusz klasy U,
 - 2,54 % w przypadku tusz klasy R,

— 3,12 % w przypadku tusz klasy O,

— 3,35 % w przypadku tusz klasy P.

Artykuł 3

Nie zezwala się na modyfikacje przyrządów lub metod oceny.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

METODY KLASYFIKACJI TUSZ WIEPRZOWYCH W POLSCE

Część 1

CAPTEUR GRAS/MAIGRE – SYDEL (CGM)

1. Klasyfikację tusz wieprzowych przeprowadza się za pomocą przyrządu zwanego „Capteur gras/maigre – Sydel (CGM)”.
2. Przyrząd powinien być wyposażony w sondę Sydel o średnicy 8 mm, fluoroscencyjną fotodiody na podczerwień (Honeywell) i dwa fotodetektory (Honeywell). Odcinek pomiarowy wynosi pomiędzy 0 a 105 mm.

Wyniki pomiarów są przetwarzane na szacunkową zawartość chudego mięsa za pomocą samego CGM.

3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{y} = 50,11930 - 0,62421X_1 + 0,26979X_2$$

gdzie:

\hat{y} = szacowany procent chudego mięsa w tuszy,

X_1 = grubość słoniny (włącznie ze skórą) w milimetrach zmierzona 6 centymetrów od linii środkowej tuszy pomiędzy trzecim i czwartym żebrzem od końca,

X_2 = grubość mięśnia w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie i w tym samym miejscu co X_1 .

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie pomiędzy 60 a 120 kilogramów.

Część 2

ULTRA-FOM 300

1. Klasyfikację tusz wieprzowych przeprowadza się za pomocą przyrządu określanego jako „Ultra-FOM 300”.
2. Przyrząd jest wyposażony w sondę ultradźwiękową o częstotliwości 3,5 MHz (Krautkrämer MB 4 SE). Sygnał ultradźwiękowy jest zamieniany na postać cyfrową, przechowywany i przetwarzany przez mikroprocesor.

Wyniki pomiarów są przetwarzane na szacunkową zawartość chudego mięsa za pomocą samego przyrządu „Ultra-FOM”.

3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{y} = 49,88792 - 0,41858T_1 - 0,22302T_2 + 0,16050M_1 + 0,11181M_2$$

gdzie:

\hat{y} = szacowany procent chudego mięsa w tuszy,

T_1 = grubość słoniny (włącznie ze skórą) w milimetrach zmierzona 7 centymetrów od linii środkowej tuszy na wysokości ostatniego żebra,

T_2 = grubość słoniny (włącznie ze skórą) w milimetrach zmierzona 7 centymetrów od linii środkowej tuszy pomiędzy trzecim i czwartym żebrzem od końca,

M_1 = grubość mięśnia w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie i w tym samym miejscu co T_1 ,

M_2 = grubość mięśnia w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie i w tym samym miejscu co T_2 .

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie pomiędzy 60 a 120 kilogramów.

Część 3

W PEŁNI ZAUTOMATYZOWANA KLASYFIKACJA ULTRADŹWIĘKOWA (AUTOFOM)

1. Klasyfikację tusz wieprzowych przeprowadza się za pomocą przyrządu określanego jako Autofom (W pełni zautomatyzowana klasyfikacja ultradźwiękowa).
2. Przyrząd jest wyposażony w 16 przetworników ultradźwiękowych o częstotliwości 16,2 MHz (Krautkrämer, SFK 2 NP), a odległość robocza między przetwornikami wynosi 25 mm.

Dane z pomiarów ultradźwiękowych powinny obejmować pomiary grubości słoniny i grubości mięśnia.

Wyniki pomiarów są przetwarzane na szacunkową zawartość chudego mięsa za pomocą komputera.

3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się na podstawie 55 punktów pomiarowych przy pomocy następującego wzoru:

$$\begin{aligned} \hat{y} = & 56,252136* - 0,028473*x_1 - 0,027282*x_2 - 0,015806*x_3 - 0,016142*x_4 - 0,022851*x_6 - 0,034145*x_7 \\ & - 0,020363*x_8 - 0,041058*x_{10} - 0,037529*x_{12} - 0,037360*x_{13} - 0,033079*x_{14} - 0,040317*x_{16} - 0,031628*x_{18} \\ & - 0,047627*x_{19} - 0,037751*x_{20} - 0,053476*x_{22} - 0,025057*x_{23} - 0,008859*x_{36} - 0,029586*x_{51} - 0,029084*x_{52} \\ & - 0,028232*x_{53} - 0,037867*x_{55} - 0,042106*x_{56} - 0,040204*x_{57} - 0,027405*x_{60} - 0,033291*x_{61} - 0,036111*x_{62} \\ & - 0,040422*x_{63} - 0,041369*x_{64} - 0,025033*x_{70} - 0,027128*x_{71} - 0,032544*x_{72} - 0,035766*x_{73} - 0,033897*x_{74} \\ & - 0,035085*x_{75} - 0,035188*x_{76} - 0,036037*x_{77} - 0,030996*x_{78} - 0,031859*x_{79} - 0,031764*x_{80} - 0,033305*x_{81} \\ & - 0,033473*x_{82} - 0,034710*x_{83} - 0,042587*x_{90} - 0,039693*x_{91} - 0,033790*x_{92} + 0,044578*x_{115} + 0,041854*x_{116} \\ & + 0,037605*x_{117} + 0,034210*x_{118} + 0,035420*x_{119} + 0,031481*x_{120} + 0,020061*x_{124} + 0,030630*x_{125} \\ & + 0,030004*x_{126} \end{aligned}$$

gdzie:

\hat{y} = szacowany procent chudego mięsa w tuszy,

x_1, x_2, \dots, x_{126} są zmiennymi mierzonymi przez Autofom.

4. Opis punktów pomiarowych i metody statystycznej znajduje się w części II polskiego protokołu przekazanego Komisji zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2967/85.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie pomiędzy 60 a 120 kilogramów.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 marca 2005 r.

dotycząca wkładu finansowego Wspólnoty do programu kontroli organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych we francuskich departamentach zamorskich na rok 2004

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 603)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(2005/241/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1452/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzające szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z francuskich departamentów zamorskich, zmieniające dyrektywę 72/462/EWG oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 525/77 oraz (EWG) nr 3763/91 (Poseidom)⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 3,

uwzględniając przedstawione przez Francję programy kontroli organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych we francuskich departamentach zamorskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 93/522/EWG z dnia 30 września 1993 r. określająca środki kwalifikujące się do wspólnotowego finansowania programów kontroli organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze⁽²⁾ określa środki kwalifikujące się do wspólnotowego finansowania w ramach programów kontroli organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze.

(2) Szczególne warunki uprawy we francuskich departamentach zamorskich wymagają szczególnej uwagi i szczególnych środków dotyczących produkcji zbóż, w szczególności środków w zakresie ochrony zdrowia roślin; muszą one zostać przyjęte lub wzmocnione w tych regionach.

(3) Koszt przyjęcia i wzmocnienia środków w zakresie ochrony zdrowia roślin jest szczególnie wysoki.

(4) Właściwe władze Francji przedstawiły Komisji program środków; program ten określa cele do osiągnięcia, działania do przeprowadzenia, ich czas trwania i koszt w celu otrzymania ewentualnego wsparcia finansowego Wspólnoty.

(5) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1452/2001 wkład finansowy Wspólnoty może obejmować do 60% wydatków kwalifikowalnych, wyłączając środki ochrony bananów.

(6) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999⁽³⁾ środki weterynaryjne oraz środki w zakresie ochrony zdrowia roślin, podejmowane zgodnie z zasadami wspólnotowymi, finansowane są w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej. Kontrola finansowa tych środków objęta jest art. 8 i 9 wspomnianego rozporządzenia.

(7) Informacje techniczne przedstawione przez Francję umożliwiły Stałemu Komitetowi ds. Zdrowia Roślin przeprowadzenie precyzyjnej i wyczerpującej analizy.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się wkład finansowy Wspólnoty do programu kontroli organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych we francuskich departamentach zamorskich przedstawionego przez Republikę Francuską na rok 2004.

Artykuł 2

Program oficjalny składa się z trzech programów cząstkowych:

1) międzydepartamentalny program cząstkowy dla Martyniki, Gwadelupy, Gujany, Réunion składający się z dwóch części:

— analiza zagrożenia szkodnikami stwarzanego przez niektóre inwazyjne rośliny dotycząca francuskich departamentów zamorskich,

— metody wykrywania wiroidów owoców cytrusowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem 1690/2004 (Dz.U. L 305 z 1.10.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 251 z 8.10.1993, str. 35. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 96/633/WE (Dz.U. L 283 z 5.11.1996, str. 58).

⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

2) program cząstkowy określony dla departamentu Martyniki składający się z czterech części:

- ocena fitosanitarna i metody diagnostyki z wykorzystaniem regionalnych laboratoriów i ich mobilnych jednostek („labo vert”),
- strategia zwalczania słonecznicy amerykańskiej w uprawie pomidorów,
- utworzenie bazy danych dotyczących praktyk fitosanitarnych w uprawie trzciny cukrowej, produkcji warzyw i owoców,
- rolnictwo zintegrowane w sektorze produkcji owoców: owoce cytrusowe, guawa, wykaz organizmów szkodliwych i praktyki fitosanitarne, publikacje technicznych informacji;

3) program cząstkowy określony dla departamentu Gujany:

- ocena w zakresie ochrony zdrowia roślin i metody diagnostyki z wykorzystaniem regionalnych laboratoriów i ich mobilnych jednostek („labo vert”), promowanie dobrych praktyk rolniczych.

Artykuł 3

Wkład finansowy Wspólnoty do programu przedstawionego przez Republikę Francuską w roku 2004 stanowi 60% wydatków związanych ze środkami kwalifikującymi się, zgodnie z decyzją Komisji 93/522/EWG, i maksymalnie wynosi 187 800 EUR (bez VAT).

Plan kosztów programu i jego plan finansowy określone są w załączniku I do niniejszej decyzji.

Zestawienie kosztów określone jest w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Zaliczkę w wysokości 100 000 EUR należy wpłacić w terminie sześćdziesięciu dni po otrzymaniu przedłożonego przez Francję wniosku o wypłatę.

Artykuł 5

Termin kwalifikowalności kosztów związanych z tym projektem rozpoczyna się dnia 1 października 2004 r. i kończy dnia 30 września 2005 r.

Termin przeprowadzenia działań może być wyjątkowo przedłużony jedynie na pisemnie wyrażoną zgodę Komitetu Monito-

rującego, jak opisano w pkt. A załącznika III, przed zakończeniem prac.

Artykuł 6

Wkład finansowy Wspólnoty przyznaje się pod warunkiem, że realizacja programu jest zgodna z odpowiednimi przepisami prawa wspólnotowego, w tym z regułami konkurencji i przyznawania zamówień publicznych.

Artykuł 7

Wydatki rzeczywiście poniesione muszą być przekazane Komisji i rozdzielone na typ działań lub program cząstkowy w celu wskazania związku między indykatywnym planem finansowym a wydatkami rzeczywiście poniesionymi. Zgłoszenia te mogą być dokonywane w formie elektronicznej.

Wypłata pozostałej różnicy wkładu finansowego, o którym mowa w art. 3, może być dokonana po przedstawieniu przed dniem 30 września 2005 r. dokumentu określonego w załączniku III pkt B ust. 3 akapit drugi.

Komisja może, na odpowiednio uzasadniony wniosek Republiki Francuskiej, dostosować plany finansowe w granicach 15% wkładu wspólnotowego do programu cząstkowego lub środka w całym okresie, pod warunkiem że całkowita kwota kosztów kwalifikowalnych zaplanowanych w programie nie jest przekroczona oraz że główne cele programu nie są tym samym zmienione.

Wszystkie płatności pomocy przyznanej przez Wspólnotę na mocy niniejszej decyzji należy przekazać Republice Francuskiej, która jest także odpowiedzialna za zwrot do Wspólnoty każdej nadwyżki.

Artykuł 8

Republika Francuska zapewnia przestrzeganie przepisów finansowych, zgodność z polityką wspólnotową i z informacjami, które należy przekazywać Komisji, jak określono w załączniku III.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

TABELA FINANSOWA NA ROK 2004

(euro)

	Wkład WE	Wkład krajowy	Wydatki kwalifikowalne w 2004 r.
Analiza zagrożenia szkodnikami – szkodniki inwazyjne	54 000	36 000	90 000
Metody wykrywania wiroidów	19 500	13 000	32 500
Martynika	75 300	50 200	125 500
Gujana	39 000	26 000	65 000
Razem	187 800	125 200	313 000

ZAŁĄCZNIK II

PODZIAŁ KOSZTÓW – TABELA NA ROK 2004

(euro)

	Personel	Wyposażenie	Materiały eksploatacyjne	Pozostałe koszty	Razem
Analiza zagrożenia szkodnikami – szkodniki inwazyjne	85 000	0	3 000	2 000	90 000
Metody wykrywania wiroidów	18 000	3 000	8 000	3 500	32 500
Martynika	93 000	6 500	20 000	6 000	125 500
Gujana	50 000	0	5 000	10 000	65 000
Razem	246 000	9 500	36 000	21 500	313 000

ZAŁĄCZNIK III

I. Przepisy dotyczące wdrożenia programu

MONITOROWANIE I OCENA

A. *Komitet monitorujący*

1. Powołanie

Niezależnie od finansowania tych działań, powołuje się komitet monitorujący program, składający się z przedstawicieli Francji i Komisji. Komitet w regularnych odstępach czasu dokonuje oceny wdrażania programu i, gdy to konieczne, proponuje wszelkie niezbędne dostosowania.

2. Komitet ustanawia swoje wewnętrzne procedury najpóźniej w terminie jednego miesiąca po przekazaniu Francji niniejszej decyzji.

3. Kompetencje komitetu monitorującego

Komitet:

- ogólnie odpowiada za prawidłową realizację programu na rzecz osiągnięcia wyznaczonych celów; obejmuje swoimi kompetencjami środki programowe w granicach przyznanej pomocy wspólnotowej; zapewnia przestrzeganie przepisów wykonawczych, w tym dotyczących kwalifikowalności działań i projektów,
- na podstawie informacji o wyborze projektów już zatwierdzonych i wprowadzonych wydaje opinię na temat stosowania kryteriów wyboru przedstawionych w programie,
- proponuje działania niezbędne do przyspieszenia wdrażania programu, jeśli informacje dostarczone okresowo przez wskaźniki monitorowania i oceny wskazują opóźnienie,
- wydaje opinię na temat zaproponowanych przez Komisję dostosowań,
- wydaje opinię na temat przewidzianych w programie projektów pomocy technicznej,
- wydaje opinię o sprawozdaniu końcowym,
- w określonym terminie składa sprawozdanie Stałemu Komitetowi ds. Zdrowia Roślin na temat realizacji programu i poniesionych wydatków.

B. *Monitorowanie i ocena programu w okresie wdrażania (stałe monitorowanie i ocena)*

1. Krajowa agencja odpowiedzialna za realizację jest także odpowiedzialna za stałe monitorowanie i ocenę programu.
2. Przez stałe monitorowanie rozumie się system informowania o stanie realizacji programu. Stałe monitorowanie koncentruje się na środkach zawartych w programie. Odnosi się do finansowych i fizycznych wskaźników wyznaczonych w sposób pozwalający na ocenę zgodności między wydatkami na każdy środek a uprzednio zdefiniowanymi fizycznymi wskaźnikami wskazującymi stopień realizacji.
3. Stała ocena programu zawiera analizę ilościowych wyników wdrożenia na podstawie rozważań operacyjnych, prawnych i proceduralnych. Celem jest zagwarantowanie zgodności między środkami a celami programu.

Sprawozdanie z wdrożenia i program badania

4. Francja powiadamia Komisję, w terminie jednego miesiąca od momentu przyjęcia programu, o nazwie właściwych władz odpowiedzialnych za tworzenie i przedstawienie końcowego sprawozdania z wdrożenia.

Końcowe sprawozdanie z wdrożenia na temat niniejszego programu zostanie przedstawione Komisji przez właściwe władze najpóźniej dnia 15 października 2005 r., a następnie Stałemu Komitetowi ds. Zdrowia Roślin jak najszybciej po wyżej wymienionym terminie.

Końcowe sprawozdanie z wdrożenia zawiera:

- zwięzłą techniczną ocenę całości programu (stopień osiągnięcia fizycznych i ilościowych celów oraz stopień jego realizacji) oraz ocenę natychmiastowego wpływu fitosanitarnego i ekonomicznego,
 - sprawozdanie finansowe dotyczące kosztów, w tym wydatki i dochody oraz oświadczenie potwierdzające, że Francja nie ubiegała się i nie będzie ubiegać się o żadną inną pomoc wspólnotową na rzecz środków zawartych w programie.
5. Komisja wraz z Francją może powołać niezależną osobę oceniającą, która na podstawie stałego monitorowania może dokonywać ciągłej oceny, o której mowa w pkt 3. Może ona przedstawić wnioski w sprawie dostosowań w programach cząstkowych i/lub środków oraz wprowadzić zmiany kryteriów wyboru projektów itd. w oparciu o trudności napotkane podczas ich wdrażania. Na podstawie monitorowania zarządzania wydaje opinię na temat środków administracyjnych, które należy podjąć.

II. Zgodność z polityką Wspólnoty

Program należy wdrożyć zgodnie z przepisami dotyczącymi koordynacji i poszanowania polityki Wspólnoty. Francja jest zobowiązana do zawarcia tej informacji w końcowym sprawozdaniu.

OCHRONA ŚRODOWISKA NATURALNEGO

a) *Informacje ogólne*

- opis głównych cech i problemów środowiskowych w danym regionie wraz m.in. z opisem ważnych obszarów ochrony (wrażliwe strefy),
- wyczerpujący opis najważniejszych korzystnych i szkodliwych skutków, jakie program może mieć na środowisko, biorąc pod uwagę planowane inwestycje,
- opis planowanych działań na rzecz ochrony, zmniejszenia lub zrekompensowania ewentualnych poważnych szkodliwych skutków dla środowiska naturalnego,
- sprawozdanie na temat konsultacji z władzami odpowiedzialnymi za środowisko naturalne (opinia ministra ochrony środowiska lub jego odpowiednika) oraz, w przypadku gdy miały miejsce takie konsultacje, z zainteresowaną ludnością.

b) *Opis planowanych działań*

Na rzecz środków programowych mogących mieć szkodliwy wpływ na środowisko naturalne:

- procedury, które będą stosowane do oceny indywidualnych projektów podczas wdrażania programu,
- zaplanowane mechanizmy monitorowania oddziaływania na środowisko podczas wdrażania, oceniania wyników oraz usuwania, zmniejszania i rekompensowania szkodliwych skutków.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 16 marca 2005 r.****w sprawie wkładu finansowego Komisji na rzecz Niemiec i Finlandii w celu realizacji programów wzmocnienia infrastruktury inspekcji w zakresie kontroli zdrowia roślin i produktów roślinnych pochodzących z państw trzecich***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 674)***(Jedynie teksty w językach fińskim, niemieckim i szwedzkim są autentyczne)**

(2005/242/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13c ust. 5 akapit szósty,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 2000/29/WE przewiduje przyznanie Państwom Członkowskim wkładu finansowego Wspólnoty w celu wzmocnienia infrastruktury inspekcji w zakresie kontroli zdrowia roślin i produktów roślinnych pochodzących z państw trzecich.

(2) Zarówno Niemcy, jak i Finlandia ustanowiły program wzmocnienia własnej infrastruktury inspekcji w zakresie kontroli roślin i produktów roślinnych pochodzących z państw trzecich. Zwróciły się również z wnioskiem o przydzielenie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz tych programów, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 998/2002 z dnia 11 czerwca 2002 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wprowadzania w życie przepisów odnoszących się do przydziału Państwom Członkowskim wkładu finansowego Wspólnoty w celu wzmocnienia infrastruktury inspekcji w zakresie kontroli zdrowia roślin i produktów roślinnych pochodzących z państw trzecich⁽²⁾.

(3) Informacje techniczne dostarczone przez Niemcy i Finlandię umożliwiły Komisji dokładną i wszechstronną analizę sytuacji. Komisja przygotowała wykaz programów wzmocnienia uprawnionych posterunków kontroli, które podają również szczegóły na temat wysokości kwoty wnioskowanego wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz każdego z programów. Informacje te zostały również przeanalizowane przez Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin.

(4) Każdy z programów zamieszczonych w wyżej wymienionym wykazie został poddany indywidualnej ocenie pod kątem jego zatwierdzenia. Komisja uznała, że warunki i kryteria ustanowione w dyrektywie 2000/29/WE dla przyznania wkładu finansowego Wspólnoty zostały spełnione.

(5) W związku z powyższym właściwe jest przyznanie wkładu finansowego Wspólnoty w celu pokrycia wydatków na wspomniane programy Niemiec i Finlandii.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym zatwierdza się przyznanie wkładu finansowego Wspólnoty na pokrycie wydatków, które zostaną poniesione przez Niemcy na realizację programu wzmocnienia posterunków kontroli.

2. Niniejszym zatwierdza się przyznanie wkładu finansowego Wspólnoty na pokrycie wydatków, które zostaną poniesione przez Finlandię na realizację programu wzmocnienia posterunków kontroli.

Artykuł 2

1. Całkowita kwota wkładu finansowego Wspólnoty przewidzianego w art. 1 wynosi 94 470 EUR.

2. Maksymalna kwota wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz każdego z zainteresowanych Państw Członkowskich wynosi:

a) 36 875: EUR: Niemcy;

b) 57 595: EUR: Finlandia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/15/WE (Dz.U. L 56 z 2.3.2005, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 12.6.2002, str. 16. Rozporządzenie zostało opublikowane jako rozporządzenie (WE) nr 997/2002, jednakże numer został skorygowany w sprostowaniu (Dz.U. L 153 z 13.6.2002, str. 18).

3. Maksymalny wkład finansowy Wspólnoty na rzecz każdego programu wzmocnienia posterunków kontroli określono w Załączniku.

Artykuł 3

Wkład finansowy Komisji na rzecz danego programu, określony w Załączniku, zostaje wypłacony, gdy:

a) zainteresowane Państwo Członkowskie przekazuje Komisji we właściwej dokumentacji dowód zakupu i/lub ulepszenia urządzeń i/lub sprzętu wymienionego w programie; oraz gdy

b) zainteresowane Państwo Członkowskie przedłoży Komisji wniosek o wypłatę wkładu finansowego Wspólnoty, zgodnie z zasadami określonymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 998/2002.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Finlandii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

PROGRAMY WZMOCNIENIA POSTERUNKÓW KONTROLI

Programy wraz z odpowiadającym im wkładem finansowym Wspólnoty

Państwo Członkowskie	Nazwa posterunku kontroli (jednostka administracyjna, nazwa)	Wydatki kwalifikowane (EUR)	Maksymalny wkład finansowy Wspólnoty (EUR)
Niemcy	Bayern, München-Flughafen	1 500	750
	Bayern, Nürnberg Flughafen	1 500	750
	Bremen, Bremen Stadt, entry point nos. 5.1 to 5.7	1 700	850
	Bremen, Bremerhaven, entry point nos. 5.8 and 5.9	1 700	850
	Hessen, Frankfurt Flughafen	36 750	18 375
	Niedersachsen, Emden	5 200	2 600
	Niedersachsen, Brake and Nordenham	7 700	3 850
	Niedersachsen, Wilhelmshaven	5 200	2 600
	Mecklenburg-Vorpommern, Rostock	1 700	850
	Mecklenburg-Vorpommern, Wismar	1 700	850
	Mecklenburg-Vorpommern, Sassnitz-Mukran	1 700	850
	Sachsen, Flughafen Dresden	1 750	875
	Sachsen, Flughafen Halle/Leipzig	1 750	875
	Thüringen, Erfurt-Kühnhäuser	3 900	1 950
Finlandia	Lappeenranta	61 702	30 851
	Niirala/Joensuu	16 963	8 481
	Oulu	12 418	6 209
	Kouvola	8 436	4 218
	Pori-Rauma	4 674	2 337
	Vainikkala	1 445	722
	Kajaani	4 218	2 109
	Parikkala	945	472
	Lieksan Inari	945	472
	Vartius	1 948	974
	Kortesalmi	750	375
	Uukuniemi	750	375
	Całkowity wkład Wspólnoty (EUR)		